

**„СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РС“, БР. 6/2020 ОД 24.1.2020.
ГОДИНЕ**

[Закон о изменама и допунама Закона о Националном оквиру квалификација Републике Србије](#)

[Закон о жиговима](#)

[Закон о изменама и допунама Закона о основама система образовања и васпитања](#)

[Закон о изменама и допунама Закона о средњем образовању и васпитању](#)

[Закон о изменама и допунама Закона о дуалном образовању](#)

[Закон о изменама и допунама Закона о култури](#)

[Закон о архивској грађи и архивској делатности](#)

На основу члана 112. став 1. тачка 2. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ
о проглашењу Закона о изменама и допунама Закона о Националном оквиру
квалификација Републике Србије

Проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о Националном оквиру квалификација Републике Србије, који је донела Народна скупштина Републике Србије на Деветнаестом ванредном заседању у Једанаестом сазиву, 24. јануара 2020. године.

ПР број 1

У Београду, 24. јануара 2020. године

Председник Републике,
Александар Вучић, с.р.

ЗАКОН
о изменама и допунама Закона о Националном оквиру квалификација Републике
Србије

Члан 1.

У Закону о Националном оквиру квалификација Републике Србије („Службени гласник РС”, број 27/18), у члану 14. став 4. речи: „1. априла” замењују се речима „1. марта”.

Члан 2.

У члану 15. став 1. тачка 10) мења се и гласи:

„утврђује висину таксе за јавне услуге из тач. 6), 7) и 9) овог става;”.

У тачки 12) после запете додаје се реч: „најмање”.

После тачке 16) додаје се тачка 16а) која гласи:

„16а) пружа информације лицима којима је извршено професионално признавање стране високошколске исправе о могућностима за приступ професијама које су уређене посебним прописима;”.

Члан 3.

После члана 15. додаје се члан 15а који гласи:

„Члан 15а

Агенција за квалификације може да образује посебне стручне комисије и тимове за обављање послова спољашњег вредновања квалитета рада ЈПОА, провере испуњености услова у погледу плана и програма активности образовања одраслих у складу са стандардом квалификације у поступку стицања статуса ЈПОА и друге послове из надлежности Агенције.

У посебне стручне комисије из става 1. овог члана могу да се именују:

1) лица са одговарајућим образовањем и одговарајућим радним искуством у струци од најмање три године;

2) запослени у Заводу за унапређивање образовања и васпитања који раде на развоју образовања и васпитања;

3) запослени у Заводу за вредновање квалитета образовања и васпитања који раде на вредновању квалитета образовања и васпитања;

4) лице које испуњава услове за просветног саветника, као и лице које је изабрано за саветника – спољњег сарадника у складу са законом којим се уређују основе система образовања и васпитања;

5) наставници високошколских установа који су именовани за рецензенте Националног савета за високо образовање, у складу са законом којим се уређује високо образовање.

Лица из става 2. тачка 1) овог члана бирају се на основу јавног конкурса.

Лица из става 2. овог члана могу да се именују у стручне тимове који пружају подршку секторским већима.

Лица из става 2. овог члана имају право на накнаду у висини коју утврди Влада.”

Члан 4.

У члану 17. став 2. речи: „на период од четири године, са могућношћу још једног избора” замењују се речима: „на период од пет година, са могућношћу још два избора”.

Став 3. мења се и гласи:

„У Управни одбор Агенције може бити именовано лице које испуњава услове за пријем у радни однос у државни орган, које има високо образовање, најмање девет година радног искуства на пословима из једне или више области из надлежности Агенције и које није запослено у Агенцији”.

У ставу 6. после тачке 2) додаје се тачка 3) која гласи:

„3) на образложени захтев овлашћеног предлагача.”

Члан 5.

У члану 18. став 1. тачка 7), мења се и гласи:

„утврђује износ таксе за јавне услуге из члана 15. став 1. тач. 6), 7) и 9) овог закона;”.

Тачка 8) мења се и гласи:

„предлаже висину накнаде за лица из члана 15а став 2. овог закона коју утврђује Влада;”.

Члан 6.

У члану 19. речи: „са могућношћу једног реизбора” замењују се речима: „са могућношћу још два избора”.

Члан 7.

У члану 20. став 1. тачка 7) брише се.

Члан 8.

У члану 21. став 4. после тачке 2) додаје се тачка 3) која гласи:

„3) на образложени захтев овлашћеног предлагача.”

Члан 9.

У члану 37. став 1. после речи: „оригинал” додаје се запета и речи: „односно оверену копију”.

Став 3. мења се и гласи:

„Решење о професионалном признавању има значај јавне исправе.”.

Члан 10.

Члан 38. мења се и гласи:

„Члан 38.

Захтев за професионално признавање заинтересовано лице подноси Агенцији.

Професионално признавање врши ENIC/NARIC центар, као организациони део Агенције, по претходно извршеном вредновању страног студијског програма, у складу са овим и законом који уређује високо образовање.

Вредновање страног студијског програма из става 2. овог члана, уколико међународним уговором није предвиђено другачије, врши се на основу врсте и нивоа постигнутих компетенција стечених завршетком студијског програма, узимајући у обзир систем образовања, односно систем квалификација у земљи у којој је високошколска исправа стечена, услова уписа, права која проистичу из стране високошколске исправе у земљи у којој је стечена и других релевантних чињеница, без разматрања формалних обележја и структуре студијског програма, у складу са принципима Конвенције о признавању квалификација из области високог образовања у европском региону („Службени лист СЦГ – Међународни уговори”, број 7/03).

Решење о професионалном признавању посебно садржи: назив, врсту, степен и трајање (обим) студијског програма, односно квалификације, који је наведен у страниој високошколској исправи – на изворном језику и у преводу на српски језик и научну, уметничку, односно стручну област у оквиру које је остварен студијски програм, односно врсту и ниво квалификације у Републици Србији и ниво НОКС-а којем квалификација одговара.

Директор Агенције доноси решење о професионалном признавању у року од 60 дана од дана пријема уредног захтева.

Решење из става 4. овог члана не ослобађа имаоца од испуњавања посебних услова за обављање одређене професије прописане посебним законом.

Решење о професионалном признавању је коначно.

Изузетно од става 3. овог члана, уколико је високошколска исправа стечена на једном од првих 500 универзитета ранжираних на једној од последње објављених

међународних листа рангирања универзитета у свету Shanghai ranking consultancy (Шангајска листа), US News and World Report Ranking (Листа рејтинга US News and World Report) или The Times Higher Education World University Rankings (Тајмска листа рејтинга светских универзитета), решење о професионалном признавању доноси се без спровођења поступка вредновања страног студијског програма из става 2. овог члана у року од осам дана од дана пријема уредног захтева.

Уколико није другачије прописано, на поступак професионалног признавања примењује се закон којим се уређује општи управни поступак.

Решење о професионалном признавању има значај јавне исправе.

Ближе услове у погледу начина спровођења поступка професионалног признавања прописује министар надлежан за послове образовања.”

Члан 11.

У члану 42. став 10. речи: „става 9.” замењују се речима: „ст. 7. и 9.”

Члан 12.

Прилог 1. замењује се новим Прилогом 1. који је саставни део овог закона.

Члан 13.

Конкурс из члана 3. овог закона Агенција ће расписати у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 14.

Поступци професионалног признавања стране високошколске исправе започети до ступања на снагу овог закона окончаће се према одредбама овог закона.

Члан 15.

Даном ступања на снагу овог закона, престају да важе:

1) члан 150. став 7. Закона о високом образовању („Службени гласник РС”, бр. 88/17, 27/18 – др. закон, 73/18 и 67/19);

2) члан 62. у делу који се односи на стручно-педагошки надзор и члан 63. Закона о образовању одраслих („Службени гласник РС”, бр. 55/13, 88/17 – др. закон и 27/18 – др. закон).

Члан 16.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

ПРИЛОГ 1.

НИВО	ЗНАЊЕ	ВЕШТИНЕ	СПОСОБНОСТИ И СТАВОВИ
------	-------	---------	-----------------------

	Лице са стеченим нивоом квалификације:		
1.	Поседује основна општа знања која омогућују даље учење	Примењује вештине потребне за обављање једноставних предвидивих задатака	Обавља задатке или учи према једноставним усменим и писаним упутствима, уз непосредни надзор
2.	Поседује општа и стручна знања о чињеницама и основним принципима потребним за рад и/или учење	Примењује вештине потребне за обављање, рутинских, унапред утврђених оперативних послова; Рукује алатима и машинама уз детаљна техничка упутства користећи прописане материјале за рад	Обавља послове у складу са утврђеним техничко-технолошким поступцима, уз надзор; Одговорно је за примену утврђених поступака, средстава и организацију сопственог рада
3.	Поседује општа и стручна знања о чињеницама, основним принципима и процесима потребним за рад и/или учење	Примењује вештине потребне за обављање мање сложених, разноврсних, повремено нестандартних оперативних послова; Прикупља и врши избор релевантних информација; Рукује специјализованом опремом, машинама и постројењима користећи различите материјале	Обавља послове самостално у складу са техничко-технолошким процедурама уз повремене консултације; Организује сопствени рад; Одговорно је за примену процедура и средстава сопственог рада; Предузимљив је у раду
4.	Поседује систематизована теоријска знања потребна за рад и/или учење	Примењује вештине потребне за обављање сложених, разноврсних, учестало нестандартних послова користећи различите методе и технике; Врши одабир релевантних информација прикупљених из различитих извора ради примене у раду или учењу; Рукује различитом опремом, машинама и	Обавља послове самостално у складу са техничко-технолошким процедурама; Организује и контролише сопствени рад и/или рад мање групе; Уочава проблеме и учествује у њиховом решавању; Одговоран је за избор поступака и средстава за сопствени рад и/или рад других

		постројењима користећи различите материјале	
5.	Поседује специјализована стручна знања потребна за рад и/или учење	<p>Примењује вештине потребне за обављање сложених, специфичних и углавном нестандартних послова који захтевају учествовање у креирању нових решења;</p> <p>Рукује специјализованом опремом, машинама и постројењима користећи различите материјале</p>	<p>Обавља послове са великом самосталношћу у одлучивању;</p> <p>Врши организовање, контролисање и вредновање сопственог рада и/или рада других, као и обучавање других за рад;</p> <p>Преузима одговорност за одређивање сопственог начина и метода рада, као и за оперативни рад других;</p> <p>Испољава предузимљивост за унапређивање процеса рада и решавање проблема у непредвидивим ситуацијама</p>
6.1	Поседује напредна академска и/или стручна знања која се односе на теорије, принципе и процесе укључујући вредновање, критичко разумевање и примену у области учења и/или рада	<p>Решава сложене проблеме у области учења и/или рада у нестандартним условима;</p> <p>Примењује вештине успешне комуникације у интеракцији и сарадњи са другима из различитих друштвених група;</p> <p>Користи опрему, инструменте и уређаје релевантне за област учења и/или рада</p>	<p>Предузимљив је у решавању проблема у нестандартним условима;</p> <p>Води сложене пројекте самостално и са пуном одговорношћу;</p> <p>Примењује етичке стандарде своје професије;</p> <p>Организује, контролише и обучава друге за рад;</p> <p>Анализира и вреднује различите концепте, моделе и принципе теорије и праксе;</p> <p>Испољава позитиван однос према значају целоживотног учења у личном и професионалном развоју</p>
6.2	Поседује напредна академска и/или стручна знања која се односе на теорије, принципе и процесе укључујући вредновање, критичко разумевање и примену	Решава сложене проблеме у уској специјалистичкој области учења и/или рада у нестандартним условима;	<p>Предузимљив је у решавању проблема у нестандартним условима;</p> <p>Води сложене пројекте самостално и са пуном одговорношћу;</p>

	у уској специјалистичкој области учења и/или рада	<p>Примењује вештине успешне комуникације у интеракцији и сарадњи са другима из различитих друштвених група;</p> <p>Користи и специјализовану опрему, инструменте и уређаје релевантне за област учења и/или рада</p>	<p>Примењује етичке стандарде своје професије;</p> <p>Организује, контролише и обучава друге за рад;</p> <p>Анализира и вреднује различите концепте, моделе и принципе теорије и праксе унапређујући постојећу праксу;</p> <p>Испољава позитиван однос према значају целоживотног учења у личном и професионалном развоју</p>
7.1	Поседује високо специјализована академска и/или стручна знања која се односе на теорије, принципе и процесе, укључујући вредновање, критичко разумевање и примену у области учења и/или рада као основу за научна и примењена истраживања	<p>Решава сложене проблеме на иновативан начин који доприноси развоју у области учења и/или рада;</p> <p>Управља и води сложену комуникацију, интеракцију и сарадњу са другима из различитих друштвених група;</p> <p>Примењује сложене методе, инструменте и уређаје релевантне за област учења и/или рада као основу за научна и примењена истраживања</p>	<p>Делује предузетнички и преузима руководеће послове;</p> <p>Самостално и са пуном одговорношћу води најсложеније пројекте;</p> <p>Планира и реализује научна и/или примењена истраживања;</p> <p>Контролише рад и вреднује резултате других ради унапређивања постојеће праксе</p>
7.2	Поседује уско специјализована академска знања која се односе на теорије, принципе и процесе, укључујући вредновање, критичко разумевање и примену у области учења и/или рада као основу за научна и примењена истраживања	<p>Решава сложене проблеме на иновативан начин који доприноси развоју у области рада;</p> <p>Управља и води сложену комуникацију, интеракцију и сарадњу са другима из различитих друштвених група;</p> <p>Примењује сложене методе, инструменте и уређаје релевантне за област учења и/или рада као основу за научна и примењена истраживања</p>	<p>Делује предузетнички и преузима руководеће послове;</p> <p>Самостално и са пуном одговорношћу води најсложеније пројекте;</p> <p>Контролише рад и вреднује резултате других ради унапређивања постојеће праксе</p>

8.	Поседује врхунска теоријска и практична знања потребна за критичку анализу и оригинална истраживања у фундаменталним и примењеним областима науке са сврхом проширивања и редефинисања постојећих знања, науке или области рада	<p>Примењује напредне и специјализоване вештине и технике потребне за решавање кључних проблема у истраживању и за проширивање и редефинисање постојећег знања или области рада;</p> <p>Примењује вештине комуникације за објашњавање и критику теорија, методологија и закључака, као и представљање резултата истраживања у односу на међународне стандарде и научну заједницу;</p> <p>Развија нове алате, инструменте и уређаје релевантне за област науке и рада</p>	<p>Самостално вреднује савремене резултате и достигнућа у циљу унапређења постојећих и стварања нових модела, концепата, идеја и теорија;</p> <p>Испољава иновативност, научни и професионални интегритет и преданост развоју нових идеја и/или процеса који су у средишту контекста рада или науке, кроз принцип самовредновања свога рада и достигнућа;</p> <p>Дизајнира, анализира и имплементира истраживања која чине значајан и оригинални допринос општем знању и/или професионалној пракси;</p> <p>Управља интердисциплинарним и мултидисциплинарним пројектима;</p> <p>Способан је да самостално покрене националну и интернационалну сарадњу у науци и развоју</p>
----	---	--	--

На основу члана 112. став 1. тачка 2. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ
о проглашењу Закона о жиговима

Проглашава се Закон о жиговима, који је донела Народна скупштина Републике Србије на Деветнаестом ванредном заседању у Једанаестом сазиву, 24. јануара 2020. године.

ПР број 2

У Београду, 24. јануара 2020. године

Председник Републике,
Александар Вучић, с.р.

ЗАКОН

О ЖИГОВИМА

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет заштите

Члан 1.

Овим законом уређују се начин стицања и заштита права на знак у промету робе, односно услуга.

Жиг је право којим се штити знак који у промету служи за разликовање робе, односно услуга једног физичког или правног лица од исте или сличне робе, односно услуга другог физичког или правног лица.

Жигом у смислу овог закона, сматра се и жиг који је међународно регистрован за територију Републике Србије, на основу Мадридског аранжмана о међународном регистравању жигова (у даљем тексту: Мадридски аранжман), односно Протокола уз Мадридски аранжман о међународном регистравању жигова (у даљем тексту: Мадридски протокол).

Одредбе овог закона примењују се и на жигове из става 3. овог члана, ако поједина питања нису уређена Мадридским аранжманом, односно Мадридским протоколом.

Врсте жигова

Члан 2.

Жиг може бити индивидуални, колективни или жиг гаранције.

Колективни жиг означен као такав у пријави жига је жиг правног лица које представља одређени облик удруживања произвођача, односно давалаца услуга, који имају право да користе субјекти који су чланови тог удружења, под условима прописаним овим законом.

Колективни жиг служи разликовању робе, односно услуга чланова правног лица које је носилац колективног жига од исте или сличне робе, односно услуга другог физичког или правног лица.

Корисник колективног жига има право да користи тај жиг само на начин предвиђен општим актом о колективном жигу.

Жиг гаранције означен као такав у пријави жига служи разликовању робе, односно услуга које је сертификовао носилац жига, од исте или сличне робе, односно услуга другог физичког или правног лица који нису сертификовани.

Жиг гаранције који користи више лица под надзором носиоца жига, служи као гаранција квалитета, материјала, начина производње робе или пружања услуга, исправности или других заједничких карактеристика робе или услуга заштићених тим жигом.

Носилац жига гаранције мора да дозволи коришћење жига гаранције сваком лицу за робе или услуге које имају заједничке карактеристике прописане општим актом о жигу гаранције.

Свако физичко или правно лице, може поднети пријаву за признање жига гаранције, под условом да не обавља делатност која укључује набављање робе или услуга оне врсте коју одобрава као носилац жига гаранције.

Знаци који се не сматрају жигом

Члан 3.

Жигом у смислу овог закона, не сматрају се печат, штампил, као ни знак, ознака и жиг у складу са прописима којима се уређују предмети од драгоцених метала.

II. ПРЕДМЕТ И УСЛОВИ ЗАШТИТЕ

Знаци од којих се жиг може састојати

Члан 4.

Знак који се штити жигом може се састојати од било каквих знакова, посебно од речи, укључујући лична имена, или од цртежа, слова, бројева, боја, тродимензионалних облика, облика робе или њеног паковања, комбинација тих знакова или звукова, под условом:

- 1) да је подобан за разликовање у промету робе, односно услуга једног физичког или правног лица од робе, односно услуга другог физичког или правног лица и
- 2) да може бити приказан у Регистру жигова на начин који омогућава надлежним органима и јавности јасно и прецизно утврђивање предмета заштите.

Апсолутни разлози за одбијање заштите

Члан 5.

Жигом се не може заштитити знак:

- 1) који не испуњава услов из члана 4. овог закона;
- 2) који је противан јавном поретку или прихваћеним моралним принципима;
- 3) који по свом укупном изгледу није подобан за разликовање робе, односно услуга у промету;
- 4) који се састоји искључиво од облика или другог обележја одређеног природом робе или облика или другог обележја робе неопходног за добијање одређеног техничког резултата или од облика или другог обележја који даје битну вредност роби;
- 5) који се састоји искључиво од ознака или података који у промету могу служити за означавање врсте, квалитета, количине, намене, вредности, географског порекла, времена производње робе или пружања услуга, или других карактеристика робе, односно услуга;

6) који се састоји искључиво од ознака или података који су постали уобичајени у свакодневном говору или у добрим трговинским обичајима за означавање одређене врсте робе, односно услуга;

7) који својим изгледом или садржајем може да доведе у заблуду учеснике у промету у погледу нпр. врсте, квалитета или географског порекла робе или других својстава робе, односно услуга;

8) који садржи званичне знакове или пунцење за контролу или гаранцију квалитета или их подражава, осим по писаном одобрењу надлежног органа;

9) који не испуњава услове за заштиту применом члана бтер Париске конвенције о заштити индустријске својине, осим уз одобрење надлежног органа;

10) који садржи или подражава назив, скраћеницу назива, државни грб, заставу или други службени знак Републике Србије, осим уз одобрење надлежног органа;

11) који представља или подражава национални или религијски симбол;

12) који садржи или се састоји из ознаке географског порекла која важи на територији Републике Србије и који се односи на исту врсту робе или услуга;

13) који се састоји од раније заштићеног имена биљне сорте или га репродукује у његовим битним елементима и који се односи на биљну сорту исте или сличне биљне врсте.

Знак из става 1. тач. 3), 5) и 6) овог члана може се заштитити жигом, ако подносилац пријаве докаже да је озбиљним коришћењем знак постао подобан за разликовање у промету робе, односно услуга на које се односи.

Релативни разлози за одбијање заштите

Члан 6.

Жигом се не може заштитити ни знак:

1) који је истоветан раније заштићеном знаку за исту врсту робе, односно услуга;

2) који је истоветан раније заштићеном знаку другог лица за сличну врсту робе, односно услуга или сличан раније заштићеном знаку другог лица за истоветну или сличну врсту робе, односно услуга ако постоји вероватноћа да због те истоветности, односно сличности настане забуна у релевантном делу јавности, која обухвата и вероватноћу довођења у везу тог знака са раније заштићеним знаком;

3) који је истоветан или сличан, за исту или сличну врсту робе, односно услуга знаку другог лица који је познат у Републици Србији у смислу члана ббис Париске конвенције о заштити индустријске својине (у даљем тексту: општепознати знак);

4) који је, без обзира на робу, односно услуге на које се односи, истоветан или сличан раније заштићеном знаку другог лица, који је код учесника у промету у Републици Србији несумњиво познат као знак високе репутације (у даљем тексту: чувени жиг), ако би се коришћењем таквог знака нелојално извлачила корист из стечене репутације чувеног жига или би се штетило његовом дистинктивном карактеру, односно репутацији;

5) који својим изгледом или садржајем повређује ауторско право или друга права индустријске својине.

Знак који садржи лик или лично име лица може се заштитити само по писменој сагласности тог лица.

Знак који садржи лик или лично име умрлог лица може се заштитити само по писменој сагласности родитеља, супружника и деце умрлог.

Знак који садржи лик или лично име историјске или друге умрле знамените личности може се заштитити уз дозволу надлежног органа и писмену сагласност супружника и сродника до трећег степена сродства.

Заштићеним знаком из става 1. тач. 1), 2) и 4) овог члана сматра се знак који је заштићен жигом за територију Републике Србије, а заштићеним знаком из става 1. тач. 1) и 2) овог члана сматра се и знак који је предмет пријаве за признање жига за територију Републике Србије, под условом да жиг по тој пријави буде признат.

У случајевима из става 1. тач. 2)–5) и ст. 2–4. овог члана знак се може заштитити жигом уз изричиту писану сагласност носиоца ранијег права.

Код утврђивања да ли је знак из става 1. тачка 3) овог члана општепознати знак, односно да ли је знак из става 1. тачка 4) овог члана чувени жиг, узима се у обзир упознатост релевантног дела јавности са знаком, укључујући и познавање до кога је дошло путем промоције знака. Релевантним делом јавности сматрају се стварни и потенцијални корисници робе, односно услуга, које се обележавају тим знаком, као и лица укључена у дистрибутерске токове те робе, односно услуга.

Посебни разлози за одбијање заштите по основу приговора

Члан 7.

По основу приговора привредног друштва које је уписано у регистар пре датума подношења пријаве за признање жига у односу на коју се подноси приговор, или пре датума права првенства те пријаве, неће се регистровати жиг ако је назив привредног друштва или његов битан део истоветан или сличан знаку из пријаве, а роба или услуга који су предмет делатности тог привредног друштва истоветни су или слични онима из пријаве жига и користе се у промету, осим ако је подносилац пријаве за признање жига у тренутку подношења пријаве имао привредно друштво са истоветним или сличним називом.

По основу приговора носиоца права жигом се не може заштитити знак за који је поднео пријаву трговачки заступник или пуномоћник подносиоца на своје лично име, без његовог одобрења, осим ако не оправда свој поступак.

Начело узајамности

Члан 8.

Страна физичка и правна лица у погледу заштите знака жигом у Републици Србији уживају иста права као и домаћа физичка и правна лица ако то произлази из међународних уговора или из начела узајамности. Постојање узајамности доказује лице које се на узајамност позива.

III. ПОСТУПАК ЗАШТИТЕ

Заједничке одредбе

Члан 9.

Правна заштита жигова остварује се у управном поступку који води орган државне управе надлежан за послове интелектуалне својине (у даљем тексту: надлежни орган).

Одлуке у поступку из става 1. овог члана коначне су и против њих се може водити управни спор.

Регистар жигова

Члан 10.

Надлежни орган води Регистар жигова.

Регистар жигова садржи нарочито: број пријаве и датум подношења пријаве; регистарски број жига и датум уписа жига у Регистар жигова; податке о носиоцу жига, односно подносиоцу пријаве; изглед знака и назначење роба или услуга на које се знак односи; податке о променама које се односе на жиг, односно пријаву (пренос права, лиценца, залога, франшиза и др.).

Надлежни орган ближе прописује садржину регистра из става 1. овог члана.

Регистар жигова се води у електронском облику и доступан је јавности.

Разгледање списка

Члан 11.

Списе признатих жигова странке и трећа лица могу да разгледају на писмени или усмени захтев, у присуству службеног лица.

На писмени захтев заинтересованих лица и уз плаћање прописане таксе, надлежни орган издаје копије докумената и одговарајуће потврде и уверења о чињеницама о којима води службену евиденцију.

Одредбама овог члана не дира се у остваривање права утврђених законом којим се уређује приступ информацијама од јавног значаја и законом којим се уређује заштита података о личности.

Заступање у поступку пред надлежним органом

Члан 12.

Страно физичко или правно лице које нема пребивалиште, односно седиште на територији Републике Србије у поступку пред надлежним органом мора заступати заступник уписан у Регистар заступника који води надлежни орган или домаћи адвокат.

У Регистар заступника који води надлежни орган уписују се физичка и правна лица која испуњавају услове утврђене законом којим се уређују патенти.

Послове заступања у остваривању права из овог закона може да обавља лице које је стекло високо образовање првог степена у обиму од 240 ЕСПБ и стручни назив дипломирани правник или високо образовање другог степена и академски назив мастер правник, у оквиру образовно-научног поља: друштвено-хуманистичке науке, област: правне науке, односно лице које је стекло високо образовање и стручни назив дипломирани правник на основним студијама у трајању од најмање четири године.

Подаци о личности

Члан 13.

Подаци о подносиоцу пријаве за признање жига, подносиоцу захтева и подносиоцу предлога и заступнику у смислу овог закона, су лично име и адреса физичког лица, односно пословно име и седиште правног лица.

Покретање поступка за признање жига

Члан 14.

Поступак за признање жига покреће се пријавом за признање жига (у даљем тексту: пријава).

Битни делови пријаве су:

- 1) захтев за признање жига;
- 2) знак који се жели заштитити жигом;
- 3) списак робе, односно услуга на које се знак односи;
- 4) подаци о подносиоцу пријаве.

Пријава садржи захтев за признање само једног жига који се односи на једну или више врста робе, односно услуга.

Захтев из става 2. тачка 1) овог члана садржи нарочито: податке о подносиоцу пријаве; назначење да ли је у питању индивидуални, колективни или жиг гаранције; изглед знака; назначење класа у које је сврстана роба, односно услуге.

Надлежни орган ближе прописује садржину захтева из става 2. тачка 1) овог члана, одређује прилоге који се подносе уз захтев за признање жига и прописује њихову садржину.

Назначење и класификација робе и услуга

Члан 15.

Роба и услуге за које је поднета пријава жига морају бити означене и сврстане у класе у складу са системом класификације који важи у тренутку подношења пријаве, установљеним Ничанским споразумом о међународној класификацији роба и услуга ради регистравања жигова (у даљем тексту: Ничанска класификација).

Подносилац пријаве мора јасно и прецизно именовати робу и услуге за које је поднета пријава жига у мери која омогућава одређење обима заштите.

Називи робе и услуга који су укључени у наслове класа Ничанске класификације или други општи називи могу се употребити под условом да су довољно јасно и прецизно одређени.

Сматраће се да општи називи робе, односно услуга, укључујући оне који су наведени у насловима класа Ничанске класификације, укључују само ону робу, односно услуге који су јасно обухваћени њиховим дословним значењем.

Роба и услуге који нису јасно обухваћени дословним значењем општег назива или назива укљученог у наслове класа Ничанске класификације не сматрају се обухваћеним пријавом за признање жига.

Када се пријава жига односи на више од једне класе, подносилац пријаве ће груписати робу, односно услуге према класама Ничанске класификације, на тај начин што ће свакој групи претходити број класе којој та група роба, односно услуга припада, представљених према редоследу класа.

Роба и услуге се не сматрају међусобно сличнима само због тога што припадају истој класи Ничанске класификације.

Роба и услуге се не сматрају међусобно различитим само због тога што припадају различитим класама Ничанске класификације.

Пријава за признање колективног жига и жига гаранције

Члан 16.

Поред делова пријаве из члана 14. овог закона уз пријаву за признање колективног жига прилаже се општи акт о колективном жигу, а уз пријаву за признање жига гаранције општи акт о жигу гаранције.

Општи акт о колективном жигу садржи: податке о подносиоцу пријаве, односно лицу овлашћеном да га представља; одредбе о изгледу знака и роби, односно услугама на које се знак односи; одредбе о томе ко има право на коришћење колективног жига и под којим условима; одредбе о правима и обавезама корисника колективног жига у случају повреде жига и одредбе о мерама и последицама у случају непридржавања одредаба општег акта.

Општи акт о жигу гаранције, поред података и одредаба из става 2. овог члана, садржи и одредбе о заједничким карактеристикама робе, односно услуга које се гарантују жигом гаранције и одредбе о надзору коришћења жига гаранције од стране његовог носиоца права.

Свако може прегледати општи акт о колективном жигу, односно о жигу гаранције.

Измене општег акта о колективном жигу, односно жигу гаранције

Члан 17.

Подносилац пријаве, односно носилац колективног жига, односно жига гаранције, дужан је да надлежном органу достави сваку измену општег акта о колективном жигу, односно о жигу гаранције.

Измене општег акта о колективном жигу, односно жигу гаранције производе дејство од датума уписа података о тим изменама у Регистар жигова.

Таксе

Члан 18.

У управном поступку пред надлежним органом у складу са овим законом плаћају се таксе, сагласно посебним прописима којима се уређују административне таксе.

Датум подношења пријаве

Члан 19.

За признање датума подношења пријаве потребно је да пријава поднета надлежном органу на тај датум садржи:

- 1) назначење да се тражи признање жига;
- 2) име и презиме, односно пословно име и адресу подносиоца пријаве;
- 3) знак који се жели заштитити;
- 4) списак роба, односно услуга на које се знак односи.

По пријему пријаве надлежни орган испитује да ли пријава садржи делове из става 1. овог члана.

На пријаву поднету надлежном органу која садржи делове из става 1. овог члана уписује се број пријаве и дан и час њеног пријема у надлежном органу и о томе се подносиоцу пријаве издаје потврда.

Ако пријава не садржи делове из става 1. овог члана надлежни орган ће позвати подносиоца пријаве да у року од 30 дана отклони недостатке због којих пријава није могла бити уписана у Регистар жигова.

Ако подносилац пријаве у року из става 4. овог члана не отклони недостатке, надлежни орган решењем одбацује пријаву.

У случају из става 5. овог члана уз плаћање прописане таксе, подносилац пријаве може поднети предлог за враћање у пређашње стање у року од три месеца од дана пријема решења о одбацивању.

Ако подносилац пријаве у року из става 4. овог члана отклони недостатке, надлежни орган закључком признаје као датум подношења пријаве онај датум кад је подносилац пријаве доставио поднесак којим отклања уочене недостатке.

Пријава којој је признат датум подношења уписује се у Регистар жигова.

Право првенства

Члан 20.

Подносилац пријаве има право првенства од датума подношења пријаве у односу на сва друга лица која су за исти или сличан знак којим се обележава иста или слична роба, односно услуге, доцније поднела пријаву.

Конвенцијско право првенства

Члан 21.

Правном или физичком лицу које је поднело уредну пријаву жига са дејством у некој земљи чланици Париске уније или Светске трговинске организације, признаће се у Републици Србији конвенцијско право првенства од датума подношења те пријаве ако у Републици Србији за исти знак и за исте робе, односно услуге поднесе пријаву у року од шест месеци од дана подношења пријаве у односној земљи. У захтеву за признање жига назначавач се датум подношења, број пријаве и земља за коју је пријава поднета.

Уредном пријавом из става 1. овог члана сматра се свака пријава која испуњава услове уредности према националном законодавству земље чланице Париске уније или Светске трговинске организације за коју је пријава поднета или према прописима међународне организације настале на основу међународног уговора закљученог између ових земаља, без обзира на каснију правну судбину те пријаве.

Правно или физичко лице из става 1. овог члана дужно је да у року од три месеца од дана подношења пријаве у Републици Србији, достави надлежном органу препис пријаве из става 1. овог члана оверен од стране надлежног органа земље чланице Париске уније, Светске трговинске организације, односно међународне организације, којој је та пријава поднета.

Уверење о праву првенства

Члан 22.

На захтев домаћег или страног физичког или правног лица које је код надлежног органа поднело уредну пријаву за признање жига, надлежни орган издаје уверење о праву првенства.

Захтев за издавање уверења о праву првенства садржи нарочито: податке о подносиоцу пријаве; изглед знака; списак робе, односно услуга; доказ о уплати таксе за уверење.

Уверење о праву првенства садржи нарочито: податке о подносиоцу пријаве; број пријаве; податке о датуму подношења пријаве; изглед знака и списак робе, односно услуга.

Надлежни орган ближе прописује садржину захтева из става 2. овог члана и садржину уверења о праву првенства из става 3. овог члана.

Сајамско право првенства

Члан 23.

Подносилац пријаве који је у року од три месеца пре подношења пријаве употребио одређени знак за обележававање робе, односно услуга на изложби или сајму међународног карактера у Републици Србији или у другој земљи чланици Париске уније или Светске трговинске организације, може у пријави тражити признање права првенства од дана прве употребе тог знака.

Подносилац пријаве из става 1. овог члана уз пријаву доставља потврду надлежног органа земље чланице Париске уније или Светске трговинске организације да је у питању изложба, односно сајам међународног карактера, уз назначење података о врсти

изложбе, односно сајма, месту одржавања, датуму отварања и затварања изложбе, односно сајма, и датуму прве употребе знака чија се заштита тражи.

Уверење да је изложби, односно сајму одржаном у Републици Србији званично признат међународни карактер издаје Привредна комора Србије.

Члан 24.

Признањем права првенства из члана 23. овог закона не продужавају се рокови из члана 21. овог закона.

Измена знака или списка робе или услуга

Члан 25.

У пријави се не може накнадно битно изменити изглед знака нити допунити списак робе, односно услуга.

Битном изменом знака у смислу става 1. овог члана сматра се свака измена која мења дистинктивни карактер знака.

Не сматра се допуном списка робе, односно услуга његово прецизирање.

Редослед испитивања пријава

Члан 26.

Пријаве се испитују по редоследу одређеном датумом њиховог подношења.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана пријава се може решавати по хитном поступку:

- 1) у случају судског спора или покренутог инспекцијског надзора или царинског поступка, на захтев суда или надлежног органа инспекције, односно царинског органа;
- 2) ако је сагласно другим прописима неопходно извршити хитну регистрацију.

У случају из става 2. тачка 2) овог члана подноси се захтев за испитивање пријаве по хитном поступку.

Испитивање уредности пријаве

Члан 27.

Пријава је уредна ако садржи делове из чл. 14. и 15. овог закона и податке из члана 16. овог закона као и друге прописане податке и доказ о уплати прописане таксе за пријаву.

Ако утврди да пријава није уредна надлежни орган ће писменим путем уз навођење разлога позвати подносиоца пријаве да је уреди у року који надлежни орган одреди, а који не може бити краћи од осам дана.

На образложени захтев подносиоца пријаве, уз плаћање прописане таксе, надлежни орган ће продужити рок из става 2. овог члана за време које сматра примереним.

Ако подносилац пријаве у остављеном року не уреди пријаву или не плати таксу за њено уређивање, надлежни орган ће решењем одбацити пријаву.

У случају из става 4. овог члана уз плаћање прописане таксе, подносилац пријаве може поднети предлог за враћање у пређашње стање у року од три месеца од дана пријема решења о одбацивању.

Одустанак од пријаве

Члан 28.

Подносилац пријаве може у току целог поступка одустати од пријаве у целини или само за неке робе, односно услуге.

Ако је у Регистру жигова уписано одређено право у корист трећег лица, подносилац пријаве не може одустати од пријаве без писмене сагласности лица на чије име је уписано то право.

У случају када подносилац пријаве одустане од пријаве у целини, надлежни орган ће донети решење о обустави поступка.

У случају из става 3. овог члана, пријава престаје да важи наредног дана од дана предаје надлежном органу изјаве о одустанку.

Ако је подносилац пријаве током поступка по приговору одустао од заштите за робу или услуге који су предмет приговора, надлежни орган обавештава о томе подносиоца приговора и позива га да се у року од 15 дана од дана пријема обавештења изјасни да ли остаје при приговору.

Раздвајање пријаве

Члан 29.

Пријава за признање жига у којој је наведено више врста роба, односно услуга (у даљем тексту: првобитна пријава) може се по захтеву подносиоца пријаве до уписа жига у Регистар жигова, раздвојити на две или више пријава тако што ће се раздвојити списак робе, односно услуга.

Издвојена пријава задржава датум подношења првобитне пријаве и њено право првенства.

О раздвајању пријаве доноси се посебно решење у коме се назначавља број првобитне пријаве, број, односно бројеви нових пријава, знак из првобитне пријаве, као и роба, односно услуге које остају у првобитној пријави и роба, односно услуге које су у издвојеној или издвојеним пријавама.

Издвојена, односно издвојене пријаве уписују се у Регистар жигова.

На пријаву за признање колективног жига, односно жига гаранције неће се примењивати одредбе ст. 1–4. овог члана.

Захтев из става 1. овог члана садржи нарочито: број и датум подношења првобитне пријаве чије се раздвајање тражи; податке о подносиоцу пријаве; изглед знака; назначење бројева класа Међународне класификације роба и услуга које остају у

првобитној пријави и бројева класа Међународне класификације роба и услуга које се раздвајају.

Надлежни орган ближе прописује садржину захтева из става 1. овог члана и одређује прилоге који се подносе уз захтев за признање жига и прописује њихову садржину.

Пријава се не може раздвојити:

1) ако се у случају поднетог приговора, раздвајањем пријаве раздвајају и роба или услуга за које је поднет приговор, на такав начин да би приговор обухватио две или више издвојених пријава, до коначности решења о приговору;

2) током рока за приговор.

Испитивање услова за признање жига

Члан 30.

Ако је пријава уредна у смислу члана 27. овог закона надлежни орган испитује да ли су испуњени услови за признање жига прописани чл. 4–6. и 16. овог закона.

Услови за признање жига морају да буду испуњени у тренутку уписа жига у Регистар жигова.

У току поступка испитивања испуњености услова за признање жига из става 1. овог члана, свако заинтересовано лице може да поднесе писмено мишљење у коме се образлажу разлози из чл. 4–6. овог закона због којих пријављени знак не испуњава услове за заштиту жигом.

Лице из става 3. овог члана неће се сматрати странком у поступку.

Поступак по пријави жига

Члан 31.

Ако утврди да пријава не испуњава услове за признање жига, надлежни орган ће писменим путем обавестити подносиоца пријаве о разлозима због којих се жиг не може признати и позваће га да се у року од 30 дана изјасни о тим разлозима.

Ако знак садржи елемент који не испуњава услове за заштиту жигом у смислу члана 5. став 1. тач. 3), 5) и 6) овог закона и ако би укључивање тог елемента у знак могло изазвати сумњу у вези са обимом заштите жига, надлежни орган може да тражи од подносиоца пријаве да у остављеном року поднесе писмену изјаву да не тражи било каква искључива права на том елементу.

Ако знак садржи елемент који је нејасан или двосмислен, надлежни орган ће тражити од подносиоца пријаве да у остављеном року достави опис знака у коме ће тај елемент бити појашњен.

На образложени захтев подносиоца пријаве, уз плаћање прописане таксе, надлежни орган може да продужи рок из става 1. овог члана за време које сматра примереним.

Надлежни орган ће решењем одбити пријаву за признање жига у целости или за поједине робе, односно услуге, ако подносилац пријаве не поступи по захтеву

надлежног органа из ст. 1–3. овог члана или поступи али надлежни орган и даље сматра да се жиг не може признати у целости или за поједине робе, односно услуге.

Посебне одредбе о поступку по пријави за признање колективног жига или жига гаранције

Члан 32.

Приликом испитивања услова за признање колективног жига и жига гаранције надлежни орган ће посебно испитати да ли је општи акт о колективном жигу, односно жигу гаранције у складу са јавним поретком или прихваћеним моралним принципима.

Приликом испитивања услова за признање колективног жига надлежни орган ће посебно испитати и да ли постоји вероватноћа довођења у заблуду учесника у промету у погледу карактера или значења знака, посебно ако постоји вероватноћа да буде схваћен као индивидуални жиг или жиг гаранције, а не као колективни жиг.

Пријава за признање колективног жига и жига гаранције се неће одбити ако подносилац пријаве изменом општег акта о колективном жигу, односно о жигу гаранције, отклони сметње из ст. 1. и 2. овог члана.

Ако је општи акт о колективном жигу, односно жигу гаранције у супротности са јавним поретком или прихваћеним моралним принципима, сходно ће се применити одредбе члана 31. овог закона.

Одредбе овог члана примењују се и на све измене општег акта о колективном жигу, односно жигу гаранције.

Објава пријаве жига

Члан 33.

Ако је пријава уредна у смислу члана 27. овог закона и ако надлежни орган сматра да не постоје разлози за одбијање пријаве за признање жига прописани чл. 4–6. овог закона, подаци из пријаве објављују се у службеном гласилу надлежног органа.

Када је пријава за признање жига одбијена за поједине робе, односно услуге, подаци из пријаве у односу на робу, односно услуге за које се заштита може одобрити, објављују се након коначности тог решења.

У службеном гласилу надлежног органа објављују се нарочито следећи подаци: број пријаве; датум подношења пријаве; подаци о подносиоцу пријаве; изглед знака; списак робе, односно услуга на које се знак односи.

Приговор

Члан 34.

Приговор се може заснивати само на разлозима за одбијање пријаве за признање жига из чл. 6. и 7. овог закона, у односу на део или на сву робу или услуге из пријаве и може га поднети носилац ранијег права надлежном органу у року од три месеца од датума објаве пријаве.

Ако у тренутку објаве пријаве против ранијег жига на коме се заснива приговор тече поступак за престанак због некоришћења или поступак за оглашавање жига ништавим, надлежни орган ће застати са поступком по приговору до коначности решења из раније покренутих поступака за престанак или оглашавање жига ништавим.

Рок за подношење приговора прописан у ставу 1. овог члана не може се продужавати, а допуне приговора поднете након протеча рока које се односе на додатне доказе и чињенице којима се оправдава основаност разлога наведених у приговору прихватиће се ако надлежни орган оцени да су битни за одлучивање о основаности приговора и ако подносилац приговора докаже да постоје оправдани разлози за кашњење.

Приговор се може поднети по основу једног или више ранијих права под условом да сва припадају истом носиоцу.

Приговор садржи нарочито: лично име и адресу, односно пословно име и седиште подносиоца приговора; број пријаве жига за који се подноси приговор; разлоге због којих се подноси приговор; назначење да ли се приговор односи на пријаву жига у целини или само за неку робу, односно услуге.

Надлежни орган ближе прописује садржину приговора и одређује прилоге који се подносе уз приговор.

Поступак по приговору

Члан 35.

Надлежни орган испитује да ли је приговор поднет од стране овлашћеног лица, да ли је поднет у прописаном року и да ли има садржину прописану од стране надлежног органа.

У случају да нису испуњени услови из става 1. овог члана, надлежни орган решењем одбацује приговор.

Ако су испуњени услови из става 1. овог члана, надлежни орган обавештава подносиоца пријаве о поднетом приговору, доставља му примерак приговора и позива га да се у року од 60 дана од дана пријема обавештења изјасни на приговор.

Рок из става 3. овог члана не може се продужавати, а допуне одговора поднете након протеча рока које се односе на додатне доказе и чињенице којима се оспорава основаност разлога наведених у приговору прихватиће се ако надлежни орган оцени да су битни за одлучивање о основаности приговора и ако подносилац пријаве докаже да постоје оправдани разлози за кашњење.

Ако подносилац пријаве не одговори на приговор у прописаном року, пријава жига се одбија решењем, у границама захтева наведеног у приговору.

Ако је решењем из става 5. овог члана усвојен приговор у односу на део робе или услуга из пријаве, поступак по пријави жига се наставља након коначности тог решења у односу на део робе или услуга за које је утврђено да се пријава може одобрити или за које није ни поднет приговор.

У случају да сматра потребним, надлежни орган може у поступку поводом приговора одредити усмену расправу.

Испитивање приговора

Члан 36.

Ако се подносилац пријаве изјасни на приговор у прописаном року, надлежни орган испитује основаност разлога наведених у приговору.

Ако то затражи подносилац пријаве, носилац ранијег жига који је поднео приговор мора доказати да је у периоду од пет година, који претходи датуму подношења пријаве или датуму њеног права првенства, користио ранији жиг у Републици Србији у смислу члана 82. овог закона за обележавање робе, односно услуга за које је регистрован и које наводи као разлог за приговор, или мора доказати да су постојали оправдани разлози за некоришћење, под условом да је ранији жиг на датум пријаве жига или датум њеног права првенства био регистрован најмање пет година.

Надлежни орган ће носиоца ранијег жига позвати закључком да се изјасни на захтев из става 2. овог члана у року од 60 дана од дана пријема закључка.

Ако се носилац ранијег жига не изјасни на захтев за доказивање коришћења или не докаже коришћење или не докаже постојање оправданих разлога за некоришћење, приговор се одбија решењем и поступак по пријави за признање жига се наставља након коначности тог решења.

Ако се носилац ранијег жига изјасни на захтев за доказивање употребе тог жига у прописаном року, надлежни орган ће подносиоцу пријаве доставити примерак одговора и позвати га да се изјасни у року од 60 дана од дана пријема позива.

Након протеча рока из става 5. овог члана надлежни орган одлучује о основаности приговора на основу расположивих чињеница и доказа.

Ако је ранији жиг коришћен само у односу на део робе, односно услуга за које је регистрован, за потребе испитивања приговора сматраће се да је регистрован само за ту робу, односно услуге.

Ако надлежни орган у поступку испитивања утврди да је приговор неоснован, одбија приговор решењем које доставља подносиоцу пријаве и подносиоцу приговора. Поступак по пријави за признање жига се наставља након коначности решења о одбијању приговора.

Ако надлежни орган утврди да је приговор основан, доноси решење о одбијању пријаве у целости или решење о одбијању пријаве за поједине робе, односно услуге, и доставља га подносиоцу пријаве и подносиоцу приговора. Поступак по пријави за признање жига у односу на део робе или услуга за које заштита није одбијена наставља се након коначности решења о одбијању пријаве за поједине робе односно услуге.

Споразум странака у поступку по приговору

Члан 37.

Подносилац пријаве за признање жига и подносилац приговора могу захтевом који су заједнички потписали и поднели током поступка испитивања приговора затражити да надлежни орган застане са поступком најдуже 24 месеца, у сврху покушаја мирног решења спора.

Ако у року из става 1. овог члана подносилац пријаве и подносилац приговора обавесте надлежни орган да су мирним путем решили спорна питања која су предмет поступка по приговору, и да је подносилац приговора одустао од приговора, надлежни орган доноси решење о обустави поступка по приговору.

Обустава поступка по пријави

Члан 38.

Ако пријава испуњава услове за признање жига и ако није поднет приговор, или ако је приговор коначном одлуком одбачен или одбијен, надлежни орган позива подносиоца пријаве да плати прописану таксу за првих десет година заштите и трошкове објаве жига и да достави доказе о извршеним уплатама.

Уколико је приговор коначном одлуком делимично усвојен, надлежни орган ће позвати подносиоца пријаве да плати прописану таксу и трошкове из става 1. овог члана у односу на робу, односно услуге за које је приговор одбијен.

Уколико је приговор који се односио на део робе, односно услуга коначном одлуком усвојен, надлежни орган ће позвати подносиоца пријаве да плати прописану таксу и трошкове из става 1. овог члана у односу на робу, односно услуге за које није поднет приговор.

Ако подносилац пријаве, односно лице које он овласти у остављеном року не достави доказе о извршеним уплатама из ст. 1–3. овог члана, сматраће се да је одустао од пријаве.

У случају из става 4. овог члана надлежни орган ће донети решење о обустави поступка.

У случају из става 5. овог члана подносилац пријаве може, уз плаћање прописане таксе, да поднесе предлог за враћање у пређашње стање у року од три месеца од дана пријема решења о обустави поступка.

Упис у Регистар жигова

Члан 39.

Кад подносилац пријаве достави доказе о извршеним уплатама из члана 38. став 1. овог закона надлежни орган признато право с прописаним подацима уписује у Регистар жигова, а носиоцу права издаје исправу о жигу.

Исправа о жигу има карактер решења у управном поступку.

Исправа о жигу садржи нарочито: регистарски број жига и датум уписа жига у Регистар жигова; податке о носиоцу жига; изглед заштићеног знака; списак робе, односно услуга на које се знак односи; датум до ког жиг важи.

Надлежни орган ближе прописује садржину исправе о жигу из става 1. овог члана.

Објављивање признатог права

Члан 40.

Признато право из члана 39. овог закона објављује се у службеном гласилу надлежног органа.

У службеном гласилу надлежног органа објављују се нарочито следећи подаци: регистарски број жига; датум уписа жига у Регистар жигова; подаци о носиоцу жига; датум до ког жиг важи; изглед знака; списак робе, односно услуга на које се знак односи.

Надлежни орган ближе прописује податке из става 2. овог члана који се објављују у службеном гласилу надлежног органа.

IV. МЕЂУНАРОДНО РЕГИСТРОВАЊЕ ЖИГА

Захтев за међународно регистровање жига

Члан 41.

Носилац жига, односно подносилац пријаве може поднети захтев за међународно регистровање жига.

Захтев за међународно регистровање жига из става 1. овог члана подноси се надлежном органу.

За захтев за међународно регистровање жига плаћа се прописана такса.

Покретање поступка за међународно регистровање жига

Члан 42.

Поступак за међународно регистровање жига покреће се подношењем захтева за међународно регистровање жига.

Уз захтев за међународно регистровање жига подноси се и:

- 1) изглед знака;
- 2) уредно састављен и класификован списак робе, односно услуга на француском језику;
- 3) пуномоћје, ако се захтев подноси преко пуномоћника;
- 4) доказ о уплати таксе за захтев.

Захтев из става 1. овог члана садржи нарочито: податке о подносиоцу захтева; број пријаве, односно регистарски број жига који служи као основ за међународно регистровање; податак о затраженом праву првенства; изглед знака, списак робе, односно услуга на које се знак односи на француском језику; назначење земаља у којима се тражи заштита.

Надлежни орган ближе прописује садржину захтева из става 1. овог члана, одређује прилоге који се подnose уз захтев и прописује њихову садржину.

Испитивање уредности захтева за међународно регистровање жига

Члан 43.

Захтев за међународно регистровање жига је уредан ако садржи податке из члана 42. овог закона и друге прописане податке.

Ако захтев за међународно регистровање жига није уредан, надлежни орган ће писменим путем уз навођење разлога позвати подносиоца захтева да га уреди у року који надлежни орган одреди.

На образложени захтев подносиоца захтева, уз плаћање прописане таксе, надлежни орган ће продужити рок из става 2. овог члана за време које сматра примереним.

Ако подносилац захтева у остављеном року не поступи по позиву, надлежни орган ће решењем одбацити пријаву.

У случају из става 4. овог члана уз плаћање прописане таксе, подносилац пријаве може поднети предлог за враћање у пређашње стање у року од три месеца од дана пријема решења о одбацивању пријаве.

Поступак по захтеву за међународно регистровање жига

Члан 44.

Ако је захтев за међународно регистровање жига уредан у смислу члана 43. овог закона надлежни орган закључком позива подносиоца захтева да у року који надлежни орган одреди, плати таксу за међународно регистровање жига и да достави доказ о извршеној уплати.

Кад подносилац захтева достави доказ о извршеној уплати надлежни орган ће доставити Светској организацији за заштиту интелектуалне својине пријаву за међународно регистровање жига.

Ако подносилац захтева у остављеном року не достави доказ о извршеној уплати из става 1. овог члана сматраће се да је одустао од захтева.

У случају из става 3. овог члана надлежни орган ће донети решење о обустави поступка.

У случају из става 4. овог члана уз плаћање прописане таксе, подносилац пријаве може поднети предлог за враћање у пређашње стање у року од три месеца од дана пријема решења о обустави поступка.

Везаност међународне регистрације за домаћи жиг или пријаву жига

Члан 45.

О променама у пријави, односно регистрацији жига који је био основ за међународно регистровање тог жига, надлежни орган обавештава Светску организацију за интелектуалну својину, ако се те промене односе и на међународну регистрацију тог жига.

Посебне одредбе о приговору на међународну регистрацију жига

Члан 46.

У поступку по приговору на међународну регистрацију жига објава домаће пријаве жига замењује се објавом међународне регистрације жига, односно објавом територијалног проширења међународне регистрације жига у службеном листу Међународног бироа Светске организације за интелектуалну својину.

Рок за подношење приговора на међународну регистрацију жига почиње да тече од првог дана месеца који следи месец назначен на службеном гласилу Међународног бироа Светске организације за интелектуалну својину у ком је та међународна регистрација жига објављена.

Ако је поднет уредан приговор, надлежни орган доставља Међународном бироу Светске организације за интелектуалну својину обавештење о привременом одбијању заштите.

Територијално проширење међународно регистрованог жига

Члан 47.

Носилац међународно регистрованог жига, може преко надлежног органа поднети захтев за територијално проширење међународно регистрованог жига.

Захтев за територијално проширење међународно регистрованог жига може да се односи на све робе и услуге за које је знак регистрован или на један њихов део.

Захтев из става 1. овог члана садржи нарочито: податке о подносиоцу захтева, број међународног жига, назначење земаља на које се проширење односи.

Надлежни орган ближе прописује садржину захтева из става 1. овог члана, одређује прилоге који се подносе уз захтев и прописује њихову садржину.

Коришћење међународно регистрованог жига

Члан 48.

За потребе доказивања коришћења међународно регистрованог жига у поступку оглашавања жига ништавим, поступку престанка жига због некоришћења, поступку по приговору и у поступку по тужби због повреде права, као датум међународне регистрације сматраће се датум на који је истекао једногодишњи рок који почиње да тече од датума обавештења (нотификације) Међународног бироа Светске организације за интелектуалну својину о захтеву за проширење заштите међународно регистрованог жига на територији Републике Србије, у складу са Законом о потврђивању Протокола који се односи на Мадридски Аранжман о међународном регистровању жигова („Службени лист СРЈ – Међународни уговори”, број 2/97).

Ако истеком једногодишњег рока из става 1. овог члана поступак поводом захтева за заштиту међународно регистрованог жига на територији Републике Србије није окончан, као датум међународне регистрације сматраће се датум доношења коначне одлуке надлежног органа Републике Србије о делимичном или потпуном одобравању заштите која је упућена Међународном бироу.

V. САДРЖИНА, СТИЦАЊЕ И ОБИМ ПРАВА

Обим права носиоца жига

Члан 49.

Носилац жига има искључиво право да знак заштићен жигом користи за обележавање робе, односно услуга на које се тај знак односи.

Носилац жига има право да другим лицима забрани да неовлашћено користе:

1) знак који је истоветан са његовим раније заштићеним знаком у односу на робе, односно услуге које су истоветне роби, односно услугама за које је тај жиг регистрован;

2) знак који је истоветан његовом раније заштићеном знаку за сличну врсту робе, односно услуга или сличан његовом раније заштићеном знаку за истоветну или сличну врсту робе, односно услуга ако постоји вероватноћа да због те истоветности, односно сличности настане забуна у релевантном делу јавности, која обухвата и вероватноћу довођења у везу тог знака са његовим раније заштићеним знаком.

У смислу става 2. овог члана носилац жига има право да забрани и следеће:

1) стављање заштићеног знака на робу, њено паковање или средства за обележавање робе (етикете, налепнице, затварачи за флаше и сл.);

2) нуђење робе, њено стављање у промет или њено складиштење у те сврхе, или нуђење или обављање услуга под заштићеним знаком;

3) увоз, извоз, претовар, складиштење или транзит робе под заштићеним знаком, без обзира на то да ли је роба намењена домаћем тржишту;

4) коришћење заштићеног знака у пословној документацији или у реклами;

5) употребу заштићеног знака у компаративном оглашавању на начин противан прописима.

Права из ст. 1–3. овог члана има и подносилац пријаве од датума подношења пријаве, као и власник знака који је познат у Републици Србији у смислу члана *ббис* Париске конвенције о заштити индустријске својине.

Право забране припремних радњи повезаних са употребом паковања или других средстава

Члан 50.

Ако постоји ризик да би се паковање, налепнице, етикете, сигурносна обележја или ознаке или обележја или ознаке аутентичности, или било која друга средства на којима је жиг истакнут, могли употребљавати у вези са робом и да би се таквом употребом повредило право носиоца жига у складу са чланом 49. овог закона носилац жига има право да забрани и следеће радње предузете током пословања у промету:

1) истицање знака истоветног или сличног жигу на паковању, налепницама, етикетама, сигурносним обележјима или ознакама или обележјима или ознакама аутентичности или на било којим другим средствима на којима жиг може бити истакнут;

2) нуђење или стављање у промет, или складиштење у те сврхе, или увоз или извоз, паковања, налепница, етикета, сигурносних обележја или ознака или обележја или ознака аутентичности или било којих других средстава на којима је жиг истакнут.

Репродукција заштићеног знака у речнику

Члан 51.

Ако репродукција заштићеног знака у речнику, енциклопедији или сличном делу, у штампаном или електронском облику, ствара утисак да је знак генерична ознака робе или услуга за које је тај знак заштићен, носилац жига може да захтева од издавача дела да, без одлагања, а када су штампана дела у питању најкасније у следећем издању, репродукција тог знака буде праћена назнаком да је реч о заштићеном знаку (ознака ®).

Одредба става 1. овог члана примењује се и на дело објављено у електронској форми.

Жиг регистрован на име трговачког заступника или пуномоћника

Члан 52.

Ако је жиг регистрован на име трговачког заступника или пуномоћника лица које је носилац тог жига без одобрења носиоца жига, носилац жига има право на једно или оба од следећег:

1) да се супротстави употреби жига од стране трговачког заступника или пуномоћника;

2) да захтева да се жиг пренесе на њега.

Одредбе става 1. овог члана се неће применити, ако трговачки заступник или пуномоћник оправда свој поступак.

Исцрпљење права

Члан 53.

Носилац жига нема право да забрани коришћење жигом заштићеног знака у вези са робом која је њиме обележена, а коју је било где у свету ставио у промет носилац жига или лице које је он овластио.

Одредба става 1. овог члана неће се применити у случају постојања оправданог разлога носиоца жига да се супротстави даљем стављању у промет жигом означене робе, посебно ако је дошло до квара или друге битне промене стања робе после њеног првог стављања у промет.

Ограничење права

Члан 54.

Носилац жига не може да забрани другом лицу да под истим или сличним знаком ставља у промет своју робу, односно услуге, ако тај знак представља његово пословно име или назив који је на савестан начин стечен пре признатог датума првенства жига.

Носилац жига не може да забрани другом лицу да у складу са добрим пословним обичајима користи у привредном промету:

1) своје име или адресу;

2) назначење врсте, квалитета, количине, намене, вредности, географског порекла, времена производње или другог својства робе, односно услуга;

3) жигом заштићени знак, кад је његово коришћење неопходно ради назначења намене робе, односно услуге, посебно кад је реч о резервним деловима или прибору.

Носилац жига не може да забрани другом лицу да у промету користи раније право које се односи само на одређени локалитет, ако је то право признато правним прописима Републике Србије и ако се оно врши у границама подручја на коме је признато.

Ограничење права корисника колективног жига или жига гаранције

Члан 55.

Ако је предмет заштите колективног жига, односно жига гаранције знак који указује на одређени географски локалитет са кога потиче роба, односно услуга означена њиме, корисник колективног жига, односно жига гаранције не може забранити другоме да тај знак користи у складу са добрим пословним обичајима, нити може забранити његово коришћење овлашћеном кориснику исте или сличне регистроване ознаке географског порекла за исту или сличну врсту робе, односно услуга.

Посебне одредбе о обиму права чувеног жига

Члан 56.

Носилац жига не може забранити другом лицу да исти или сличан знак користи за обележавање робе, односно услуга друге врсте, осим ако је у питању чувени жиг.

Носилац чувеног жига из члана 6. став 1. тачка 4) овог закона има право да другим лицима забрани да без његове писане сагласности користе у промету исти или сличан знак за обележавање робе, односно услуга које нису сличне онима за које је жиг регистрован, ако би се неовлашћеним коришћењем таквог знака нелојално остваривала корист из стечене репутације чувеног жига или би се штетило његовом дистинктивном карактеру, односно репутацији.

Стицање и важење жига

Члан 57.

Жиг се стиче уписом у Регистар жигова, а важи од датума подношења пријаве.

Продужење важења жига

Члан 58.

Жиг траје десет година, рачунајући од датума подношења пријаве, с тим што се његово важење, уз подношење захтева и плаћање одговарајуће прописане таксе, може продужавати неограничен број пута.

Захтев за продужење важења жига може поднети носилац жига или лице овлашћено законом, односно уговором.

Захтев за продужење важења жига подноси се уз уплату прописане таксе најраније шест месеци пре истека регистрације.

Ако такса из става 1. овог члана не буде плаћена пре истека регистрације, захтев за продужење се може поднети и такса се може платити у накнадном року од шест месеци непосредно након датума истека регистрације, под условом да се плати прописана додатна такса.

Надлежни орган обавештава носиоца жига о истеку регистрације најраније у периоду од шест месеци пре истека регистрације, али није одговоран у случају пропуштања.

Када је захтев за продужење важења жига поднет или када су таксе плаћене само за неку робу, односно услуге за које је жиг регистрован, регистрација се продужава само за ту робу, односно услуге.

Продужење регистрације жига производи дејство од дана који следи након датума на који постојећи период регистрације истиче.

Продужење регистрације жига се уписује у Регистар жигова.

Захтев за продужење важења жига из става 1. овог члана садржи нарочито: назначење регистарског броја жига и датум до ког жиг важи; податке о носиоцу жига; податак о плаћеној такси за продужење важења жига.

Надлежни орган ближе прописује садржину захтева из става 1. овог члана, одређује прилоге који се подносе уз захтев и прописује њихову садржину.

Дужност носиоца жига

Члан 59.

Носилац жига дужан је да жиг користи.

Раздвајање жига

Члан 60.

Жиг који је регистрован за више врста робе, односно услуга (у даљем тексту: првобитна регистрација), може се на захтев носиоца жига, у свако доба раздвојити на две или више регистрација тако што ће се раздвојити списак робе, односно услуга.

Издвојени жиг задржава сва права из првобитне регистрације.

О раздвајању жига доноси се посебно решење у коме се назначава број првобитне регистрације, број, односно бројеви нових жигова, знак из првобитне регистрације, као и роба, односно услуге које остају у првобитној регистрацији и роба, односно услуге које су у издвојеном, или издвојеним жиговима.

Издвојени жиг, односно издвојени жигови уписују се у Регистар жигова, а носиоцу права издаје се исправа о жигу.

На колективни жиг, односно жиг гаранције не примењују се одредбе ст. 1–4. овог члана.

Захтев из става 1. овог члана садржи нарочито: регистарски број жига; податке о носиоцу жига; изглед знака; назначење бројева класа Међународне класификације роба и услуга које остају у првобитној регистрацији и бројева класа Међународне класификације роба и услуга на које се односи издвојени жиг, односно издвојени жигови.

Надлежни орган ближе прописује садржину захтева из става 1. овог члана, одређује прилоге који се подносе уз захтев и прописује њихову садржину.

VI. ПРОМЕНЕ У ПРИЈАВИ, ОДНОСНО РЕГИСТРАЦИЈИ ЖИГА

Промена имена и адресе носиоца права

Члан 61.

Надлежни орган, на захтев носиоца жига, односно подносиоца пријаве може донети решење о упису у Регистар жигова промене имена и адресе носиоца жига, односно подносиоца пријаве.

Једним захтевом из става 1. овог члана може се затражити упис промене имена и адресе носиоца права који се односи на више жигова, односно више пријава, под условом да су регистарски бројеви, односно бројеви пријава назначени у захтеву.

Ако захтев за упис промене имена и адресе носиоца права не садржи прописане податке, надлежни орган ће писменим путем позвати подносиоца захтева да га уреди у року који надлежни орган одреди, а који не може бити краћи од осам дана.

На образложени захтев подносиоца захтева за упис промене имена и адресе, уз плаћање прописане таксе, надлежни орган ће продужити рок из става 3. овог члана за време које сматра примереним.

Ако подносилац захтева у остављеном року не поступи по позиву, надлежни орган ће донети решење о одбацивању захтева.

У случају из става 5. овог члана уз плаћање прописане таксе, подносилац захтева може поднети предлог за враћање у пређашње стање.

Захтев за упис промене из става 1. овог члана садржи нарочито: регистарски број жига, односно број пријаве; податке о носиоцу жига, односно подносиоцу пријаве; назначење врсте промене.

Надлежни орган ближе прописује садржину захтева за упис промене из става 1. овог члана, одређује прилоге који се подносе уз захтев и прописује њихову садржину.

Ограничење списка робе, односно услуга

Члан 62.

Надлежни орган, на захтев носиоца жига, односно подносиоца пријаве може донети решење о упису у Регистар жигова ограничења списка робе, односно услуга.

Ако захтев за ограничење списка робе, односно услуга не садржи прописане податке, надлежни орган ће писменим путем позвати подносиоца захтева да га уреди у року који надлежни орган одреди, а који не може бити краћи од осам дана.

На образложени захтев подносиоца захтева за ограничења списка робе, односно услуга, уз плаћање прописане таксе, надлежни орган ће продужити рок из става 2. овог члана за време које сматра примереним.

Ако подносилац захтева у остављеном року не поступи по позиву, надлежни орган ће донети решење о одбацивању захтева.

У случају из става 4. овог члана уз плаћање прописане таксе, подносилац захтева може поднети предлог за враћање у пређашње стање.

Захтев за упис промене из става 1. овог члана садржи нарочито: регистарски број жига, односно број пријаве; податке о носиоцу жига, односно подносиоцу пријаве; назначење врсте промене.

Надлежни орган ближе прописује садржину захтева за упис промене из става 1. овог члана, одређује прилоге који се подносе уз захтев и прописује њихову садржину.

Пренос права

Члан 63.

Жиг, односно право из пријаве може бити пренето на друго лице или на друга лица за сву или само за неку робу, односно услуге.

Пренос жига, односно права из пријаве може бити последица уговора о преносу права, статусне промене носиоца жига, односно подносиоца пријаве, судске или административне одлуке.

Пренос права из става 2. овог члана уписује се у Регистар жигова на захтев носиоца жига, односно подносиоца пријаве или стицаоца права.

Упис преноса права из става 2. овог члана у Регистар жигова, производи правно дејство према трећим лицима.

О упису преноса права из става 2. овог члана у Регистар жигова, доноси се посебно решење.

Колективни жиг и жиг гаранције не могу бити предмет преноса права.

Уговор о преносу права

Члан 64.

Уговор о преносу права саставља се у писменој форми и мора садржати: дан закључења, име и презиме или пословно име, пребивалиште или боравиште, односно седиште уговорних страна, регистарски број жига, односно број пријаве за признање жига и висину накнаде, ако је уговорена.

Неће се одобрити упис преноса жига, односно права из пријаве, ако би такав пренос могао да створи забуну у промету у погледу врсте, квалитета или географског порекла робе, односно услуга за које је жиг регистрован, односно за које је поднета пријава за признање жига, изузев уколико се стицалац права одрекне заштите за оне робе, односно услуге у односу на које могућност забуне постоји.

Неће се одобрити упис преноса жига, односно права из пријаве које се односи само за неку робу, односно услугу, у случају када су робе, односно услуге које се преносе

битно сличне робама, односно услугама које су обухваћене жигом, односно пријавом за признање жига преносиоца.

На сва питања која се односе на уговор о преносу права, а која нису регулисана овим законом, примењују се прописи којима се уређују облигациони односи.

Лиценца

Члан 65.

Носилац жига, односно подносилац пријаве може уговором о лиценци уступити право коришћења жига, односно права из пријаве, и то за сву или само за неку робу, односно услуге.

У случају да постоји више носилаца истог жига, односно више подносилаца исте пријаве из става 1. овог члана, за закључивање уговора о лиценци потребан је пристанак свих, уколико између њих није другачије уговорено.

Уговор о лиценци из става 1. овог члана саставља се у писменој форми и мора садржати: дан закључења, име и презиме или пословно име, пребивалиште или боравиште, односно седиште уговорних страна, регистарски број жига, односно број пријаве за признање жига, време трајања лиценце и обим лиценце.

Уговор о лиценци из става 1. овог члана уписује се у Регистар жигова на захтев носиоца жига, односно подносиоца пријаве или стицаоца права.

Упис уговора о лиценци из става 1. овог члана у Регистар жигова производи правно дејство према трећим лицима.

О упису уговора о лиценци из става 1. овог члана у Регистар жигова, доноси се посебно решење.

Колективни жиг и жиг гаранције не могу бити предмет уговора о лиценци.

На сва питања која се односе на уступање права коришћења жига, односно права из пријаве, а која нису регулисана овим законом примењују се прописи којима се уређују облигациони односи.

Повреда одредаба уговора о лиценци

Члан 66.

Носилац жига који је и давалац лиценце тог жига може се позвати на права која произлазе из жига, а против стицаоца лиценце који врши повреду одредаба из уговора о лиценци које се односе на трајање лиценце, облик обухваћен регистрацијом у коме се жиг може користити, обим робе, односно услуга за које је дата лиценца, подручје на коме се жиг може истицати или квалитет произведене робе, односно услуга пружених од стране стицаоца лиценце.

Залога

Члан 67.

Жиг, односно право из пријаве може бити предмет залогe и то на основу уговора о залози, одлуке суда, јавног извршитеља или другог државног органа, и то за сву или само за неке робе или услуге.

Уговор о залози из става 1. овог члана саставља се у писменој форми и мора садржати: дан закључења, име и презиме или пословно име, пребивалиште или боравиште, односно седиште уговорних страна, као и дужника ако су то различита лица, регистарски број жига, односно број пријаве за признање жига и податке о потраживању које се обезбеђује заложним правом.

Залогa из става 1. овог члана уписује се у Регистар жигова на захтев носиоца жига, односно подносиоца пријаве или заложног повериоца.

О упису залогe из става 1. овог члана у Регистар жигова доноси се посебно решење.

Поверилац стиче заложно право уписом у Регистар жигова.

Колективни жиг и жиг гаранције не могу бити предмет залогe.

На сва питања која нису регулисана овим законом примењују се прописи којима се уређује бездржавинска залогa, облигациони и својинскоправни односи.

У Регистар жигова уписују се нарочито следећи подаци: подаци о залогодавцу и дужнику, када то нису иста лица, као и подаци о заложном повериоцу; регистарски број жига, односно број пријаве за признање жига; подаци о потраживању које се обезбеђује заложним правом уз назначење основног и максималног износа.

У Регистар жигова уписују се и све промене података из става 8. овог члана.

Надлежни орган ближе прописује врсту података из става 8. овог члана који се уписују у Регистар жигова.

Покретање поступка за упис преноса права, лиценце и залогe

Члан 68.

Поступак за упис преноса права, лиценце и залогe, покреће се писаним захтевом.

Уз захтев из става 1. овог члана подноси се и:

- 1) доказ о правном основу уписа који се тражи;
- 2) пуномоћје, ако се поступак за упис преноса права, лиценце, или залогe покреће преко пуномоћника;
- 3) доказ о уплати таксе за решење по захтеву за упис преноса права, лиценце или залогe.

Једним захтевом из става 1. овог члана може се затражити упис преноса права који се односи на више жигова, односно више пријава, под условом да су ранији носилац права и нови носилац права исти у сваком жигу, односно пријави и да су регистарски бројеви, односно бројеви пријава назначени у захтеву.

Једним захтевом из става 1. овог члана може се затражити упис лиценце, односно залогe, који се односе на више жигова, односно више пријава, под условом да су

носилац права и стицалац лиценце, односно залогe исти у сваком жигу, односно пријави, и да су регистарски бројеви, односно бројеви пријава назначени у захтеву.

Захтев из става 1. овог члана садржи нарочито: регистарски број жига, односно број пријаве; податке о носиоцу жига, односно подносиоцу пријаве; назначење да се тражи упис преноса жига, односно права из пријаве, односно назначење права чији се упис тражи.

Надлежни орган ближе прописује садржину захтева из става 1. овог члана, одређује прилоге који се подносе уз захтев и прописује њихову садржину.

Испитивање уредности захтева за упис преноса права, лиценце и залогe

Члан 69.

Захтев за упис преноса права, лиценце и залогe је уредан ако садржи податке из члана 68. овог закона.

Ако захтев за упис преноса права, лиценце и залогe није уредан, надлежни орган ће писменим путем позвати подносиоца захтева да га уреди у року који надлежни орган одреди, а који не може бити краћи од осам дана.

На образложени захтев подносиоца захтева за упис преноса права, лиценце и залогe, уз плаћање прописане таксе, надлежни орган ће продужити рок из става 2. овог члана за време које сматра примереним.

Ако подносилац захтева у остављеном року не поступи по позиву, надлежни орган ће донети решење о одбацивању захтева.

У случају из става 4. овог члана уз плаћање прописане таксе, подносилац захтева може поднети предлог за враћање у пређашње стање.

Поступак за упис преноса права, лиценце и залогe

Члан 70.

Ако је захтев за упис преноса права, лиценце и залогe уредан у смислу члана 69. овог закона, надлежни орган испитује да ли правни основ на коме се тај захтев заснива испуњава законом прописане услове за упис преноса права, лиценце и залогe.

Ако правни основ на коме се заснива захтев за упис преноса права, лиценце и залогe не испуњава услове прописане законом, или ако се подаци из захтева не слажу са подацима у регистрима, надлежни орган ће писменим путем обавестити подносиоца захтева о разлозима због којих се упис не може извршити и позваће га да се у року који надлежни орган одреди изјасни о тим разлозима.

На образложени захтев подносиоца захтева за упис преноса права, лиценце и залогe, уз плаћање прописане таксе, надлежни орган ће продужити рок из става 2. овог члана за време које сматра примереним.

Надлежни орган ће решењем одбити захтев за упис преноса права, лиценце и залогe ако се подносилац захтева у остављеном року не изјасни о разлозима због којих се упис не може одобрити, или се изјасни, а надлежни орган и даље сматра да се упис не може одобрити.

Жиг као предмет извршења

Члан 71.

Жиг може бити предмет извршења.

На поступак извршења, сходно се примењују одговарајуће одредбе закона којим се уређује поступак извршења и обезбеђења.

На захтев једне од странака или надлежног органа који спроводи поступак извршења, у Регистар жигова се уписује да је над жигом покренуто извршење.

Упис у регистар из става 3. овог члана, брише се или мења на захтев једне од странака, јавног извршитеља или надлежног органа који спроводи поступак извршења.

VII. ПРЕСТАНАК ПРАВА

Престанак жига

Члан 72.

Жиг престаје истеком рока од десет година за који је плаћена прописана такса, ако се његово важење не продужи.

Жиг престаје и пре истека рока из става 1. овог члана:

1) ако се носилац жига одрекне свог права – наредног дана од дана предаје надлежном органу изјаве о одрицању;

2) на основу судске одлуке, односно одлуке надлежног органа, у случајевима предвиђеним овим законом – даном одређеним том одлуком;

3) ако је престало правно лице, односно ако је умрло физичко лице које је носилац права – даном престанка правног лица, односно смрти физичког лица, осим ако је жиг прешао на правне следбенике тог лица.

Колективни жиг и жиг гаранције престају да важе и ако надлежни орган приликом испитивања измена општег акта о колективном жигу, односно о жигу гаранције, утврди да нису испуњени услови предвиђени чланом 32. став 1. овог закона.

У случајевима из става 2. тач. 1) и 3) и става 3. овог члана, надлежни орган ће донети посебно решење.

Право трећег лица

Члан 73.

Ако је у Регистру жигова уписано одређено право у корист трећег лица носилац жига се не може одрећи жига без писмене сагласности лица на чије име је уписано то право.

Ако носилац жига у одређеном року не плати таксу за продужење важења жига, а у Регистру жигова је уписано право у корист трећег лица, надлежни орган ће то лице обавестити да није плаћена прописана такса и да је може платити у року из члана 58. овог закона.

VIII. ОГЛАШАВАЊЕ ЖИГА НИШТАВИМ

Услови за оглашавање жига ништавим

Члан 74.

Жиг се може огласити ништавим, у целини или само за неке робе, односно услуге, ако се утврди да у време његовог регистравања нису били испуњени услови за признање жига из чл. 4–7. овог закона.

Колективни жиг и жиг гаранције могу се огласити ништавим и ако се утврди да општи акт о колективном жигу и општи акт о жигу гаранције, односно њихове измене, нису испуњавале, односно не испуњавају услове из члана 32. ст. 1. и 2. овог закона.

Овлашћено лице за покретање поступка за оглашавање жига ништавим

Члан 75.

Жиг се може огласити ништавим за све време трајања заштите, и то на предлог заинтересованог лица или на предлог јавног тужиоца.

Предлог за оглашавање ништавим жига на основу чл. 6. и 7. овог закона може поднети само носилац ранијег права или лице које он овласти.

Када је носилац ранијег жига трпео коришћење каснијег жига и знао за то коришћење током пет узастопних година, нема право да на основу тог ранијег права поднесе предлог за оглашавање ништавим каснијег жига или да се успротиви коришћењу тог каснијег жига у односу на робу или услуге за које је каснији жиг коришћен, осим ако је носилац каснијег жига приликом подношења пријаве био несавестан.

У случају из става 3. овог члана, носилац каснијег жига нема право да се успротиви коришћењу ранијег права.

Стицање дистинктивности ранијег жига или изричито сагласност за регистравање носиоца ранијег жига

Члан 76.

Жиг неће бити оглашен ништавим по основу члана 5. став 1. тач. 3), 5) и 6) овог закона ако је пре подношења предлога за оглашавање ништавим услед коришћења стекао дистинктивност.

Жиг неће бити оглашен ништавим иако је регистрован супротно одредбама чл. 6. и 7. овог закона, ако се носилац ранијег права изричито сагласио са његовом регистрацијом.

Коришћење ранијег жига у поступку по предлогу за оглашавање ништавим

Члан 77.

Жиг се не може огласити ништавим на основу члана 6. став 1. тач. 1), 2) и 4) овог закона ако ранији жиг без оправданог разлога није озбиљно коришћен у Републици

Србији за обележавање робе, односно услуга за које је регистрован и који се наводе као разлог за подношење предлога, у периоду од пет година пре подношења предлога за оглашавање ништавим, изузев ако је подносилац пријаве каснијег жига био несавестан, односно ако носилац ранијег жига докаже да су постојали оправдани разлози за некоришћење. У поступку по предлогу за оглашавање жига ништавим, носилац ранијег жига или његов правни следбеник дужан је да докаже да је жиг коришћен.

Ако је ранији жиг подносиоца предлога коришћен само за део робе, односно услуга за које је регистрован, сматраће се у циљу примене става 1. овог члана да је регистрован само за ту робу, односно услуге.

Носилац ранијег жига доказује коришћење свог жига на захтев носиоца каснијег жига, под условом да је на датум подношења предлога за оглашавање ништавим ранији жиг регистрован најмање пет година.

Ако докази из ст. 1. и 2. овог члана не буду достављени, предлог за оглашавање жига ништавим биће одбијен.

Када је на датум подношења пријаве или на датум права првенства каснијег жига петогодишњи период у коме је ранији жиг морао бити озбиљно коришћен истекао, носилац ранијег жига ће, поред доказа из ст. 1. и 2. овог члана доставити доказ да је ранији жиг озбиљно коришћен у петогодишњем периоду који је претходио датуму подношења пријаве или датуму права првенства каснијег жига, или да постоје оправдани разлози за некоришћење.

Недостатак дистинктивности или репутације ранијег жига који спречава оглашавање ништавим

Члан 78.

Предлог за оглашавање жига ништавим по основу ранијег жига неће бити усвојен на датум подношења предлога за оглашавање ништавим ако не би био усвојен на датум подношења пријаве или на датум права првенства каснијег жига из неког од следећих разлога:

1) ранији жиг који се може огласити ништавим из разлога предвиђених чланом 5. став 1. тач. 3)–5) овог закона још није стекао дистинктивни карактер у складу са значењем члана 5. став 2. овог закона;

2) предлог за оглашавање ништавим се заснива на члану 6. став 1. тачка 2) овог закона, а ранији жиг није постао дистинктиван у мери да би оправдао постојање вероватноће настанка забуне у релевантном делу јавности, која обухвата и вероватноћу довођења у везу тог знака са раније заштићеним знаком, у складу са значењем члана 6. став 1. тачка 2) овог закона;

3) предлог за оглашавање ништавим се заснива на члану 6. став 1. тачка 4) овог закона, а ранији жиг још није стекао репутацију у складу са значењем члана 6. став 1. тачка 4) овог закона.

Покретање поступка за оглашавање жига ништавим

Члан 79.

Поступак за оглашавање жига ништавим покреће се писаним предлогом за оглашавање ништавим жига.

Предлог из става 1. овог члана садржи нарочито: податке о подносиоцу предлога; податке о носиоцу жига; регистарски број жига чије се оглашавање ништавим тражи; разлоге због којих се тражи оглашавање жига ништавим; назначење да ли се тражи оглашавање ништавим жига у целини или само за неку робу, односно услуге.

Надлежни орган ближе прописује садржину предлога из става 1. овог члана, одређује прилоге који се подносе уз предлог и прописује њихову садржину.

Испитивање уредности предлога за оглашавање жига ништавим

Члан 80.

Предлог за оглашавање жига ништавим је уредан ако садржи податке из члана 79. овог закона.

Предлог за оглашавање ништавим може се поднети по основу једног или више ранијих права.

Ако предлог за оглашавање жига ништавим није уредан, надлежни орган ће писаним путем уз навођење разлога позвати подносиоца предлога да га уреди у року од 30 дана.

На образложени захтев подносиоца предлога, уз плаћање прописане таксе надлежни орган ће продужити рок из става 3. овог члана за време које сматра примереним.

Ако подносилац предлога у остављеном року не поступи по позиву, надлежни орган ће донети решење о одбацивању предлога.

У случају из става 5. овог члана уз плаћање прописане таксе, подносилац предлога може поднети предлог за враћање у пређашње стање.

Поступак по предлогу за оглашавање жига ништавим

Члан 81.

Надлежни орган ће уредан предлог доставити носиоцу жига и позвати га да у року од 30 дана од дана пријема позива достави свој одговор.

На образложен захтев носиоца жига, уз плаћање прописане таксе, надлежни орган може да продужи рок из става 1. овог члана за време које сматра примереним.

После спроведеног поступка по предлогу за оглашавање жига ништавим, надлежни орган ће донети решење о оглашавању жига ништавим, у целини или само за неке робе, односно услуге, или решење о одбијању предлога.

У случају да је жиг оглашен ништавим, сматраће се да није производио дејство од самог почетка, у обиму у ком је оглашен ништавим.

IX. ПОСЕБНИ СЛУЧАЈЕВИ ПРЕСТАНКА ЖИГА

Престанак жига због некоришћења

Члан 82.

Надлежни орган може, на захтев заинтересованог лица, донети решење о престанку жига у целини или само за неке робе, односно услуге, ако носилац жига или лице које је он овластио, без оправданог разлога није озбиљно користило на домаћем тржишту жиг за обележавање робе, односно услуга на које се тај жиг односи, у непрекидном временском периоду од пет година, рачунајући од дана регистрација жига, односно од дана кад је жиг последњи пут коришћен. У поступку по захтеву за престанак жига због некоришћења жига, носилац жига или лице које је он овластио дужно је да докаже да је жиг користило.

Коришћењем жига, у смислу става 1. овог члана и члана 77. овог закона сматра се и коришћење знака заштићеног жигом у облику који се разликује у елементима који не мењају дистинктивни карактер знака, као и коришћење заштићеног знака на роби или паковању робе намењеним искључиво извозу.

Коришћење жига уз сагласност носиоца жига или коришћење жига од стране лица овлашћеног да користи колективни жиг или жиг гаранције сматра се коришћењем од стране носиоца жига.

Оправданим разлогом за некоришћење жига из става 1. овог члана сматраће се околност која је настала независно од воље носиоца жига, а која представља сметњу за коришћење жига, као што је одлука државног органа, забрана увоза или друга забрана која се односи на робе или услуге за које је призната заштита жигом.

Коришћењем жига не сматра се рекламирање заштићеног знака без могућности набавке робе, односно коришћења услуге за коју је знак заштићен.

Коришћењем жига не сматра се плаћање таксе за продужење важења жига, као ни закључивање уговора о преносу права, лиценци и залози.

Неће се донети решење о престанку жига због некоришћења ако је коришћење жига започело или је настављено после истека непрекидног временског периода од пет година у коме жиг није коришћен, а пре подношења захтева за престанак жига због некоришћења, осим ако је до започињања или настављања коришћења жига дошло након што је носилац права сазнао да ће бити поднет захтев за престанак његовог жига и ако је коришћење започето или настављено у периоду од три месеца пре подношења захтева за престанак жига.

Датум престанка жига због некоришћења

Члан 83.

У случају из члана 82. овог закона жиг престаје да важи на датум подношења захтева за престанак жига због некоришћења.

Престанак жига у другим случајевима

Члан 84.

Надлежни орган може на захтев заинтересованог лица донети решење о престанку жига, у целини или само за неке робе, односно услуге и у следећим случајевима:

1) ако је знак заштићен жигом, због чињења или нечињења носиоца жига или његовог правног следбеника, постао у промету уобичајени назив робе, односно услуге за коју је регистрован;

2) ако знак заштићен жигом, због начина на који га носилац жига, његов правни следбеник или лице уз сагласност носиоца жига користи, може у промету да изазове забуну о географском пореклу, врсти, квалитету или другим својствима робе, односно услуге;

3) ако је знак заштићен жигом постао противан јавном поретку или прихваћеним моралним принципима.

Колективни жиг и жиг гаранције могу престати и ако се употребљавају противно општем акту о колективном жигу, односно о жигу гаранције.

У случају из ст. 1. и 2. овог члана жиг престаје да важи наредног дана од дана правноснажности решења о престанку жига.

Додатни разлози за престанак колективног жига

Члан 85.

Колективни жиг престаје да важи и у следећим случајевима:

1) ако носилац не предузме разумне мере да спречи употребу жига на начин који није усклађен са условима употребе из општег акта о колективном жигу укључујући све измене општег акта уписане у Регистар жигова;

2) ако начин на који овлашћени корисник користи колективни жиг доводи до заблуде учеснике у промету на начин утврђен у члану 32. став 2. овог закона;

3) ако измена општег акта о колективном жигу не садржи елементе из члана 16. овог закона, осим ако је носилац жига накнадним изменама не усклади са тим чланом.

Покретање поступка за престанак жига

Члан 86.

Поступак за престанак жига из разлога предвиђених у чл. 82. и 84. овог закона покреће се писаним захтевом.

Захтев из става 1. овог члана садржи нарочито: податке о подносиоцу захтева; податке о носиоцу жига чији се престанак тражи; регистарски број жига чији се престанак тражи; разлоге због којих се престанак жига тражи; назначење да ли се тражи престанак жига у целини или само за неку робу, односно услуге.

Надлежни орган ближе прописује садржину захтева из става 1. овог члана, одређује прилоге који се подnose уз захтев и прописује њихову садржину.

Испитивање уредности захтева за престанак жига

Члан 87.

Захтев за престанак жига је уредан ако садржи податке из члана 86. овог закона.

Ако захтев за престанак жига није уредан, надлежни орган ће писменим путем позвати подносиоца захтева да га уреди у року који надлежни орган одреди.

На образложени захтев подносиоца захтева за престанак жига, уз плаћање прописане таксе, надлежни орган ће продужити рок из става 2. овог члана за време које сматра примереним.

Ако подносилац захтева у остављеном року не поступи по позиву, надлежни орган ће донети решење о одбацивању захтева.

У случају из става 4. овог члана уз плаћање прописане таксе, подносилац захтева може поднети предлог за враћање у пређашње стање.

Поступак по захтеву за престанак жига

Члан 88.

Надлежни орган ће уредан захтев доставити носиоцу жига и позвати га да у року од 30 дана од дана пријема позива достави свој одговор.

На образложен захтев носиоца жига, уз плаћање прописане таксе, надлежни орган може да продужи рок из става 1. овог члана за време које сматра примереним.

После спроведеног поступка по захтеву за престанак жига, надлежни орган ће донети решење о престанку жига, у целини или само за неке робе, односно услуге или решење о одбијању захтева.

Дејство оглашавања жига ништавим и престанка жига на судске одлуке и уговоре

Члан 89.

Оглашавање жига ништавим и престанак жига немају дејство на судске одлуке у вези са утврђивањем повреде права које су у моменту доношења тог решења биле правноснажне, као и на закључене уговоре о преносу права, односно уступању лиценце, ако су и у мери у којој су ти уговори извршени, под условом да је тужилац, односно носилац жига био савестан.

У поступцима оглашавања жига ништавим и посебним случајевима престанка жига, надлежни орган може заказати усмену расправу.

X. ГРАЂАНСКОПРАВНА ЗАШТИТА

Поведа права

Члан 90.

Повредом права сматра се свако неовлашћено коришћење заштићеног знака од стране било ког учесника у промету, у смислу чл. 49–52. овог закона и члана 56. став 2. овог закона.

Повредом из става 1. овог члана сматра се и додавање знаку речи „тип”, „начин”, „по поступку” и сл.

Право на тужбу

Члан 91.

Тужбу због повреде права може поднети носилац жига, подносилац пријаве, стицалац лиценце, корисник колективног жига уз сагласност носиоца колективног жига и корисник жига гаранције уз сагласност носиоца жига гаранције.

Стицалац лиценце, осим ако је другачије предвиђено уговором о лиценци, може поднети тужбу због повреде права само уз сагласност носиоца права.

Стицалац искључиве лиценце који је формално обавестио носиоца жига о повреди жига, односно права из пријаве, може поднети тужбу због повреде права, ако носилац жига, односно подносилац пријаве, сам то не учини у року од тридесет дана од дана пријема обавештења.

Стицалац лиценце или корисник колективног жига, односно жига гаранције у циљу накнаде штете коју је претрпео, има право да приступи тужби због повреде права који је покренуо носилац жига, односно подносилац пријаве.

Ако тужени истакне захтев да носилац жига докаже да је у периоду од пет година пре датума подношења тужбе жиг озбиљно коришћен у вези са робом, односно услугама за које је регистрован, суд је дужан да упути туженог да о том питању покрене поступак пред надлежним органом, у складу са чланом 82. овог закона.

Суд ће, по тужби из става 1. овог члана одбити тужбени захтев уколико се у поступку пред надлежним органом утврди да жиг тужиоца није коришћен у смислу члана 82. овог закона.

Ако надлежни орган утврди да је жиг тужиоца коришћен само за део робе, односно услуга за које је регистрован, суд ће приликом одлучивања узети у обзир само ону робу, односно услуге за које је тужилац доказао коришћење.

Тужба због повреде права

Члан 92.

У случају повреде права, тужилац тужбом може да захтева нарочито:

- 1) утврђење повреде права;
- 2) забрану радњи којима се врши повреда или радњи које представљају озбиљну претњу да ће право бити повређено, као и забрану понављања таквих или сличних радњи под претњом плаћања примереног новчаног износа тужиоцу;
- 3) накнаду штете;
- 4) објављивање пресуде о трошку туженог;
- 5) одузимање, односно трајно искључење из промета или уништење или преиначење, без накнаде, предмета којима је извршена повреда;
- 6) забрану отуђења, одузимање, или уништење, без накнаде, материјала и предмета који су употребљени у производњи предмета којима је извршена повреда права.

При разматрању тужбених захтева из става 1. тач. 5) и 6) овог члана, суд узима у обзир сразмеру између озбиљности повреде права и тужбеног захтева, као и интересе трећих лица.

Тужба се може поднети и против лица чије су услуге коришћене приликом повреде права (посредник).

Тужилац има право на накнаду материјалне и нематеријалне штете.

При одређивању висине накнаде штете из става 4. овог члана, суд ће узети у обзир све околности конкретног случаја, а посебно негативне економске последице које трпи тужилац, укључујући изгубљену добит, као и добит коју је тужени остварио повредом права.

Суд може када околности случаја то оправдавају да досуди тужиоцу накнаду штете која не може бити нижа од накнаде коју би примио за конкретни облик коришћења предмета заштите, да је то коришћење било законито.

Ако повреда права није учињена намерно или крајњом непажњом, суд може, да досуди тужиоцу накнаду у висини добити коју је тужени остварио повредом права.

Поступак по тужби

Члан 93.

Тужба због повреде права може се поднети у року од три године од дана када је тужилац сазнао за повреду и учиниоца, а најкасније у року од пет година од дана учињене повреде или од дана последње учињене повреде када се повреда врши континуирано.

Поступак по тужби из става 1. овог члана је хитан.

Поступак по тужби због повреде права из пријаве суд ће прекинути до коначне одлуке надлежног органа по пријави.

Ако је пред надлежним органом, односно судом покренут поступак из чл. 74, 82, 84, 104. и 105. овог закона, суд који поступа по тужби из чл. 91. и 92. овог закона дужан је да прекине поступак до коначне одлуке надлежног органа, односно правноснажне одлуке суда.

На поступак по тужби из става 1. овог члана примењују се одредбе закона којим се уређује парнични поступак.

Прибављање доказа

Члан 94.

Ако се странка која је учинила вероватним своје наводе позива на доказ који се налази у поседу противне странке или под њеном контролом, суд ће противној странци наложити да достави тај доказ, водећи рачуна о примени прописа којима се уређује поступање са пословном тајном.

Под условом из става 1. овог члана, у случају повреде права приликом обављања привредне делатности, суд ће на предлог тужиоца наложити туженом да достави банкарске, финансијске и пословне документе који се налазе у његовом поседу или под

његовом контролом, водећи рачуна о примени прописа којима се уређује поступање са пословном тајном.

Привремена мера

Члан 95.

На предлог лица које учини вероватним да је његово право повређено у смислу члана 90. овог закона или да ће бити повређено, суд може одредити привремену меру:

1) одузимања, односно искључења из промета предмета којима се врши повреда права;

2) одузимања или забране отуђења материјала и предмета који су употребљени искључиво или у претежној мери у производњи предмета којима се врши повреда права, односно претежно намењени производњи предмета којима се врши повреда права;

3) забране вршења радњи којима се врши повреда права или које представљају озбиљну претњу да ће право бити повређено.

Привремена мера се може, под истим условима, одредити и против лица чије услуге су коришћене приликом повреде права (посредник).

На предлог лица које учини вероватним да је његово право повређено или да ће бити повређено и које учини вероватним постојање околности које би осујетиле или знатно отежале накнаду штете у случају повреде права, суд може поред привремених мера из става 1. овог члана одредити и привремене мере:

1) заплене покретне и непокретне имовине лица против кога се предлаже одређивање привремене мере;

2) забране исплате новчаних средстава са рачуна лица против кога се предлаже одређивање привремене мере.

Ради одређивања и спровођења привремене мере из става 3. овог члана суд може наложити достављање банкарских, финансијских, пословних или других докумената и података или наложити да се омогући приступ тим документима и подацима.

Лице коме је одређена привремена мера из става 1. тач. 2) и 3) и става 3. тачка 2) овог члана, као и налог из става 4. овог члана, а које не поступи по одређеној привременој мери, односно датом налогу, казниће се у складу са одредбама закона којим се уређују извршење и обезбеђење.

Поступак за одређивање привремене мере

Члан 96.

Суд може одредити привремену меру одмах по пријему предлога за одређивање привремене мере и без претходног изјашњења противне странке, а нарочито ако постоји опасност да због одлагања предлагач претрпи ненадокнадиву штету.

Решење којим је одређена привремена мера, у случају из става 1. овог члана, доставиће се странкама у поступку без одлагања, а најкасније по спровођењу мере.

Када је привремена мера одређена пре покретања парничног поступка, тужба, ради оправдања мере, мора се поднети у року од 30 дана од дана доношења решења о одређивању привремене мере.

На поступак по предлогу за одређивање привремене мере, сходно се примењују одговарајуће одредбе закона којим се уређује поступак извршења и обезбеђења.

Укидање привремене мере и накнада штете

Члан 97.

Ако у року из члана 96. став 3. овог закона тужба не буде поднета, суд ће на предлог лица против кога је привремена мера одређена обуставити поступак по привременој мери и укинути спроведене радње.

Ако поступак по привременој мери буде обустављен и спроведене радње буду укинуте у складу са овим чланом, или ако суд утврди да повреда права није учињена или да није постојала озбиљна опасност да ће право бити повређено, лице против кога је одређена привремена мера има право на накнаду штете која јој је нанета привременом мером.

Суд може условити одређивање привремене мере полагањем одговарајућег новчаног износа као средства обезбеђења у случају настанка штете из става 2. овог члана.

Сходна примена закона којим се уређује извршење и обезбеђење

Члан 98.

На питања у вези са поступком одређивања привремене мере, која нису уређена овим законом, сходно се примењују одредбе закона којим се уређују извршење и обезбеђење.

Обезбеђење доказа

Члан 99.

На предлог лица које учини вероватним да је његово право повређено или да ће бити повређено, суд може у току, као и пре покретања парничног поступка одредити обезбеђење доказа водећи рачуна о примени прописа којима се уређује поступање са пословном тајном.

Обезбеђењем доказа у смислу овог закона сматра се:

1) прибављање детаљног описа производа којима се повређује право, са или без узимања узорка тих производа;

2) одузимање производа или дела производа којима се повређује право и ако је то оправдано, одузимање докумената, материјала и предмета који су употребљени у производњи или стављању у промет предмета којима се врши повреда права;

3) преглед просторија, возила, књига, докумената, испитивање сведока и вештака.

Поступак за одређивање обезбеђења доказа

Члан 100.

Суд може одредити обезбеђење доказа одмах по пријему предлога за обезбеђење доказа и без изјашњења противне странке, а нарочито ако постоји опасност да због одлагања предлагач претрпи ненадокнадиву штету или да неки доказ неће моћи да се изведе или да ће његово касније извођење бити отежано.

Решење којим је одређено обезбеђење доказа, у случају из става 1. овог члана, доставиће се странкама без одлагања, најкасније по спровођењу мере.

Када је обезбеђење доказа одређено пре покретања парничног поступка тужба због повреде права се мора поднети у року од 30 дана од дана доношења решења о одређивању обезбеђења доказа.

Укидање обезбеђења доказа и накнада штете

Члан 101.

Ако у року из члана 100. став 3. овог закона тужба не буде поднета суд ће на предлог противне странке обуставити поступак обезбеђења доказа и укинути спроведене радње.

Ако поступак обезбеђења доказа буде обустављен и спроведене радње буду укинуте, или ако суд утврди да повреда права није учињена или да није постојала озбиљна опасност да ће право бити повређено, противна странка има право на накнаду штете која јој је нанета обезбеђењем доказа.

Суд може условити одређивање обезбеђења доказа полагањем одговарајућег новчаног износа као средства обезбеђења у случају настанка штете из става 2. овог члана.

Сходна примена закона којим се уређује парнични поступак

Члан 102.

На питања у вези са поступком за обезбеђење доказа, која нису уређена овим законом, сходно се примењују одредбе закона којим се уређује парнични поступак.

Обавеза пружања информација

Члан 103.

Суд може да наложи лицу које је извршило повреду права да пружи податке о пореклу и дистрибутивним каналима робе, односно услуга којима се врши повреда права, укључујући податке о лицима која су учествовала у повреди права, као и да преда документе који су у вези са повредом права.

Поред лица из става 1. овог члана суд може наложити достављање података следећим лицима:

1) лицу код кога је пронађена роба приликом обављања привредне делатности, а којом се повређује право;

2) лицу које користи услуге пружене приликом обављања привредне делатности, а којима се повређује право;

3) лицу које пружа услуге приликом обављања привредне делатности, а којима се повређује право;

4) лицу које је од стране лица из тач. 1)–3) овог става наведено као лице укључено у производњу или дистрибуцију робе или пружање услуга којима се повређује право.

Под подацима из става 1. овог члана сматрају се нарочито:

1) подаци о произвођачима, дистрибутерима, добављачима и другим лицима која су претходно била укључена у производњу или дистрибуцију робе или пружање услуга, као и о продавцима којима је роба намењена;

2) подаци о количинама произведене, испоручене или наручене робе или услуга, као и о ценама такве робе или услуга.

Ако лица из ст. 1. и 2. овог члана из оправданих разлога не поступе по налогу суда и не доставе тражене информације, неће одговорати за штету која на тај начин настане.

Тужба за оспоравање жига

Члан 104.

Ако је пријава поднета противно начелу савесности и поштења или је знак регистрован на основу такве пријаве, односно на основу пријаве којом је повређена законска или уговорна обавеза, лице чији је правни интерес тиме повређен може тужбом тражити да га суд огласи за подносиоца пријаве, односно носиоца права.

Члан 105.

Физичко или правно лице које у промету користи знак за обележавање робе, односно услуга, а за који је друго лице поднело пријаву или га регистровало на своје име за обележавање исте или сличне робе, односно услуга може тужбом тражити да га суд огласи за подносиоца пријаве, односно носиоца жига ако докаже да је тај знак био општепознат у смислу члана ббис Париске конвенције о заштити индустријске својине, за обележавање његове робе, односно услуга пре него што је тужени поднео пријаву или регистровао жиг.

Ако тужени докаже да је исти или сличан знак користио у промету за обележавање исте или сличне робе, односно услуга исто колико и тужилац или дуже од њега суд ће одбити тужбени захтев из става 1. овог члана.

Тужба из става 1. овог члана не може се поднети по истеку рока од пет година од дана уписа жига у Регистар жигова.

Упис пресуде у Регистар жигова

Члан 106.

Ако се судском одлуком усвоји тужбени захтев из члана 104. односно члана 105. овог закона по правноснажности пресуде суд ће пресуду доставити надлежном органу, који ће у Регистар жигова уписати тужиоца као подносиоца пријаве, односно као носиоца жига.

Престанак права трећег лица

Члан 107.

Право које је треће лице прибавило од ранијег подносиоца пријаве, односно носиоца жига из чл. 104. и 105. овог закона, престаје даном уписа новог подносиоца пријаве, односно носиоца жига у Регистар жигова надлежног органа.

Ревизија

Члан 108.

Ревизија је дозвољена против правноснажних пресуда донетих у другом степену у споровима због повреде права и ради оспоравања жига.

XI. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Одговорност за привредни преступ

Члан 109.

Казниће се за привредни преступ новчаном казном у износу од 300.000 до 3.000.000 динара привредно друштво или друго правно лице које на начин из члана 90. овог закона повреди жиг, односно право из пријаве.

За радње из става 1. овог члана казниће се за привредни преступ новчаном казном у износу од 50.000 до 200.000 динара одговорно лице у привредном друштву или другом правном лицу.

Предмети извршења привредног преступа и предмети који су били употребљени за извршење привредног преступа из става 1. овог члана биће одузети, а предмети извршења привредног преступа биће и уништени.

Пресуда којом је учиниоцу изречена казна за привредни преступ из става 1. овог члана јавно се објављује.

Прекршајна одговорност

Члан 110.

Казниће се за прекршај новчаном казном у износу од 50.000 до 500.000 динара предузетник, ако повреди жиг или право из пријаве на начин из члана 90. овог закона.

За радње из става 1. овог члана казниће се и физичко лице новчаном казном у износу од 10.000 до 50.000 динара.

Предмети извршења прекршаја и предмети који су били употребљени за извршење прекршаја из става 1. овог члана биће одузети, а предмети извршења прекршаја биће и уништени.

Члан 111.

Казниће се за прекршај новчаном казном у износу од 100.000 до 1.000.000 динара правно лице које се неовлашћено бави заступањем у остваривању права из члана 12. овог закона.

За радње из става 1. овог члана казниће се за прекршај новчаном казном у износу од 10.000 до 50.000 динара одговорно лице у правном лицу.

Казниће се за прекршај новчаном казном у износу од 10.000 до 50.000 динара физичко лице које се неовлашћено бави заступањем у остваривању права из члана 12. овог закона.

XII. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Примена закона

Члан 112.

Жигови који важе на дан ступања на снагу овог закона остају и даље на снази и на њих ће се примењивати одредбе овог закона.

Одредба члана 12. став 3. овог закона не примењује се на лица која су до 1. јануара 2005. године уписана у Регистар заступника.

Поступци који до дана ступања на снагу овог закона нису окончани, окончаће се по прописима по којима су започети.

Од дана приступања Републике Србије Европској унији, одредба члана 53. став 1. овог закона о исцрпљењу права примењиваће се у случају да је носилац жига, односно лице које је он овластио ставио у промет робу означену жигом на територији Европске уније или Европског економског простора.

Рок за доношење подзаконског акта

Члан 113.

Подзаконски акт за извршење овог закона биће донет у року од девет месеци од дана ступања на снагу овог закона.

До доношења подзаконског акта из става 1. овог члана примењује се подзаконски акт донет на основу Закона о жиговима („Службени гласник РС”, бр. 104/09, 10/13 и 44/18 – др. закон), ако није у супротности са овим законом.

Континуитет у вођењу регистара

Члан 114.

Регистар жигова и Регистар пријава за признање жига установљени Законом о жиговима („Службени гласник РС”, бр. 104/09, 10/13 и 44/18 – др. закон), настављају да се воде као Регистар жигова у складу са овим законом.

Регистар заступника установљен Законом о патентима („Службени гласник РС”, бр. 99/11, 113/17 – др. закон, 95/18 и 66/19), наставља да се води у складу са законом којим је установљен и овим законом.

Престанак важења прописа

Члан 115.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о жиговима („Службени гласник РС”, бр. 104/09, 10/13 и 44/18 – др. закон).

Ступање на снагу

Члан 116.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

На основу члана 112. став 1. тачка 2. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ о проглашењу Закона о изменама и допунама Закона о основама система образовања и васпитања

Проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о основама система образовања и васпитања, који је донела Народна скупштина Републике Србије на Деветнаестом ванредном заседању у Једанаестом сазиву, 24. јануара 2020. године.

ПР број 3

У Београду, 24. јануара 2020. године

Председник Републике,
Александар Вучић, с.р.

ЗАКОН о изменама и допунама Закона о основама система образовања и васпитања

Члан 1.

У Закону о основама система образовања и васпитања („Службени гласник РС”, бр. 88/17, 27/18 – др. закон и 10/19), у члану 1. после става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Овим законом успоставља се и уређује Јединствени информациони систем просвете предшколског, основног и средњег образовања и васпитања, образовања одраслих, високог образовања и ученичког и студентског стандарда.”.

Досадашњи ст. 3–5. постају ст. 4–6.

Члан 2.

У члану 23. став 2. речи: „установа организује учење језика, припрему за наставу и допунску наставу, по посебном упутству које доноси министар”, замењују се речима: „установа организује учење српског као страног језика”.

После става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Дете страног држављанина, лица без држављанства и тражиоца држављанства похађа програм српског као страног језика, бесплатно под условом реципроцитета или на терет родитеља, односно другог законског заступника, у организацији, односно просторијама установе коју одреди министар.”.

Досадашњи став 3. постаје став 4.

Члан 3.

У члану 60. став 2. тачка 10) речи: „ученика са сметњама у развоју,” бришу се.

У тачки 10) на крају текста тачка се замењује тачком и запетом и додаје се тачка 11) која гласи:

„11) смернице за прилагођавање програма наставе и учења, као и за пружање индивидуалне, односно групне додатне подршке за ученике са сметњама у развоју и инвалидитетом који образовање стичу, када је то у најбољем интересу, у школи за образовање и васпитање ученика са сметњама у развоју, а на основу мишљења Интерресорне комисије и уз сагласност родитеља, односно другог законског заступника ученика.”.

Члан 4.

У члану 73. став 19. на крају текста тачка се замењује запетом и додају се речи: „у складу са посебним законом.”.

Члан 5.

У члану 96. став 2. речи: „верификацији установе”, замењују се речима: „одобрењу за рад”.

Члан 6.

У члану 98. после става 4. додаје се нови став 5. који гласи:

„Школа која има одговарајућу опрему и простор да поред реализације учења кроз рад за своје ученике, организује и учење кроз рад за ученике других школа и практичну наставу за обуке и стручно оспособљавање из става 4. овог члана, може да организује тренинг центар као проширену делатност.”.

Досадашњи ст. 5–13. постају ст. 6–14.

Члан 7.

Назив главе: „IX. ЕВИДЕНЦИЈЕ У ОБРАЗОВАЊУ И ВАСПИТАЊУ”, замењује се називом главе: „IX. ЈЕДИНСТВЕНИ ИНФОРМАЦИОНИ СИСТЕМ ПРОСВЕТЕ”.

Члан 8.

Назив члана и члан 174. бришу се.

Члан 9.

Назив члана и члан 175. мењају се и гласе:

„Успостављање јединственог информационог система просвете

Члан 175.

Јединствени информациони систем просвете (у даљем тексту: ЈИСП) је скуп база података и рачунарских програма, потребних за прикупљање и обраду података у евиденцијама и регистрима, уз обезбеђивање заштите података о личности.

Установа, високошколска установа, односно установа ученичког и студентског стандарда води евиденцију о деци, ученицима, одраслима и студентима обухваћеним формалним образовањем, о родитељима, односно другим законским заступницима и о запосленима, а јавно признати организатор активности о полазницима и кандидатима обухваћеним неформалним образовањем, у складу са овим и посебним законом, законом којим се уређује високо образовање и законом којим се уређује ученички и студентски стандард.

Уколико установа, високошколска установа, установа ученичког и студентског стандарда, односно јавно признати организатор активности води евиденцију у електронском облику у оквиру ЈИСП-а, у складу са овим и посебним законом, Министарство је обрађивач података у погледу администрирања система, чувања и заштите података.

Министарство, у оквиру ЈИСП-а води следеће регистре:

- 1) деце, ученика, одраслих, полазника, кандидата и студената;
- 2) предшколских установа, основних и средњих школа и установа ученичког и студентског стандарда (у даљем тексту: регистар установа);
- 3) акредитованих високошколских установа;
- 4) запослених у установама и установама ученичког и студентског стандарда;
- 5) запослених у високошколским установама;
- 6) планова и програма наставе и учења;
- 7) акредитованих студијских програма.

Агенција за квалификације (у даљем тексту: Агенција) у оквиру ЈИСП-а води регистар Националног оквира квалификација Републике Србије, у складу са законом који утврђује Национални оквир квалификација.

У регистре из става 4. овог члана уносе се подаци из евиденција које води установа, високошколска установа, установа ученичког и студентског стандарда, односно јавно признати организатор активности.

Установе, високошколске установе, установа ученичког и студентског стандарда, односно јавно признати организатор активности, дужни су да у регистар из става 4. овог члана уносе и ажурирају податке из евиденција из става 2. овог члана.

Министарство успоставља ЈИСП и њиме управља уз техничку подршку службе Владе надлежне за пројектовање, усклађивање, развој, функционисање система електронске управе и друге послове прописане законом (у даљем тексту: Служба Владе).

Служба Владе је обрађивач података када обавља послове који се односе на чување, спровођење мера заштите и обезбеђивања сигурности и безбедности података из регистара из става 4. овог члана, у државном центру за чување и управљање података, у складу са прописима којима се уређује електронска управа и информациона безбедност.

Ближе услове и начин успостављања ЈИСП-а, регистара, вођења, обраде, уноса, ажурирања, доступности података који се уносе у регистре, као и врсти статистичких извештаја на основу података из регистара, прописује министар.”.

Члан 10.

Члан 176. мења се и гласи:

„Члан 176.

За потребе вођења регистра из члана 175. став 4. тачка 1) овог закона и заштите података о личности формира се Јединствени образовни број (у даљем тексту: ЈОБ) који прати његовог носиоца кроз све нивое формалног образовања и васпитања и кроз неформално образовање и представља кључ за повезивање свих података о детету, ученику, студенту, као и одраслом, полазнику и кандидату (у даљем тексту: одрасли) у ЈИСП-у.

ЈОБ представља индивидуалну и непоновљиву ознаку која се састоји од 16 карактера и која се додељује детету, ученику, одраслом и студенту у аутоматизованом поступку преко ЈИСП-а, на захтев установе, високошколске установе, односно јавно признатог организатора активности при првом упису у установу, а након провере података из става 4. овог члана са подацима из евиденција које други органи воде у електронском облику у складу са законом.

Привремени ЈОБ додељује се детету, ученику, одраслом и студенту до добијања јединственог матичног броја грађана, страном држављанину, лицу без држављанства, прогнаном и расељеном лицу.

У захтеву за доделу ЈОБ-а установа, високошколска установа, односно јавно признати организатор активности уноси податке у ЈИСП о идентитету детета, ученика, одраслог и студента: име, презиме, име једног родитеља, јединствени матични број грађана, други идентификациони број и опис идентификационог броја за страног држављанина, лице без држављанства и тражиоца држављанства, односно лице које није уписано у матичну књигу рођених Републике Србије.

Подаци о личности из става 4. овог члана обрађују се у сврху доделе ЈОБ-а детету, ученику, одраслом и студенту.

Подаци о личности из става 4. овог члана могу да се обрађују и у сврху израде статистичких извештаја на начин којим није омогућено откривање података о личности, у складу са законом.

Изузетно, подаци о личности из става 4. овог члана могу да се обрађују и у друге сврхе прописане законом.

Установа, високошколска установа, односно јавно признати организатор активности је дужан да ЈОБ лично достави детету и ученику преко родитеља, односно другог законског заступника, одраслом и студенту у затвореној коверти и да о томе води евиденцију.

Родитељ, односно други законски заступник, одрасли и студент из става 8. овог члана може да захтева да му се ЈОБ и подаци за лични приступ регистру доставе електронским путем у складу са законом који уређује електронску управу.

Министарство успоставља и води евиденцију свих захтева у електронском облику и додељеним ЈОБ и привременим ЈОБ.

Подаци о ЈОБ-у и привременом ЈОБ-у из става 10. овог члана чувају се трајно.

Министарство је руковалац подацима о личности из става 4. овог члана.

Начин доделе ЈОБ-а и примене мера безбедности, прописује министар.”.

Члан 11.

Назив члана и члан 177. мењају се и гласе:

„Подаци у регистру деце, ученика, одраслих и студената

Члан 177.

Подаци из евиденције о деци, ученицима и одраслима и о родитељима, односно другим законским заступницима уносе се у регистар деце, ученика, одраслих и студената преко ЈОБ-а, у складу са овим законом, и то:

1) податке за одређивање идентитета детета, ученика и одраслог: ЈОБ, пол, датум, место и држава рођења, држава и место становања;

2) податке за одређивање образовног статуса детета, ученика и одраслог: претходно завршен програм образовања и васпитања, односно ниво образовања, шифре квалификација, језик на којем су завршени претходни нивои образовања и васпитања, установа, група, разред и одељење у који је уписан, врста и трајање програма образовања, језик на коме се изводи образовно-васпитни рад, матерњи језик, национална припадност (изјашњавање о националној припадности није обавезно), изборни програми, образовање по индивидуалном образовном плану, оцене, положени испити, похвале и награде освојене током образовања, изостанци, владање и издате јавне исправе;

3) податке за одређивање социјалног статуса детета, ученика и одраслог: припадност социјално угроженим категоријама становништва, услови становања и стање породице; социјални статус родитеља, односно другог законског заступника: стечена стручна спрема, занимање и облик запослења;

4) податке за одређивање функционалног статуса детета, ученика и одраслог: подаци добијени на основу процене потреба за пружањем додатне образовне, здравствене и социјалне подршке коју утврђује интерресорна комисија, односно установа и уносе се у регистар као податак о постојању функционалних потешкоћа у домену вида, слуха, грубе или fine моторике, интелектуалних потешкоћа, потешкоћа са комуникацијом, са понашањем и социјализацијом.

Подаци из евиденције о студентима уносе се у регистар деце, ученика, одраслих и студената преко ЈОБ-а, у складу са овим законом, и то:

1) податке о студенту: годиште, место и држава рођења, место и држава сталног становања, национална припадност у складу са законом, брачни статус;

2) податке за одређивање образовног статуса студената: претходно завршено образовање, језик на којем је стечено основно и средње образовање, уписани студијски програм, врста студија, година студија и година првог уписа на студијски програм,

година завршетка студијског програма, просечна оцена у току студија, језик на коме се изводи студијски програм, подаци о оствареним ЕСПБ бодовима, и издатим јавним исправама;

3) податке за одређивање социјалног статуса студената: начину финансирања студија, начин издржавања током студија, радни статус студента током студирања, највише стечени ниво образовања родитеља или издржаваоца;

4) податке за одређивање здравственог статуса студената, односно потреба за пружањем додатне подршке приликом обављања свакодневних активности на високошколској установи.

Руководилац подацима из ст. 1. и 2. овог члана је Министарство.”.

Члан 12.

У члану 178. став 1. мења се и гласи:

„Регистар установа представља скуп: општих података којима се одређује правни статус установе и статус установе у систему образовања и васпитања; података о шифрама квалификација, програмима образовања и васпитања и моделима образовања које реализује и језику на коме се остварују, о броју деце по узрасту, ученика и одраслих по разредима, односно по врсти програма; података о објектима – броју зграда у седишту и у издвојеним одељењима школе и њихова квадратура, број кабинета, лабораторија, радионица, библиотечких јединица; података о актима и органима установе, резултатима спољашњег вредновања установе; података о финансијским средствима која се стичу из буџета Републике Србије и јединице локалне самоуправе, и података о приходима од проширене делатности и њиховом трошењу.”.

Члан 13.

После члана 178. додају се назив члана и члан 178а који гласе:

„Подаци у регистру акредитованих високошколских установа

Члан 178а

Регистар акредитованих високошколских установа представља скуп општих података којима се одређује: правни статус високошколске установе, статус високошколске установе у систему високог образовања; подаци о шифрама квалификација и студијским програмима које високошколска установа реализује; подаци о реализованим кратким програмима студија и издатим сертификатима; висина школарине; седмични фонд часова по студијском програму за сваку годину за предавање и вежбе; језик на коме се изводи студијски програм; број буџетских и самофинансирајућих студената по студијском програму и по години; подаци о објектима (број зграда и квадратура, број лабораторија, број библиотечких јединица); подаци о актима и органима високошколске установе; подаци о акредитацији високошколске установе и резултатима спољашњег вредновања високошколске установе; подаци о сопственим приходима и њиховом трошењу.

У регистар из става 1. овог члана уносе се и други подаци од значаја за развој система високог образовања и за укључивање у европски простор високог образовања.

Подаци из регистра из става 1. овог члана су отворени подаци, јавно доступни на интернет презентацији Министарства, у машински обрадивом облику за коришћење и даље објављивање.”.

Члан 14.

У називу члана 179. после речи: „запосленима”, додају се речи: „у установи”.

У члану 179. став 1. речи: „из члана 174. став 3. овог закона” бришу се, а на крају текста тачка се замењује запетом и додају се речи: „као и други подаци које установа води, у складу са законом.”.

Члан 15.

У називу члана 180. после речи: „запослених”, додају се речи: „у установама”.

У члану 180. став 1. речи: „члана 174. став 3. овог закона” замењују се речима: „евиденције о запосленима”.

После става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Подаци о запосленима у установама ученичког и студентског стандарда уносе се у регистар запослених у складу са овим и законом којим се уређује ученички и студентски стандард.”.

Досадашњи став 3. постаје став 4.

У досадашњем ставу 4. који постаје став 5. речи: „ст. 1. и 2.”, замењују се речима: „ст. 1–3.”.

Члан 16.

После члана 180. додају се називи чланова и чл. 180а–180в, који гласе:

„Подаци у евиденцијама и регистру запослених у високошколским установама

Члан 180а

Подаци о запосленима о којима високошколска установа води евиденцију и које уноси у регистар запослених представљају скуп личних података којима се одређује њихов идентитет, степен и врста образовања, радноправни статус, плата и подаци за њен обрачун и исплату, стручно усавршавање, положени испити за рад у образовању и васпитању, каријерно напредовање и кретање у служби.

Подаци о наставницима, сарадницима и осталим запосленима садрже: име, презиме, име једног родитеља, пол, јединствени матични број грађана, држављанство, број пасоша за стране држављане, датум и место рођења, државу сталног становања, национална припадност у складу са законом, службени контакт телефон и е-маил адреса, врста и ниво образовања, језик на коме је стечено основно и средње образовање, година, држава, место и установа на којој је стечен највиши степен образовања, тренутно наставно-научно, односно наставно-уметничко звање и година и установа у којој је изабран у наставно-научно, односно наставно-уметничко звање, врсту уговора о ангажовању, проценат радног ангажовања у установи, радно место и

друге податке у складу са законом као и о ангажовању у другој високошколској установи у Републици Србији и иностранству.

За високошколске установе чији је оснивач Република Србија подаци о запосленима су и: коефицијент сложености рада као основ за финансирање из уредбе, коефицијент на основу ког се врши обрачун плате из колективног уговора или општег акта установе.

Подаци из става 2. овог члана о имену и презимену, месту и установи на којој је стечен највиши степен образовања, тренутно наставно-научно, односно наставно-уметничко звање и година и установа у којој је изабран у наставно-научно, односно наставно-уметничко звање и радно место су отворени подаци, јавно доступни на интернет презентацији Министарства у машински обрадивом облику за коришћење и даље објављивање.

Руководалац подацима о запосленима о којима високошколска установа води евиденцију из става 1. овог члана је високошколска установа.

Руководалац подацима о запосленима у регистру из става 1. овог члана је Министарство.

Подаци у регистру планова и програма наставе и учења

Члан 180б

Регистар планова и програма наставе и учења представља скуп података о плану и програму наставе и учења, назив прописа и број службеног гласила у ком је објављен, подручју рада у средњем образовању и васпитању, шифри квалификације, стандарду квалификације уколико постоји, језику на којем се настава изводи, броју ученика који похађају програм, броју ученика који су завршили програм и остали подаци битни за праћење реализације плана и програма наставе и учења.

Подаци из регистра из става 1. овог члана су отворени подаци, јавно доступни на интернет презентацији Министарства, у машински обрадивом облику за коришћење и даље објављивање.

Подаци у регистру акредитованих студијских програма

Члан 180в

Регистар акредитованих студијских програма представља скуп података о студијском програму, акредитацији, врсти студија, установи на којој се реализује, научном, односно уметничком пољу и области, језику на којем се изводи, шифри квалификације, стандарду квалификације уколико постоји, школарини, броју студената који се финансирају из буџета по годинама, броју студената који се сами финансирају по годинама, броју студената који су завршили студијски програм и остали подаци битни за праћење реализације студијског програма.

У регистру из става 1. овог члана воде се и подаци о кратким програмима студија које организују високошколске установе.

Подаци из регистра из става 1. овог члана су отворени подаци, јавно доступни на интернет презентацији Министарства, у машински обрадивом облику за коришћење и даље објављивање.”.

Члан 17.

Члан 181. мења се и гласи:

„Члан 181.

Сврха обраде података о којима установа, високошколска установа, установа ученичког и студентског стандарда, односно јавни признати организатор активности води евиденцију јесте ефикасно вођење управних и других поступака који су у њиховој надлежности, остваривање права на издавање јавне исправе, остваривање права на квалитетно и једнако доступно образовање и васпитање за сву децу, ученике и одрасле, праћење и унапређивање квалитета и ефикасности рада установе, односно високошколске установе и запослених, праћење стања ради самовредновања установе ефикасним управљањем евиденцијама, коришћење расположивих ресурса локалне заједнице у складу са потребама образовања и васпитања, унапређивање сарадње и пуно укључивање родитеља ученика у образовно-васпитни процес, праћење, проучавање и унапређивање образовног нивоа студената у процесу образовања, као и припрема извештаја и обављање других послова из надлежности установе, високошколске установе, установе ученичког и студентског стандарда, односно јавно признатог организатора активности.

Подаци из регистра из члана 175. став 4. овог закона обрађују се у статистичке сврхе ради обезбеђивања праћења индикатора ради спровођења статистичких истраживања и анализа квалитета, ефикасности и ефикасности система образовања и васпитања и система високог образовања у циљу планирања и предузимања мера образовне и уписне политике, предузимања превентивних мера за смањење осипања деце, ученика и одраслих на свим нивоима образовања и васпитања, праћења обухвата и напредовања студената, праћења квалитета студијских програма, као и мера у складу са потребама тржишта рада и веће запошљивости, спровођења националних и међународних истраживања и учешћа у компаративним и евалуационим студијама ради креирања и унапређивања политике у области образовања и васпитања и високог образовања, праћења професионалног статуса и координирања и организовања стручног усавршавања запослених, анализирања стања финансирања система образовања и васпитања и система високог образовања; извештавање о образовним индикаторима по преузетим међународним обавезама и учешћу у програмима Европске уније за сарадњу у области образовања и високог образовања, као и ефикасно обављање других послова из надлежности Министарства.

Подаци из регистра из члана 175. став 4. овог закона обрађују се и ради ефикасног вођења управних и других поступака који су у надлежности установе, високошколске установе, установе ученичког и студентског стандарда, односно јавно признатог организатора активности.

У циљу остваривања сврхе обраде података из ст. 1–3. овог члана, ЈИСП се електронски повезује са одговарајућим евиденцијама које воде надлежни органи, а који садрже следеће податке које Министарство обрађује:

- 1) јединствени матични број грађана;
- 2) евиденциони број за стране држављане;
- 3) занимање, према класификацији занимања, које се захтева за радно ангажовање на одређеним пословима, односно радном месту;

- 4) врсту и ниво квалификације, односно образовања који су услови за радно ангажовање на одређеним пословима, односно радном месту;
- 5) врсту и ниво квалификације, односно образовања које лице има;
- 6) датум почетка осигурања;
- 7) основ осигурања;
- 8) број часова проведених на раду недељно;
- 9) врсту радног ангажовања (радни однос и рад ван радног односа);
- 10) податак о запослењу код више послодаваца;
- 11) датум дејства промене у току осигурања;
- 12) датум и основ престанка осигурања;
- 13) основице доприноса за обавезно социјално осигурање, висину уплаћених доприноса за обавезно социјално осигурање и период на који се та уплата односи;
- 14) податке о уплати доприноса по основу уговорене накнаде;
- 15) порез на доходак грађана.

Подаци из става 4. овог члана, који се воде у евиденцијама других органа прибављају се електронским путем у складу са законом и обрађују се искључиво у сврху из ст. 1–3. овог члана на начин којим није омогућено откривање података о личности, у складу са законом.”.

Члан 18.

Назив члана и члан 182. мењају се и гласе:

„Примаоци података из евиденција и регистара

Члан 182.

Лице на које се подаци односе остварује права у складу са законом којим се уређује заштита података о личности.

Прималац података из евиденција из члана 175. став 2. овог закона може бити и државни и други орган и организација, као и правно и физичко лице, под условом да је законом или другим прописима овлашћено да тражи податке, да су ти подаци неопходни за извршење послова из његове надлежности или служе за потребе истраживања, уз обезбеђивање заштите података о личности.

Прималац података из регистара из члана 175. став 4. овог закона може бити и државни и други орган и организација, као и правно и физичко лице, под условом да је законом или другим прописима овлашћено да тражи податке, да су ти подаци неопходни за извршење послова из његове надлежности, уз обезбеђивање заштите података о личности.

Прималац података из регистара из члана 175. став 4. овог закона, као и података насталих обрадом тих података и података из члана 181. став 4. овог закона је Агенција, уз обезбеђивање заштите података о личности.

Агенција обрађује податке из става 4. овог члана, у електронском облику, у сврху праћења и мерења ефеката имплементације квалификација на запошљавање, односно запошљивости према стеченим квалификацијама и завршеним студијским програмима, праћења националних трендова запошљавања и поређења са трендовима у иностранству, као и праћења активне политике запошљавања у циљу повећања запослености.”.

Члан 19.

Члан 183. мења се и гласи:

„Члан 183.

Установа, високошколска установа, установа ученичког и студентског стандарда, односно јавно признати организатор активности ажурира податке у евиденцијама које води на дан настанка промене, а најкасније 15 дана од дана промене.

Подаци из става 1. овог члана уносе се у регистре из члана 175. став 4. овог закона на дан настанка промене, а најкасније 30 дана од дана промене.

Подаци из евиденције из члана 175. став 2. овог закона чувају се на начин и у роковима прописаним посебним законом.

Подаци из регистра из чл. 178, 178а, 180б и 180в чувају се трајно.

Подаци из регистра деце, ученика, одраслих и студената чувају се трајно, осим података о социјалном и функционалном статусу детета, ученика и одраслог који се чувају пет година од престанка образовног статуса, односно података о социјалном и здравственом статусу студената који се чувају до престанка статуса студента о коме се воде.

Подаци из регистра из чл. 180. и 180а чувају се трајно.”.

Члан 20.

Члан 184. мења се и гласи:

„Члан 184.

Установа, високошколска установа, установа ученичког и студентског стандарда, односно јавно признати организатор активности обезбеђује мере заштите од неовлашћеног приступа и коришћења података из евиденција које води.

Министарство обезбеђује мере заштите од неовлашћеног приступа и коришћења података у ЈИСП-у, када служба Владе не обавља послове из члана 175. став 9. овог закона.

За потребе научноистраживачког рада и приликом обраде података и израде анализа лични подаци користе се и објављују на начин којим није омогућено њихово откривање.

Послове администрирања ЈИСП-а и регистра из члана 175. става 4. овог закона обавља посебно овлашћено лице у Министарству.

Мере безбедности и заштите података из евиденција и регистра прописује министар.”.

Члан 21.

У члану 189. после става 1. додају се ст. 2. и 3. који гласе:

„У буџету јединице локалне самоуправе могу да се обезбеде средства за превоз ученика средњих школа и ученика који похађају наставу у дуалном образовању који имају пребивалиште на територији јединице локалне самоуправе на удаљености већој од четири километра од школе, односно од просторија послодавца код којег обављају учење кроз рад, као и у случајевима када су школа, односно просторије послодавца код којег ученици обављају учење кроз рад на територији друге јединице локалне самоуправе.

Ближе услове и мерила за утврђивање економске цене програма васпитања и образовања по детету из става 1. тачка 1) овог члана, прописује министар.”.

Члан 22.

Члан 193. мења се и гласи:

„Члан 193.

Новчаном казном од 50.000 до 1.000.000 динара казниће се за прекршај прималац података из регистра из члана 175. став 4. овог закона – правно лице уколико добијене податке користи или објављује супротно сврси коју је назначио у свом захтеву и овом закону (члан 182. став 3).

Новчаном казном од 5.000 до 100.000 динара казниће се за прекршај прималац података из регистра из члана 175. став 4. овог закона – физичко лице уколико добијене податке користи или објављује супротно сврси коју је назначио у свом захтеву и овом закону (члан 182. став 3).

Новчаном казном у износу од 50.000 до 100.000 динара казниће се за прекршај установа, високошколска установа, установа ученичког и студентског стандарда односно јавно признати организатор активности, уколико не уноси и месечно ажурира податке у одговарајуће регистре, у складу са чланом 183. овог закона.

Новчаном казном у износу од 5.000 до 50.000 динара казниће се за прекршај одговорно лице установе, високошколске установе, установе ученичког и студентског стандарда, односно јавно признатог организатора активности за прекршај из става 3. овог члана.”.

Члан 23.

Установа, односно високошколска установа ће покренути поступак за доделу ЈОБ-а свој деци, ученицима, одраслима и студентима, који су у систему образовања и васпитања, односно у систему високог образовања или су били у том систему почев од школске 2016/2017. године, а на основу података из евиденција чији је руковалац.

Члан 24.

Министар ће донети подзаконске акте за спровођење овог закона у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 25.

Даном ступања на снагу овог закона престају да важе одредбе чл. 114–117, чл. 119–122, члан 123. ст. 1–3. и став 5, члан 124. и члан 153. Закона о високом образовању („Службени гласник РС”, бр. 88/17, 27/18 – др. закон, 73/18 и 67/19).

Члан 26.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

На основу члана 112. став 1. тачка 2. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ

о проглашењу Закона о изменама и допунама Закона о средњем образовању и васпитању

Проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о средњем образовању и васпитању, који је донела Народна скупштина Републике Србије на Деветнаестом ванредном заседању у Једанаестом сазиву, 24. јануара 2020. године.

ПР број 4

У Београду, 24. јануара 2020. године

Председник Републике,
Александар Вучић, с.р.

ЗАКОН

о изменама и допунама Закона о средњем образовању и васпитању

Члан 1.

У Закону о средњем образовању и васпитању („Службени гласник РС”, бр. 55/13, 101/17 и 27/18 – др. закон), члан 30. мења се и гласи:

„Члан 30.

Практична настава и професионална пракса остварују се: у школи, код послодавца или комбиновано делом у школи, а делом код послодавца, у складу са планом и програмом наставе и учења.

Практична настава и професионална пракса која се остварује комбиновано делом у школи а делом код послодавца, може се реализовати код послодавца највише у обиму од 25% од укупног обима часова практичне наставе и професионалне праксе, о чему школа и послодавац закључују уговор.

Практична настава и професионална пракса која се остварује код послодавца остварује се као учење кроз рад, у складу са законом којим се уређује дуално образовање.

Послодавцем у смислу става 2. овог члана не сматра се здравствена установа и установа социјалне заштите чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе, код које се реализује практична настава и професионална пракса за образовне профиле у подручју рада здравство и социјална заштита.

За ученика са сметњама у развоју и инвалидитетом обезбеђује се прилагођавање радног места у односу на његове могућности и врсту инвалидитета у оквиру практичне наставе.

Уговор из става 2. овог члана послодавац доставља Привредној комори Србије, у року од осам дана од дана закључења уговора.

Начин спровођења практичне наставе и професионалне праксе из става 1. овог члана, садржај и елементе уговора из става 2. овог члана и друга питања везана за остваривање практичне наставе и професионалне праксе уређује министар.”

Члан 2.

У члану 39. после става 2. додаје се став 3. који гласи:

„Изузетно, ако школа не може да организује наставу страног језика због недовољног броја ученика, школа може да организује комбиновану групу на нивоу два узастопна разреда која има најмање 15 ученика, уз сагласност министра.”

Члан 3.

У члану 49. став 11. речи: „довољно (2)” замењују се речима: „задовољавајуће (2)”.

Члан 4.

У члану 60. ст. 3. и 4. мењају се и гласе:

„Ученик са сметњама у развоју и инвалидитетом, специфичним тешкоћама у учењу или језичким баријерама полаже општу матуру у условима који обезбеђују превазилажење физичких и комуникацијских препрека.

Тимови за инклузивно образовање и пружање додатне подршке припремају услове за организовање и спровођење опште матуре за ученике из става 3. овог члана.”

Члан 5.

У члану 62. став 1. мења се и гласи:

„Стручном матуrom проверава се усвојеност стручних компетенција и општих стандарда постигнућа након завршеног средњег стручног образовања и васпитања.”

После става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„Уметничком матуrom проверава се усвојеност уметничких компетенција и општих стандарда постигнућа након завршеног средњег уметничког образовања и васпитања.”

Досадашњи ст. 2. и 3. постају ст. 3. и 4.

Члан 6.

У члану 63. ст. 3. и 4. мењају се и гласе:

„Ученик са сметњама у развоју и инвалидитетом, специфичним тешкоћама у учењу или језичким баријерама полаже стручну, односно уметничку матуру у условима који обезбеђују превазилажење физичких и комуникацијских препрека.

Тимови за инклузивно образовање и пружање додатне подршке припремају услове за организовање и спровођење стручне, односно уметничке матуре за ученике из става 3. овог члана.”

Члан 7.

У члану 63а став 1. речи: „по дуалном моделу” бришу се.

Члан 8.

Закључно са школском 2019/2020. годином у школи се полаже завршни испит за ученике који завршавају средње образовање и васпитање у трогодишњем трајању, у складу са законом.

Закључно са школском 2020/2021. годином у школи се полаже матурски испит за ученике који завршавају средње образовање и васпитање у четворогодишњем трајању, у складу са законом.

Почев од школске 2020/2021. године у школи се полаже завршни испит средњег стручног образовања и васпитања, у складу са законом.

Почев од школске 2021/2022. године у школи се полажу стручна, уметничка и општа матура, у складу са законом.

Члан 9.

Школе и послодавци ће закључивати уговор из члана 1. став 2. овог закона у складу са одредбама овог закона почев од школске 2020/2021. године.

Члан 10.

Подзаконски акт из члана 1. овог закона министар доноси у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 11.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

На основу члана 112. став 1. тачка 2. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ

о проглашењу Закона о изменама и допунама Закона о дуалном образовању

Проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о дуалном образовању, који је донела Народна скупштина Републике Србије на Деветнаестом ванредном заседању у Једанаестом сазиву, 24. јануара 2020. године.

ПР број 5

У Београду, 24. јануара 2020. године

Председник Републике,
Александар Вучић, с.р.

ЗАКОН

о изменама и допунама Закона о дуалном образовању

Члан 1.

У Закону о дуалном образовању („Службени гласник РС”, број 101/17) у члану 1. став 2. речи: „специјалистичког образовања” замењују се речима: „мајсторско и специјалистичко образовање, као и образовање за рад у трајању од две године”.

Став 3. мења се и гласи:

„Сви појмови употребљени у мушком граматичком роду обухватају мушки и женски род лица на које се односе.”.

Члан 2.

У члану 2. после тачке 2) додаје се тачка 2а) која гласи:

„2а) послодавац у смислу овог закона јесу и орган унутрашњих послова и одбране, код којих се учење кроз рад реализује у складу са прописима који уређују рад тих органа и овим законом, осим одредаба овог закона које се односе на финансијско обезбеђење ученика;”.

У тачки б) на крају текста после тачке додаје се реченица: „План реализације учења кроз рад саставни је део годишњег плана рада школе.”.

Члан 3.

У члану 6. став 2. речи: „у периоду 8–20 часова” бришу се.

После става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Учење кроз рад не може да се реализује у времену од 22,00 часа до 6,00 часова наредног дана.”.

Досадашњи ст. 3–5. постају ст. 4–6.

У досадашњем ставу 4. који постаје став 5. број: „3.” замењује се бројем: „4.”.

Члан 4.

У члану 7. став 1. после речи: „привреде” додају се запета и речи: „на основу изјава послодаваца о укључивању у дуално образовање”.

После става 1. додају се нови ст. 2–4. који гласе:

„Послодавац доставља Привредној комори Србије изјаву о спремности да се укључи у дуално образовање најкасније до 30. новембра календарске године која претходи школској години у којој отпочиње реализација образовног профила у дуалном образовању.

Изјава из става 2. овог члана обавезно садржи назив послодавца, седиште, матични број, образовни профил, број ученика који може да прими на учење кроз рад, општину и место извођења учења кроз рад и предлог школе која реализује тражени образовни профил.

Привредна комора Србије доставља Министарству план за укључивање послодаваца у дуално образовање за наредну школску годину по школама и образовним профилима, најкасније до 14. фебруара текуће године за наредну школску годину.”.

У досадашњем ставу 2. који постаје став 5. после речи: „покрајине” додају се запета и речи: „односно јединице локалне самоуправе”.

У досадашњем ставу 3. који постаје став 6. број: „2”, замењује се бројем: „5”.

У досадашњем ставу 4. који постаје став 7. број: „2”, замењује се бројем: „5”.

После досадашњег става 4. који постаје став 7. додаје се нови став 8. који гласи:

„Кандидат за упис на дуални профил опредељује се за конкретни образовни профил пре обављеног завршног испита, у складу са подзаконским актом којим се уређује упис ученика у средњу школу.”.

У досадашњем ставу 5. који постаје став 9. речи: „Приликом уписа у средњу школу, распоређивање”, замењују се речју: „Распоређивање”.

Досадашњи став 6. постаје став 10.

Члан 5.

У члану 11. став 1. тачка б) брише се.

После става 1. додаје се став 2. који гласи:

„У реализацији учења кроз рад послодавац је дужан да обезбеди прописане мере безбедности и здравља на раду, у складу са прописима којима се уређује безбедност и здравље на раду, као и примену прописа којима се уређује опасан рад за децу.”.

Члан 6.

У члану 12. став 3. мења се и гласи:

„Комисија из става 2. овог члана има три члана и чине је члан кога предлаже Министарство из реда просветних саветника, спољних сарадника, просветних инспектора, односно наставника, инспектор рада и представник Привредне коморе Србије.”.

У ставу 5. речи: „30. септембра”, замењују се речима: 30. новембра”.

Члан 7.

У члану 18. после става 1. додаје се став 2. који гласи:

„Послодавац је дужан да обавести Привредну комору Србије о раскиду и разлозима за раскид уговора о дуалном образовању, у року од осам дана од дана раскида уговора.”.

Члан 8.

У члану 19. став 2. после речи: „дуалном образовању”, додају се речи: „у року од осам дана од дана раскида уговора”.

После става 2. додаје се став 3. који гласи:

„Послодавац је дужан да обавести Привредну комору Србије о раскиду и разлозима за раскид уговора из става 2. овог члана, у року од осам дана од дана раскида уговора.”.

Члан 9.

У члану 20. после става 3. додаје се став 4. који гласи:

„Уколико није могуће организовати учење кроз рад у складу са ст. 1–3. овог члана, школа обезбеђује ученику услове да заврши започето школовање, у складу са законом којим се уређује средње образовање и васпитање.”.

Члан 10.

У члану 21. став 2. речи: „школске године у којој почиње реализација”, замењују се речју: „реализације”.

Члан 11.

У члану 26. после става 4. додаје се став 5. који гласи:

„Уколико нема могућности да обезбеди наставак учења кроз рад, у складу са ставом 4. овог члана, школа обезбеђује ученику услове да заврши започето школовање, у складу са законом којим се уређује средње образовање и васпитање.”.

Члан 12.

У члану 29. став 1. тачка 1) после речи: „делатност” додају се запета и речи: „односно друго лице које ангажује послодавац, у складу са законом којим се уређује рад”.

У тачки 3) речи: „за одговарајући образовни профил”, бришу се.

У тачки 5) на крају текста тачка се замењује тачком и запетом и додаје се тачка б) која гласи:

„б) није осуђивано правноснажном пресудом за кривично дело за које је изречена казна затвора у трајању од најмање три месеца, као и за кривична дела насиље у породици, одузимање малолетног лица, запуштање и злостављање малолетног лица или родоскврнуће, кривична дела из групе кривичних дела против полне слободе, против привреде, против службене дужности, против правног саобраћаја и против човечности и других добара заштићених међународним правом, без обзира на изречену кривичну санкцију, да није правноснажно осуђивано за прекршај из области радних односа и за које није, у складу са законом, утврђено дискриминаторно понашање.”.

У ставу 2. на крају текста тачка се замењује запетом и додају се речи: „односно орган из члана 2. тачка 2а) овог закона.”.

Члан 13.

У члану 30. став 6. после речи: „саставу” запета се брише, а речи: „осим стручњака за одговарајућу област рада”, замењују се речима: „представника Привредне коморе Србије и”.

У ставу 9. речи: „Лиценца и регистар о издатим лиценцама садрже”, замењују се речима: „Лиценца садржи”, а речи: „и назив послодавца код кога је то лице у радном односу”, бришу се.

После става 9. додаје се нови став 10. који гласи:

„Регистар о издатим лиценцама садржи: регистарски број лиценце, име, име једног родитеља, презиме и занимање лица које је положило испит за инструктора, највиши ниво образовања, ЈМБГ, адреса, контакт телефон, електронску адресу.”.

Досадашњи ст. 10–14. постају ст. 11–15.

У досадашњем ставу 12. који постаје став 13. после речи: „послодавац”, додају се запета и речи: „односно физичко лице уколико се само пријави за полагање испита.”.

Члан 14.

У члану 33. став 1. тачка 2) после речи: „превоз”, додају се запета и речи: „односно уколико није на други начин обезбеђен”.

У тачки 4) после речи: „послодавца”, додају се запета и речи: „уколико није на други начин обезбеђено”.

Члан 15.

У члану 39. речи: „Лице које је у радном односу код послодавца или самостално обавља делатност”, замењују се речима: „Лице које испуњава услове прописане чланом 29. став 1. тач. 1)–4) и б) овог закона”.

После става 1. додаје се став 2. који гласи:

„Уз захтев из става 1. овог члана лице доставља доказ да је похађало обуку чији програм одговара програму обуке прописаном у складу са чланом 30. став 15. овог закона.”.

Члан 16.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

На основу члана 112. став 1. тачка 2. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ

о проглашењу Закона о изменама и допунама Закона о култури

Проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о култури, који је донела Народна скупштина Републике Србије на Деветнаестом ванредном заседању у Једанаестом сазиву, 24. јануара 2020. године.

ПР број 9

У Београду, 24. јануара 2020. године

Председник Републике,
Александар Вучић, с.р.

ЗАКОН
о изменама и допунама Закона о култури

Члан 1.

У Закону о култури („Службени гласник РС”, бр. 72/09, 13/16, 30/16 – исправка)
члан 3. мења се и гласи:

„Члан 3.

Република Србија стара се о остваривању општег интереса у култури и о спровођењу културне политике као скупа циљева и мера подстицања културног развоја који се заснива на следећим начелима:

- 1) очување културног и историјског наслеђа;
- 2) слобода изражавања у културном и уметничком стваралаштву;
- 3) подстицање културног и уметничког стваралаштва;
- 4) отвореност и доступност културних садржаја;
- 5) уважавање културних и демократских вредности локалне, националне, регионалне, европске и светске традиције;
- 6) заштита и унапређење културне разноликости и јачање интеркултурног дијалога;
- 7) јачање капацитета културе и њених веза са другим областима (образовање, наука, туризам, спољни послови, омладина и др.) и интегрисање културног развоја у социо-економски и политички дугорочни развој демократског друштва;
- 8) демократичност културне политике;
- 9) равноправност субјеката у оснивању установа и других правних лица у култури и равноправност у раду свих установа и других субјеката у култури;
- 10) децентрализација у одлучивању, организовању и финансирању културних делатности у складу са културном политиком;
- 11) аутономија субјеката у култури;
- 12) подстицање одрживог развоја културне средине као интегралног дела животне средине;
- 13) неговање културе сећања, за чију примену је надлежан музеј жртва геноцида;
- 14) подстицање развоја међународне сарадње и размене у култури, мобилности уметника и прихватања добрих пракси, у циљу јачања креативности и иновативности актера у култури;
- 15) употреба информационе и комуникационе технологије и умрежавање установа културе и свих субјеката у култури.”.

Члан 2.

Члан 6. мења се и гласи:

„Члан 6.

Општи интерес у култури обухвата:

- 1) стварање могућности за интензиван континуиран и усклађен културни развој;
- 2) откривање, стварање, проучавање, очување и представљање српске културе и културе националних мањина у Републици Србији;
- 3) стварање услова за развој и подстицање савременог културног и уметничког стваралаштва;
- 4) стварање услова за заштиту и коришћење српског језика и ћириличног писма;
- 5) стварање услова за очување, развој, богаћење и промовисање културног наслеђа;
- 6) откривање, евидентирање, прикупљање, истраживање, утврђивање, чување, одржавање и коришћење културних добара;
- 7) спровођење мера заштите културних добара, вођење регистара културних добара, вођење општег инвентара наслеђа Републике Србије;
- 8) истраживање, очување и коришћење добара од посебног значаја за културу и историју српског народа, која се налазе ван територије Републике Србије;
- 9) изградњу јединственог библиотечко-информационог система и матичне функције у библиотечкој делатности;
- 10) изградњу и унапређење јединственог информационог система у области заштите културног наслеђа;
- 11) изградњу и унапређење установа у области заштите културног наслеђа;
- 12) финансирање делатности установа културе и установа заштите чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе;
- 13) програме и пројекте установа културе, удружења у култури и других субјеката у култури који својим квалитетом доприносе развоју културе и уметности;
- 14) обезбеђивање услова за доступност културних садржаја;
- 15) подстицање и подршку заштити и унапређењу културних израза који су резултат креативности појединаца, група и друштава Срба у иностранству;
- 16) подстицање, унапређење и стварање услова за развој међународне културне сарадње;
- 17) стварање услова за слободан проток и размену културних израза и садржаја;
- 18) подстицање иновативности и креативности у култури;
- 19) подстицање и подршку међународним активностима установа, појединаца, група, организација, професионалне и креативне размене, у циљу побољшања међународног угледа државе, путем културе;
- 20) подстицање стручних и научних истраживања у култури;
- 21) спровођење и унапређивање едукације у области културе;
- 22) подстицање примене нових технологија у култури и дигитализације;

- 23) подстицање процеса дигитализације и развоја дигиталне истраживачке инфраструктуре у области заштите културног наслеђа и уметности;
 - 24) подстицање младих талената у области културног и уметничког стваралаштва;
 - 25) стварање услова за подстицање самосталног културног и уметничког стваралаштва;
 - 26) подстицање аматерског културног и уметничког стваралаштва;
 - 27) подстицање дечијег стваралаштва и стваралаштва за децу и младе у култури;
 - 28) подстицање културног и уметничког стваралаштва особа са инвалидитетом и доступности свих културних садржаја особама са инвалидитетом;
 - 29) регулисање тржишта у области културе и подстицање спонзорисања, меценарства и донаторства у култури;
 - 30) подстицање развоја креативних индустрија;
 - 31) подстицање културног и уметничког стваралаштва друштвено осетљивих група;
 - 32) подршка установама културе у међуресорној сарадњи;
 - 33) друга питања утврђена законом као општи интерес у области културе.
- Средства за остваривање општег интереса у култури обезбеђују се у буџету Републике Србије, аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе.”.

Члан 3.

Назив изнад члана 8. и члан 8. мењају се и гласе:

„Области културне делатности

Члан 8.

Културном делатношћу, у смислу овог закона, сматрају се послови нарочито у следећим областима:

- 1) књижевност (стваралаштво, преводилаштво);
- 2) музика (стваралаштво, продукција, интерпретација);
- 3) ликовне, примењене, визуелне уметности, дизајн, уметничка фотографија и архитектура;
- 4) позоришна уметност (стваралаштво, продукција и интерпретација);
- 5) уметничка игра – класичан балет, народна игра, савремена игра (стваралаштво, продукција и интерпретација);
- 6) филмска уметност и остало аудио-визуелно стваралаштво;
- 7) дигитално стваралаштво и мултимедији;
- 8) остала извођења културних програма и културних садржаја (мјузикл, циркус, пантомима, улична уметност и сл.);

- 9) делатност заштите у области непокретних културних добара;
- 10) делатност заштите у области покретних културних добара;
- 11) делатност заштите у области нематеријалног културног наслеђа;
- 12) библиотечко-информационе делатности;
- 13) научноистраживачке и едукативне делатности у култури;
- 14) менаџмент у култури;
- 15) употреба информационе и комуникационе технологије у културној делатности.

Уметничком делатношћу, у смислу овог закона, сматрају се послови у областима из става 1. тач. 1)–8) овог члана, осим делатности везаних за продукцију.”.

Члан 4.

У члану 10. став 1. после речи: „делатности” додају се речи: „од значаја за остваривање општег интереса у култури.”.

После става 2. додаје се став 3. који гласи:

„Аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе обавезна је да до 1. марта текуће године извести министарство надлежно за културу о активностима реализованим у оквиру плана развоја културе, као и о средствима издвојеним за ту сврху за претходну годину.”.

Члан 5.

После члана 11. додаје се члан 11а, који гласи:

„Члан 11а

Република Србија, аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе, могу одредити поједину манифестацију или фестивал од посебног значаја за културу Републике Србије, аутономне покрајине или јединице локалне самоуправе.

Када је манифестација или фестивал од посебног значаја за културу Републике Србије, одлуку о проглашењу доноси Влада на предлог министарства надлежног за културу.

Критеријуми за одређивање манифестација од националног значаја су:

- 1) капацитети за постизање односно одржавање уметничког, културног и друштвено релевантног континуитета;
- 2) постизање релевантних, стручној евалуацији подложних, уметничких и културних резултата;
- 3) допринос развоју домаће, националне односно регионалне културне сцене;
- 4) допринос отварању домаће културе и уметности релевантним светским тенденцијама;
- 5) посећеност и медијска покривеност;
- 6) међународна видљивост и релевантност;

7) допринос хуманистичким вредностима друштвене заједнице: солидарност, толеранција, инклузија, образовање, еколошка свест и др.”.

Члан 6.

После члана 21. додаје се члан 21а, који гласи:

„Члан 21а

Сходно члану 6. тачка 13. овог закона, Српска академија наука и уметности, Матица српска, Српска књижевна задруга, Културно-просветна заједница Србије, као и Задужбина Илије Коларца, Вукова задужбина и Задужбина Доситеј Обрадовић уживају посебну бригу.”.

Члан 7.

У члану 22. став 1. после речи: „делатности” додају се речи: „у складу са чланом 8. овог закона”.

Члан 8.

Члан 25. мења се и гласи:

„Члан 25.

Установе које обављају делатност заштите непокретних културних добара и делатност заштите архивске грађе оснива Република Србија.

Аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе оснива установе које обављају делатност заштите непокретних културних добара и делатност заштите архивске грађе за територију аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе.

Влада може изузетно од става 1. овог члана основати установу која обавља делатност заштите непокретних културних добара и делатност заштите архивске грађе за територију више јединица локалне самоуправе.”.

Члан 9.

Члан 25а мења се и гласи:

„Члан 25а

Централне установе заштите културних добара јесу: Републички завод за заштиту споменика културе, Архив Србије, Народни музеј у Београду, Народна библиотека Србије и Југословенска кинотека.

Установе савременог стваралаштва чији је оснивач Република Србија су: Народно позориште у Београду, Београдска филхармонија, Ансамбл народних игара и песама Србије „Коло”, Филмски центар Србије и Завод за проучавање културног развоја.

Обавеза установа културе чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе је да својим радом допринесу очувању, истраживању, проучавању, представљању, прикупљању и подстицању домаћег

културног и уметничког наслеђа као и домаћег културног и уметничког савременог стваралаштва.”.

Члан 10.

После члана 25а додаје се члан 25б, који гласи:

„Члан 25б

У обављању својих послова установа културе је обавезна да користи јединствена софтверска решења и да омогући доступност и размену података.

Дигитализација културног наслеђа је саставни део рада запослених у установи културе.

Ближи услови, процеси, стандарди и задаци у области дигитализације културног наслеђа и савременог стваралаштва и примене јединствених информационих система, уређују се актом Владе.”.

Члан 11.

У члану 33. додаје се став 2. који гласи:

„Установа може имати уметничког, односно програмског директора и уметнички, програмски, односно стручни савет, у складу са овим законом.”.

Досадашњи став 2. постаје став 3.

Члан 12.

У члану 35. став 3. после речи: „расписује се” додаје се реч: „најкасније”.

У ставу 4. после речи: „запошљавање” додају се речи: „на огласној табли или у просторијама установе”.

У ставу 6. речи: „Неблаговремене, недопуштене, неразумљиве или непотпуне пријаве и пријаве уз које нису приложени сви потребни докази, управни одбор одбацује закључком против кога се може изјавити посебна жалба оснивачу у року од три дана од дана достављања закључка. Када је оснивач Република Србија, жалба се доставља Министарству.” бришу се.

Став 7. мења се и гласи:

„Управни одбор је дужан да поступа са пријавама на јавни конкурс у складу са законом којим се уређује управни поступак.”.

У ставу 12. реч: „односно” брише се, а после речи: „Листе”, додају се речи: „односно ако министарство не предложи ниједног кандидата са Листе.”.

После става 12. додаје се нови став 13. који гласи:

„Уколико управни одбор не распише јавни конкурс у року који је утврђен у ставу 3. овог члана, обавезан је да о разлозима због којих јавни конкурс није расписан обавести оснивача.”.

Досадашњи ст. 13. и 14. постају ст. 14. и 15.

Члан 13.

У члану 36. став 1. реч: „струци” замењује се речју: „култури”.

Члан 14.

У члану 37. после става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Исто лице не може бити два пута именовано за вршиоца дужности директора из става 1. овог члана.”.

Досадашњи ст. 3. и 4. постају ст. 4. и 5.

Члан 15.

После члана 51. додаје се члан 51а, који гласи:

„Члан 51а

Играчу уметничке игре запосленом у установи културе, а који ради на радном месту на коме се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем, радни однос престаје навршењем услова за стицање права на старосну пензију према прописима о пензијском и инвалидском осигурању, ако послодавац не може да обезбеди друго радно место за које запослени испуњава услове за рад.

Акт којим се планирају мере подршке унапређења уметничке игре у установама културе, на предлог министра надлежног за културу, доноси Влада уз претходну сагласност репрезентативних синдиката у области уметничких игара.”.

Члан 16.

У члану 55а тачка 13) брише се.

Члан 17.

У члану 55б после тачке 10) додају се тач. 11) и 12) које гласе:

„11) превођење стручних и научних текстова;

12) примена информационих и комуникационих технологија у култури.”.

Члан 18.

У члану 56. став 3. мења се и гласи:

„Регистар репрезентативних удружења у култури (у даљем тексту: Регистар репрезентативних удружења), успоставља и води министарство надлежно за послове културе као јединствену, централизовану и јавно доступну евиденцију у електронском облику.”.

У ставу 4. после речи: „заступника и” додају се речи: „јединствену идентификациону ознаку, односно”.

После става 4. додаје се нови став 5. који гласи:

„Подаци из става 4. овог члана уписују се након добијања статуса репрезентативног удружења, односно доношења решења.”.

Досадашњи ст. 5. и 6. постају ст. 6. и 7.

Члан 19.

У називу члана 61. реч: „евиденцију” замењује се речју: „Регистар”.

У ставу 1. уводна реченица мења се гласи:

„Лице из чл. 58–60. овог закона стиче статус лица које самостално обавља уметничку или другу делатност у области културе уписом у Регистар лица која самостално обављају уметничку или другу делатност у области културе, (у даљем тексту: Регистар лица) ако испуњава следеће услове:”.

Став 2. мења се и гласи:

„Регистар лица води одговарајуће репрезентативно удружење у култури као јединствену, централизовану и јавно доступну евиденцију у електронском облику. Проверу испуњености услова из става 1. овог члана врши одговарајуће репрезентативно удружење увидом у службене евиденције у складу са законом којим се уређује управни поступак и електронска управа.”.

После става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Регистар лица се води у циљу упознавања јавности о лицима која су добила статус самосталног уметника, вођења евиденције о другим ангажовањима самосталних уметника и вођења евиденције о уплатама законом прописаних доприноса за самосталне уметнике. Регистар лица је јаван у делу који се односи на име и презиме лица које је добило статус самосталног уметника.”.

Члан 20.

После члана 61. додају се чл. 61а и 61б, који гласе:

„Поступак регистрације

Члан 61а

За утврђивање статуса лица које самостално обавља уметничку или другу делатност у области културе, лице из чл. 58–60. овог закона подноси јединствену пријаву у електронском облику одговарајућем репрезентативном удружењу у култури.

За лице које нема техничких могућности да достави пријаву у електронском облику, јединствену пријаву подноси уз помоћ репрезентативног удружења.

Техничка помоћ за вођење регистра

Члан 61б

Регистар репрезентативних удружења и Регистар лица воде се уз техничку подршку службе Владе надлежне за информационе технологије и електронску управу, која обавља послове техничке подршке у успостављању и вођењу регистра, послове који се односе на чување, спровођење мера заштите и обезбеђивање сигурности и безбедности података у регистру.”.

Члан 21.

Члан 63. мења се и гласи:

„Члан 63.

Евиденцију лица која самостално обављају уметничку или другу делатност у области културе (у даљем тексту: евиденција), за сваку културну делатност, води одговарајуће репрезентативно удружење у култури у Регистру лица.

Податке из евиденције репрезентативно удружење у култури уписује у Регистар лица на основу службених евиденција електронским путем у складу са законом којим се уређује електронска управа.

У евиденцију из става 1. уписује се:

- 1) редни број уписа;
- 2) презиме (име једног родитеља) и име лица које самостално обавља уметничку или другу делатност у области културе;
- 3) датум и место рођења, општина, држављанство;
- 4) пребивалиште, адреса и број телефона;
- 5) делатност лица које самостално обавља уметничку или другу делатност у области културе;
- 6) датум почетка самосталног обављања делатности и број акта о утврђивању статуса лица које самостално обавља уметничку или другу делатност у области културе;
- 7) датум престанка обављања делатности;
- 8) подаци о испуњености услова прописаних чланом 61. став 1. овог закона, за стицање статуса лица које самостално обавља уметничку или другу делатност у области културе;
- 9) податке о уплати доприноса по основу уговорене накнаде;
- 10) промена података;
- 11) датум уписа;
- 12) напомена.”.

Члан 22.

После члана 63. додаје се члан 63а, који гласи:

„Јединствена база података

Члан 63а

Регистар репрезентативних удружења је јединствена база података министарства надлежног за послове културе репрезентативних удружења у култури.

Регистар лица је јединствена база података репрезентативних удружења о лицима, која самостално обављају уметничку или другу делатност у области културе.

Јединствена база података из става 1. овог члана успоставља се на основу постојећих евиденција које воде репрезентативна удружења.

Подаци о репрезентативним удружењима и лицима која самостално обављају уметничку или другу делатност у области културе уносе се у регистар регистрацијом репрезентативног удружења и подношењем јединствене пријаве у електронском облику лица која самостално обављају уметничку или другу делатност у области културе, као и ажурирањем података из постојећих надлежних регистара, база података и службених евиденција, које се воде у Републици Србији.

У Регистар репрезентативних удружења и Регистар лица се уписују следећи подаци из постојећих надлежних регистара, база података и службених евиденција:

1) матични број, порески идентификациони број, назив, седиште, адреса, датум оснивања, подручје културе, претежна делатност, име заступника из регистра удружења који води орган надлежан за вођење привредних регистара након добијања статуса репрезентативног удружења, односно доношења решења;

2) презиме (име једног родитеља) и име лица које самостално обавља уметничку или другу делатност у области културе, датум и место рођења, општина, држављанство из регистра матичних књига који води министарство надлежно за послове државне управе, након добијања статуса самосталног уметника;

3) општину, место и адресу пребивалишта из регистра пребивалишта које води министарство надлежно за унутрашње послове;

4) основ осигурања као и основице доприноса за обавезно социјално осигурање, висину уплаћених доприноса за обавезно социјално осигурање и период на који се та уплата односи, односно податке о уплати доприноса по основу уговорене накнаде, из централног регистра обавезног социјалног осигурања.”.

Члан 23.

У члану 64. став 1. реч: „евиденцију” замењује се речима: „Регистар лица”.

У ставу 2. реч: „евиденције” замењује се речима: „Регистра лица”.

У ставу 3. број: „15” замењује се речју: „осам”.

У ставу 6. реч: „евиденције” замењује се речима: „Регистра лица”.

Члан 24.

У називу члана 65. реч: „евиденције” замењује се речима: „Регистра лица”.

У ставу 1. реч: „евиденцију” замењује се речима: „Регистар лица”.

После става 1. додаје се став 2. који гласи:

„Подаци који се о лицима из става 1. овог члана прибављају по службеној дужности, ажурирају се одмах након промене у изворној евиденцији у складу са законом којим се уређује електронска управа.”.

Члан 25.

У члану 66. став 1. реч: „евиденције” замењује се речима: „Регистра лица”.

Став 2. мења се и гласи:

„Лице из става 1. овог члана брише се из Регистра лица по службеној дужности кад надлежно репрезентативно удружење у култури које води Регистар лица решењем утврди да то лице више не испуњава услове прописане у члану 61. став 1. овог закона”.

Члан 26.

После члана 66. додају се чл. 66а–66ц, који гласе:

„Обрада података о личности

Члан 66а

Обрада података о личности који се воде у Регистру репрезентативних удружења и Регистру лица, врши се у складу са законом којим се уређује заштита података о личности.

Регистар репрезентативних удружења и Регистар лица се налазе у државном центру за чување и управљање података који обезбеђује физичку заштиту података у складу са законом којим се уређује електронска управа и информациона безбедност.

Подаци о личности користе се у сврху утврђену овим законом.

Технички подаци у регистру

Члан 66б

Регистар репрезентативних удружења и Регистар лица садрже и техничке податке којима се омогућава ефикасно, ажурно и законито успостављање, вођење и размена података из члана 63а овог закона, а нарочито:

1) идентификационе ознаке којима се повезују изворне службене евиденције на основу којих се уписују и користе подаци у регистру и то: јединствени матични број грађана, евиденцијски број странца, јединствени број који додељује централни регистар обавезног социјалног осигурања за потребе обавезног социјалног осигурања обвезницима доприноса и осигураним лицима и порески идентификациони број;

2) шифрарнике неопходне за вођење података у регистру;

3) евиденцију овлашћених лица органа из члана 3. овог закона, као и евиденцију о овлашћеним лицима удружења: лично име, јединствени матични број грађана, додељена права.

Увид у податке из регистра

Члан 66ц

Право на увид и права на основу оствареног увида у податке Регистра репрезентативних удружења и Регистра лица има лице на које се подаци односе у складу са одредбама закона којим се регулише заштита података о личности. Трећа лица имају права увида који се уређује одредбама закона којим се регулише слободан приступ информацијама од јавног значаја.

Право на увид у податке Регистра лица има овлашћено лице приликом вршења послова у складу са законом.”.

Члан 27.

У члану 71. став 1. речи: „чл. 58–60” замењује се речима: „чланом 58”, а реч: „евиденцију” замењује се речима: „Регистар лица”.

У ставу 2. реч: „евиденцији” замењује се речима: „Регистру лица”.

Члан 28.

Члан 73. мења се и гласи:

„Члан 73.

Други субјекти у култури су:

- 1) задужбине и фондације у култури;
- 2) привредна друштва и предузетници регистровани за обављање делатности у култури;
- 3) културни центри Републике Србије у иностранству;
- 4) страни културни центри на територији Републике Србије;
- 5) друга правна лица у чијем се саставу налази музеј или збирка, односно која обављају послове чувања и излагања културних добара везаних за вршење њихове делатности.”.

Члан 29.

Члан 74. мења се и гласи:

„Члан 74.

Установе чији су оснивачи Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе, финансирају се или суфинансирају из буџета оснивача и других извора предвиђених овим законом.

Висину средстава за финансирање делатности установе из става 1. овог члана утврђује оснивач, на основу предлога годишњег програма рада и предлога финансијског плана установе за наредну годину и пројекцијама за наредне две године.

Предлог годишњег програма рада установа из става 1. овог члана садржи посебно исказана средства потребна за финансирање програма и пројеката у култури, као и средства потребна за финансирање текућих расхода и издатака.

Средства за финансирање и суфинансирање међународних програма установа културе у циљу спровођења јавне и културне дипломатије, укључујући и предлагање и планирање активности и програма за културне центре Републике Србије у иностранству, обезбеђују се у буџету Републике Србије.

Установе културе из става 1. овог члана подносе оснивачу предлог годишњег програма рада и предлог финансијског плана за наредну годину и пројекцијама за наредне две године, најкасније до 20. јула текуће године.

Установе чији је оснивач Република Србија предлог годишњег програма рада и предлог финансијског плана за наредну годину и пројекцијама за наредне две године подносе министарству.”.

Члан 30.

Члан 75. мења се и гласи:

„Члан 75.

Министарство, орган аутономне покрајине, односно орган јединице локалне самоуправе надлежан за послове културе, утврђује који ће се културни програми, делови програма, текући расходи и издаци установа из члана 74. став 1. овог закона, финансирати или суфинансирати средствима буџета Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе.

Руководилац органа из става 1. овог члана, односно скупштина јединице локалне самоуправе, а на основу предлога годишњег програма рада и предлога финансијског плана за наредну годину и пројекцијама за наредне две године, одлучује о висини укупних средстава за финансирање рада установа.

Министарство, орган аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе надлежан за послове културе закључује са установом из става 1. овог члана годишњи уговор о финансирању делатности установе.

Средства из буџета Републике Србије, буџета аутономне покрајине, односно буџета јединице локалне самоуправе користе се у складу са законом којим се уређује буџетски систем.

Установа је дужна да наменски користи одобрена финансијска средства и поднесе извештај о реализацији културних програма и пројеката у року од 30 дана по завршетку програма, односно пројеката за које су додељена буџетска средства са доказима о наменском коришћењу финансијских средстава.

Извештај из става 5. овог члана саставни је део документације којом корисници правдају наменски утрошена средства.”.

Члан 31.

Члан 76. мења се и гласи:

„Члан 76.

Најмање једном годишње Министарство, орган аутономне покрајине, односно орган јединице локалне самоуправе расписују јавне конкурсе ради прикупљања предлога за финансирање или суфинансирање пројеката у култури, као и пројеката уметничких, односно стручних и научних истраживања у култури.

Право учешћа на конкурсима имају установе, уметничка и друга удружења регистрована за обављање делатности културе, као и други субјекти у култури, осим установа културе чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе и који се финансирају сходно члану 74. овог закона, те не могу учествовати у конкурсима које расписују њихови оснивачи.

Право учешћа на конкурсима који су намењени очувању и промоцији српске културе у иностранству имају установе, удружења и други субјекти у култури, који су у иностранству регистровани за обављање културне делатности.

О избору пројеката по расписаном јавном конкурс у одлучује министар, односно надлежни орган аутономне покрајине, односно надлежни орган јединице локалне самоуправе, на образложени предлог стручне комисије коју образује орган који расписује конкурс (у даљем тексту: Комисија).

Национални савет националне мањине даје предлог за расподелу средстава која се додељују путем јавног конкурса из буџета Републике, аутономне покрајине или јединице локалне самоуправе установама, манифестацијама и удружењима националне мањине у области културе.

Чланови Комисије се бирају из реда угледних и афирмисаних уметника и стручњака у култури посебно за сваку област културне делатности која је предмет конкурса. Члан Комисије не може учествовати у вредновању пројеката у који је на било који начин укључен или ако постоји неки од разлога предвиђених законом којим се уређује сукоб интереса.

Висину накнаде за рад чланова Комисија утврђује министар, односно надлежни орган аутономне покрајине, односно надлежни орган јединице локалне самоуправе у складу са расположивим средствима у буџету.

Са изабраним подносиоцима пројеката закључују се уговори о њиховом финансирању, односно суфинансирању.

Исплата средстава из буџета Републике Србије, буџета аутономне покрајине, односно буџета јединице локалне самоуправе, врши се на основу решења о преносу средстава.

Министарство, орган аутономне покрајине, односно орган јединице локалне самоуправе може закључити уговор о финансирању или суфинансирању пројеката у култури и без јавног конкурса, ако се ради о изузетно значајном пројекту који није било могуће унапред планирати и уколико тај пројекат испуњава најмање три критеријума утврђена актом из става 13. овог члана, с тим да се за појединачна давања може одредити највише 25% средстава од укупне масе одобрених буџетских средстава за намене из става 1. овог члана.

Средства за финансирање или суфинансирање програма и пројеката који се реализују у складу са потписаним међународним уговорима, средства за реализацију програма и пројеката који се спроводе у сарадњи са међународним организацијама, средства за плаћање партиципације у међународним фондовима, суфинансирање или финансирање пројеката који проистичу из потписаних или потврђених међународних билатералних споразума, програма, протокола и меморандума о сарадњи у области културе и других међународних обавеза, као и средства за програме и пројекте у области јавне и културне дипломатије, укључујући и програме намењене културно-информативним центрима Републике Србије у свету, обезбеђују се у буџету Републике Србије, у буџету аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе.

Ближа мерила, критеријуме и начин избора пројеката у култури који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединица локалне самоуправе утврђује Влада, у складу са начелима културног развоја, а нарочито уважавањем културних и демократских вредности локалне,

регионалне и националне традиције, културне разноликости, очувањем културе националних мањина и добара од посебног значаја за културу и историју српског народа, која се налазе ван територија Републике Србије.”.

Члан 32.

У члану 77. у ставу 4. речи: „у трајању од једне године” замењују се речима: „који важи до краја фискалне године”.

Члан 33.

Члан 79. мења се и гласи:

„Члан 79.

Инспекцијски надзор над применом овог закона и прописа донетих на основу овог закона врши министарство.

На територији аутономне покрајине, инспекцијски надзор над применом овог закона и прописа донетих на основу овог закона врши надлежни орган аутономне покрајине, као поверени посао.”.

Члан 34.

После члана 85. додаје се члан 85а, који гласи:

„Члан 85а

Подзаконски прописи за спровођење овог закона донеће се у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.”.

Члан 35.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

На основу члана 112. став 1. тачка 2. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ

о проглашењу Закона о архивској грађи и архивској делатности

Проглашава се Закон о архивској грађи и архивској делатности, који је донела Народна скупштина Републике Србије на Деветнаестом ванредном заседању у Једанаестом сазиву, 24. јануара 2020. године.

ПР број 10

У Београду, 24. јануара 2020. године

Председник Републике,
Александар Вучић, с.р.

ЗАКОН о архивској грађи и архивској делатности

І. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ Предмет Закона

Члан 1.

Овим законом уређује се систем заштите архивске грађе и документарног материјала, услови и начин коришћења архивске грађе, организација, надлежност и делатност архива у Републици Србији.

Термини и дефиниције

Члан 2.

Појмови употребљени у овом закону имају следеће значење:

1) **Архивска делатност** заштите архивске грађе и документарног материјала обухвата: истраживање, проналажење и евидентирање; прикупљање, преузимање, чување и стручно одржавање архивске грађе; проучавање, сређивање и обраду архивске грађе; спровођење мера заштите; израду информативних средстава, вредновање и категоризацију, коришћење, излагање и објављивање архивске грађе; надзор над чувањем и заштитом архивске грађе и документарног материјала који се налази ван архива и друге послове утврђене овим законом.

2) **Јавни архив** је установа заштите која обавља архивску делатност.

3) **Архивска грађа**, као документарни материјал који се трајно чува, је одабрани изворни, а у недостатку изворног, и сваки репродуковани облик документа или записа који су настали радом и деловањем државних органа и организација, органа територијалне аутономије и јединица локалне самоуправе, установа, јавних предузећа, ималаца јавних овлашћења, привредних друштава, предузетника, лица која обављају регистровану делатност, верских заједница, као и других правних или физичких лица, а од трајног су значаја за културу, уметност, науку, просвету и друге друштвене области, без обзира на то када и где су настали, и да ли се налазе у установама заштите културних добара или ван њих, и без обзира на облик и носач записа на коме су сачувани;

4) **Архивска грађа у електронском облику** је архивска грађа која је изворно настала у електронском облику.

5) **Документарни материјал** представља целину докумената или записа насталих или примљених деловањем и радом субјеката из тачке 3) овог става, у изворном или репродукованом облику документа, без обзира на форму и формат бележења, као и прописане евиденције о њему.

6) **Документарни материјал у електронском облику** је документарни материјал који је изворно настао у електронском облику.

7) **Документ** је запис било које врсте, облика и технике израде, који садржајем, контекстом и структуром пружа доказ о активности коју правно или физичко лице предузима, обавља или закључује током своје делатности или личне активности.

Главна својства документа су: аутентичност, веродостојност, целовитост и употребљивост.

Аутентичан је документ за који се може доказати да јесте оно што се у њему тврди да јесте, да га је створило или послало физичко или правно лице за које се тврди

да га је створило или послало, и да је створен или послат у оно време у које се тврди да је то учињено.

Веродостојан је онај документ чијем се садржају може веровати да потпуно и тачно представља пословне активности или чињенице које потврђује и на које се може ослонити током наредних пословних активности.

Целовит је онај документ који је потпун и неизмењен.

Употребљив је онај документ који је могуће лоцирати, претражити, представити и интерпретирати.

8) **Архивски информациони систем** је јединствени централизовани информациони систем јавних архива који примењују јединствене стандарде за управљање документима и информацијама о архивској грађи.

9) **Архивски фонд** чини целину архивске грађе, без обзира на њен облик или носач записа, коју је створило и/или примило правно или физичко лице у обављању своје делатности. Архивски фонд чува се као целина и не може се делити.

10) **Стваралац архивске грађе и документарног материјала** је правно или физичко лице чијим деловањем настаје архивска грађа и документарни материјал (у даљем тексту: стваралац).

11) **Ималац архивске грађе и документарног материјала** је носилац права на архивској грађи и документарном материјалу (власник, односно ималац другог стварног права или страна у облигационом односу) или свако друго (правно или физичко) лице које, на било који начин и по било којем основу има државину над њом (у даљем тексту: ималац).

12) **Категоризација архивске грађе** је вредновање архивске грађе која се чува у архивима.

13) **Доступност** представља право увида у архивску грађу, а **коришћење** нарочито представља право увида, прибављања копија и објављивање архивске грађе, под истим условима за сва физичка и правна лица, у складу са овим законом.

14) **Превентивна заштита** је низ мера и поступака којима се успорава природно пропадање, умањује или спречава оштећење архивске грађе дејством физичких, хемијских и биолошких узрочника, природних сила и непогода, пожара и експлозија, катастрофа, кварова на инсталацијама, услед неправилног транспорта, вандализма и неадекватног обезбеђења од крађе и др.

15) **Микрофилмовање** је репродуковање архивске грађе на микрофилмску траку.

16) **Дигитализација** је преношење архивске грађе из облика који није електронски у електронски облик.

17) **Конзервација** архивске грађе је низ интервентних техника којима се постиже хемијска и физичка стабилизација архивске грађе, односно којима се успорава, зауставља, умањује или елиминише дејство узрочника пропадања архивске грађе.

18) **Рестаурација** архивске грађе је низ поступака чијим се деловањем оштећена архивска грађа враћа у познато или претпостављено стање, односно чијим се деловањем оштећеној архивској грађи враћају познати или претпостављени облик, чврстина и еластичност.

19) **Архивска књига** је основна евиденција о целокупној архивској грађи и документарном материјалу насталом у раду ствараоца.

20) **Листа категорија архивске грађе и документарног материјала** је посебан акт којим се одређују врсте архивске грађе и документарног материјала са роковима чувања.

Термини којима су у овом закону означени положаји, професије, односно занимања, изражени у граматичком мушком роду, подразумевају природни мушки и женски род лица на која се односе.

Архивска грађа

Члан 4.

Архивска грађа је културно добро од општег интереса за Републику Србију које ужива посебну заштиту утврђену законом.

Архивска грађа на којој постоји право јавне својине је у својини Републике Србије.

Средства за заштиту и чување архивске грађе у својини Републике Србије обезбеђују се у буџету Републике Србије, аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе, у складу са законом.

Архивска грађа заштићена је законом без обзира на то у чијем је власништву или поседу, односно код кога се налази.

Делатност заштите архивске грађе је од општег интереса за Републику Србију.

Члан 5.

Република Србија, аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе дужне су да обезбеде одговарајуће услове за трајно чување и заштиту архивске грађе.

Аутономна покрајина на чијој територији јавни архив обавља послове заштите архивске грађе настале радом покрајинских органа, обезбеђује простор за рад, односно обављање делатности архива и смештајни простор за архивску грађу.

Јединице локалне самоуправе на чијим територијама јавни архив обавља послове заштите архивске грађе у складу са решењем из члана 52. став 2. овог закона, заједнички обезбеђују простор за рад, односно обављање делатности архива и смештајни простор за архивску грађу.

Забрана уништења и оштећења и чување архивске грађе

Члан 6.

Архивска грађа, односно документарни материјал који се трајно чува, из којег није извршено одабирање архивске грађе, не сме се оштетити ни уништити без обзира на то да ли је микрофилмован или дигитализован.

Архивска грађа чува се трајно у облику у којем је настала.

Изворни облик документарног материјала, који није електронски и за који није прописан трајан рок чувања може се уништити и пре истека прописаног периода чувања, уколико се чува у оквиру услуге квалификованог електронског чувања докумената.

Архивски фонд Републике Србије

Члан 7.

Архивски фонд Републике Србије је део националног и светског културног наслеђа и извора информација о друштву и под заштитом је Републике Србије.

Средства за допуну Архивског фонда Републике Србије обезбеђују се у буџету Републике Србије, аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе.

Архивски фонд Републике Србије може се допуњавати и поклонима, донацијама и завештањем.

Архивски фонд Републике Србије чини сва архивска грађа која се налази на територији Републике Србије, као и архивска грађа која представља део културног наслеђа Републике Србије а налази се ван њене територије, као и копије страних извора који се односе на историју Србије и српског народа.

Република Србија предузима мере за допуну Архивског фонда Републике Србије.

Под мерама из става 5. овог члана подразумевају се: финансирање, обезбеђивање дозвола за истраживање, евидентирање архивске грађе из става 4. овог члана, куповина, копирање, трансфер, обрада и смештај у надлежне архиве.

Тело за координацију рада архива Републике Србије

Члан 8.

Влада образује Тело за координацију рада јавних и специјалних архива Републике Србије (у даљем тексту: Тело за координацију) као тело надлежно за унапређење сарадње и координације рада органа државне управе, Државног архива Србије, јавних и специјалних архива.

Влада именује чланове Тела за координацију од представника министарстава надлежних за културу, државну управу и локалну самоуправу, унутрашње послове, спољне послове, одбрану, просвету, правду, водопривреду и телекомуникације, као и представника Државног архива Србије.

Чланови Тела за координацију, који представљају органе државне управе, могу бити искључиво именована и постављена лица.

Стручну и административно техничку потпору Телу за координацију пружа Државни архив Србије.

Одлуком којом оснива Тело за координацију Влада одређује и његов састав, задатке, рок у коме оно подноси извештаје Влади и друга питања која су везана за његов рад.

II. АРХИВСКА ГРАЂА И ДОКУМЕНТАРНИ МАТЕРИЈАЛ

1. ОБАВЕЗЕ СТВАРАОЦА И ИМАОЦА АРХИВСКЕ ГРАЂЕ И ДОКУМЕНТАРНОГ МАТЕРИЈАЛА

Обавезе ствараоца и имаоца архивске грађе и документарног материјала

Члан 9.

Стваралац и ималац архивске грађе и документарног материјала дужан је да савесно чува у сређеном и безбедном стању архивску грађу и документарни материјал у облику у којем су настали.

Стваралац и ималац из става 1. овог члана осим физичких лица дужан је и да:

1) обезбеди одговарајући простор и опрему за смештај и заштиту архивске грађе и документарног материјала;

2) одреди одговорно стручно лице за заштиту архивске грађе и документарног материјала и поступање са архивском грађом и документарним материјалом;

3) евидентира, означава, класификује, датира и архивира архивску грађу и документарни материјал;

4) предаје архивску грађу надлежном архиву под условима и у роковима предвиђеним овим законом;

5) осигура трајно чување архивске грађе у електронском облику, њено одржавање, мигрирање, односно пребацивање на нове носаче у прописаним форматима до предаје архивске грађе у електронском облику надлежном јавном архиву;

6) води архивску књигу на прописаном обрасцу;

7) достави надлежном архиву препис архивске књиге најкасније до 30. априла текуће године, за документарни материјал настао у претходној години;

8) прибави мишљење надлежног архива пре предузимања мера које се односе на архивску грађу и документарни материјал (статусне промене, физичко пресељење, адаптација просторија, отварање стечаја или ликвидације, микрофилмовање, дигитализација и др.);

9) одабира архивску грађу и издваја ради уништења безвредан документарни материјал којем је истекао рок чувања, годину дана од дана истека утврђеног рока;

10) омогући овлашћеном лицу надлежног јавног архива стручни надзор над евидентирањем, класификовањем, одабирањем, архивирањем, чувањем, стручним одржавањем и заштитом архивске грађе, односно над њеним одабирањем из документарног материјала;

11) поступа у складу са мерама и роковима које надлежни архив наложи решењем а на основу претходно сачињеног записника о утврђеном стању заштите архивске грађе и документарног материјала;

12) обавести надлежни јавни архив о свим променама које су од значаја за архивску грађу најкасније у року од 30 дана од дана њиховог настанка.

Ближе услове из става 2. тачка 1) овог члана уређује министар надлежан за културу (у даљем тексту: министар).

Стваралац и ималац архивске грађе и документарног материјала дужан је да обезбеди стручно оспособљавање и усавршавање, као и проверу стручне оспособљености запослених који управљају документима.

Образац из става 2. тачка 6) прописује министар.

Стваралац и ималац архивске грађе и документарног материјала дужан је да у року од 30 дана обавести надлежни архив о свом оснивању, као и о свим изменама статуса и организације (промени статуса и/или назива, промени организације, промени адресе, као и престанку рада).

Недељивост архивског фонда

Члан 10.

Стваралац и ималац архивске грађе и документарног материјала дужан је да архивску грађу чува као целину – архивски фонд.

Обавезе ствараоца и имаоца архивске грађе и документарног материјала у електронском облику

Члан 11.

Стваралац и ималац архивске грађе и документарног материјала у електронском облику дужан је да спроводи процедуре и поступке везане за управљање документима, као и да користи информациони систем, који гарантују заштиту, аутентичност, веродостојност, целовитост и употребљивост електронских докумената.

Стваралац и ималац архивске грађе и документарног материјала припрему архивске грађе и документарног материјала за поуздано електронско чување и поуздано електронско чување архивске грађе и документарног материјала врши у складу са прописима којима се уређује поуздано електронско чување и у складу са прописима донетим на основу овог закона.

Јединствене техничко-технолошке захтеве и процедуре за чување и заштиту архивске грађе и документарног материјала у електронском облику уређује Влада.

Члан 12.

Државни архив Србије дужан је да успостави и води електронски архив у Државном центру за чување и управљање подацима.

Јавни архиви дужни су да користе електронски архив путем јединствене информационо-комуникационе мреже електронске управе.

Служба Владе надлежна за пројектовање, усклађивање, развој и функционисање система електронске управе и информационих система и инфраструктуре органа дужна је да омогући приступ јединственој информационо-комуникационој мрежи електронске управе из става 2. овог члана и чување, спровођење мера заштите и обезбеђивања сигурности и безбедности података односно докумената у електронском облику у електронском архиву у Државном центру за чување и управљање подацима из става 1. овог члана.

Члан 13.

Архивска грађа у електронском облику настала радом државних органа и организација, органа територијалне аутономије и јединица локалне самоуправе, установа и имаоца јавних овлашћења, пре предаје надлежном архиву, може се привремено дати на чување само државном органу, организацији и пружаоцу услуге квалификованог електронског чувања.

Управљање документима

Члан 14.

Стваралац и ималац, осим физичких лица, дужан је да донесе:

1) општи акт о начину евидентирања, класификовања, архивирања и чувања архивске грађе и документарног материјала;

2) листу категорија архивске грађе и документарног материјала са роковима чувања;

3) општи акт о начину евидентирања, заштите, и коришћења електронских докумената.

Надлежни јавни архив даје сагласност на листу категорија архивске грађе и документарног материјала са роковима чувања.

Члан 15.

Управљање документима, начин евидентирања, класификовања, архивирања, чувања, одабирања архивске грађе и документарног материјала државних органа и организација, органа аутономне покрајине и јединица локалне самоуправе, установа, јавних предузећа, ималаца јавних овлашћења, правних лица која се у потпуности или делимично финансирају из буџета Републике Србије, аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе и ближе услове и начин заштите и чувања њихове архивске грађе и документарног материјала, и листу категорија документарног материјала са роковима чувања утврђује Влада, осим за оне којима је то уређено посебним законом.

За област правосуђа, здравства, просвете и спољних послова, надлежна министарства, уз претходно прибављено мишљење Државног архива Србије доносе општи акт о вођењу обавезних евиденција, управљању документима или архивском пословању и архивирању, као и листе категорија архивске грађе и документарног материјала са роковима чувања и доступности.

Министарство одбране дужно је да предузима и пропише посебне мере заштите, ближе услове и начин коришћења архивске грађе и документарног материјала за потребе одбране и Војске Србије, у складу са овим законом, прописима о одбрани и прописима којима се уређује вршење архивске делатности за потребе одбране и Војске Србије.

Акт о разврставању архивске грађе и документарног материјала на основу листа категорија архивске грађе и документарног материјала из ст. 1. и 2. овог члана, за појединачне органе доноси руководилац тог органа, уз претходну сагласност надлежног јавног архива, осим ако законом није друкчије прописано.

Одабирање архивске грађе и уништавање документарног материјала коме је истекао рок чувања

Члан 16.

Стваралац и ималац архивске грађе и документарног материјала, дужан је да после извршеног одабирања архивске грађе, издвоји ради уништавања документарни материјал коме је истекао рок чувања.

Документарни материјал настао радом и деловањем државних органа и организација, органа територијалне аутономије и јединица локалне самоуправе, установа, јавних предузећа и ималаца јавних овлашћења, чији је рок чувања истекао уништава се по прибављеном одобрењу у писменој форми надлежног јавног архива.

Надлежни јавни архив даје одобрење само за уништење документарног материјала који је евидентиран у архивској књизи.

Приликом уништавања документарног материјала из става 1. овог члана, стваралац и ималац документарног материјала дужан је да предузме неопходне мере заштите података који би могли повредити права и правни интерес лица на која се документарни материјал односи.

Предаја архивске грађе надлежном јавном архиву

Члан 17.

Стваралац, односно ималац архивске грађе, сређену и пописану архивску грађу предаје на чување надлежном јавном архиву по истеку 30 година од дана њеног настанка.

Надлежни јавни архив може одлучити да се у појединим случајевима продужи рок из става 1. овог члана.

Изузетно, рок из става 1. овог члана може се скратити споразумом између надлежног јавног архива и ствараоца, односно имаоца архивске грађе.

Орган управе надлежан за унутрашње послове стара се о чувању архивске грађе настале у његовом раду у за то посебно образованом архивском одељењу, а може је под условима које сам одреди предати у целини надлежном јавном архиву.

Обавезе приликом предаје архивске грађе надлежном јавном архиву

Члан 18.

Стваралац и ималац архивске грађе дужан је да архивску грађу преда у оригиналу, сређену, означену, пописану, неоштећену или са санираним оштећењима, технички опремљену, а архивску грађу у електронском облику заједно са припадајућим метаподацима и декодирану, на начин који одреди надлежни јавни архив.

О примопредаји архивске грађе сачињава се записник чији је саставни део попис архивске грађе која се предаје надлежном јавном архиву.

Стваралац и ималац архивске грађе у електронском облику дужан је да приликом предаје омогући употребљивост садржаја архивске грађе, уз обезбеђење техничких услова, у складу са прописом из члана 11. став 3. овог закона.

Ближе услове и начин предаје архивске грађе јавним архивима прописује министар.

Јавни архив, изузетно, преузима архивску грађу и ако нису испуњени услови из овог члана, када је то нужно за заштиту и спасавање архивске грађе од оштећења или уништења.

Трошкове настале у вези са примопредајом архивске грађе укључујући и сређивање и израду пописа и санирање оштећења, које може да обави надлежни јавни архив, сноси стваралац, односно ималац архивске грађе.

Стваралац, односно ималац који предаје архивску грађу, даје надлежном архиву препоруку о условима њеног коришћења и о роковима доступности која представља саставни део записника из става 2. овог члана.

Предаја архивске грађе и документарног материјала насталих у раду ствараоца и имаоца који је престао са радом

Члан 19.

Архивску грађу и документарни материјал ствараоца и имаоца који је престао са радом дужан је да преузме и чува, у складу с одредбама овог закона, његов правни следбеник.

Одабрана, сређена и пописана, неоштећена или са санираним оштећењима, архивска грађа и документарни материјал, настали у раду ствараоца и имаоца који је престао са радом и нема правног следбеника сматрају се доспелим за преузимање од стране надлежног јавног архива, осим ако законом није другачије прописано.

Стечајни управник дужан је да изврши предају одабране, сређене и пописане архивске грађе, неоштећене или са санираним оштећењима надлежном јавном архиву најкасније у року од годину дана од дана отварања стечајног поступка.

Неиспуњење обавезе предаје архивске грађе

Члан 20.

Уколико стваралац односно ималац архивске грађе није пре предаје испунио обавезе из чл. 18. и 19. овог закона, надлежни јавни архив записником ће то констатовати и изузетно може преузети несређену и непописану архивску грађу уз претходну надокнаду трошкова њеног сређивања, евидентирања и санирања оштећења.

Мере заштите архивске грађе и документарног материјала у случају ризика од катастрофа и ванредних ситуација

Члан 21.

Стваралац и ималац архивске грађе и документарног материјала доноси план мера заштите архивске грађе и документарног материјала у случају ризика од катастрофа и ванредних ситуација у складу са законом и дужан је да спроводи све мере заштите утврђене планом мера.

Уколико наступи ванредна ситуација стваралац и ималац архивске грађе дужан је да записнички констатује дан, час и околности које су настале и без одлагања о томе писаним путем обавести надлежни архив.

Надлежни архив контролише извршење мера из става 1. овог члана.

2. НАДЛЕЖНОСТ И ОБАВЕЗЕ АРХИВА

Надлежност јавног архива

Члан 22.

Јавни архив:

1) води евиденције о архивској грађи и ствараоцима и имаоцима архивске грађе предвиђене овим законом и подзаконским актима;

2) обавља стручни надзор над евидентирањем, класификовањем, одабирањем, архивирањем, чувањем, стручним одржавањем и заштитом архивске грађе и документарног материјала;

3) даје одобрење за уништење документарног материјала којем је истекао рок чувања;

4) пружа стручну помоћ ствараоцу и имаоцу документарног материјала и архивске грађе у изради општих аката о управљању архивском грађом и документарним материјалом;

5) преузима, сређује, обрађује архивску грађу, израђује информативна средства о архивској грађи, чува и стручно одржава архивску грађу;

6) доноси акт о утврђивању архивске грађе за културно добро;

7) обавља истраживања ради стварања целине архивског фонда;

8) може да учествује у изградњи и развоју електронских система за управљање документима код ствараоца и имаоца архивске грађе и документарног материјала у циљу постизања интегритета система у којима се архивирају документа настала у њему;

9) чува архивску грађу у електронском облику сходно прописима којима се уређују поступци и технолошка решења за поуздано електронско чување докумената;

10) има право увида у податке и када постоје технички услови, право повезивања свог информационог система са регистрима свих стваралаца и ималаца архивске грађе и документарног материјала;

11) учествује у изградњи и развоју информационог система архива;

12) обезбеђује услове и даје архивску грађу на коришћење;

13) обавља културно-образовну делатност;

14) објављује архивску грађу;

15) организује изложбе архивске грађе;

16) стара се о редовном стручном усавршавању запослених у архивима;

17) сачињава план заштите архивске грађе у ванредним ситуацијама;

18) обавља и друге послове утврђене овим законом.

Јавни архив може да попуњава архивске фондове и путем поклона и откупа.

Јавни архив има право прече куповине архивске грађе.

Јавни архив је обавезан да једном годишње министарству надлежном за културу (у даљем тексту: Министарство), односно органу аутономне покрајине надлежном за послове културе, доставља извештај о спровођењу мера заштите и коришћења архивске грађе и документарног материјала.

Послове из става 1. тач. 2) и 3) овог члана јавни архив врши као поверене.

Архив може да образује одељења и у месту ван свог седишта.

Стручни надзор јавног архива

Члан 23.

Јавни архив обавља стручни надзор над евидентирањем, класификовањем, одабирањем, архивирањем, чувањем, стручним одржавањем и заштитом архивске грађе, односно над њеним одабирањем из документарног материјала, који се налази код ствараоца и имаоца архивске грађе и документарног материјала и налаже предузимање мера за отклањање утврђених недостатака у погледу заштите архивске грађе и документарног материјала.

Послове стручног надзора из става 1. овог члана врши архивист запослен у јавном архиву са најмање пет година радног искуства на архивским пословима (у даљем тексту: овлашћено лице).

Овлашћено лице у вршењу послова стручног надзора користи службену легитимацију коју је дужно да покаже на захтев одговорног лица или другог заинтересованог лица приликом вршења надзора.

Образац и начин коришћења службене легитимације из става 3. овог члана прописује министар.

Овлашћено лице:

1) сачињава записник о извршеном стручном надзору који обавезно садржи: утврђено стање, наложене мере и рок за њихово спровођење;

2) констатује записнички да стваралац и ималац архивске грађе и документарног материјала код којег је извршен стручни надзор може у року од три дана од дана достављања записника да стави примедбе на записник;

3) после достављања примедба на записник од стране ствараоца и имаоца архивске грађе и документарног материјала доноси одлуку по примедбама;

4) уколико се примедбе не прихватају о томе обавештава подносиоца примедба;

5) врши контролу записнички наложених мера (контролни надзор);

6) ако стваралац и ималац архивске грађе и документарног материјала не поступи по записнички наложеним мерама доноси решење о мерама за отклањање неправилности;

7) врши контролу извршења решења (контролни надзор).

Рок за примену наложених мера може се на захтев ствараоца и имаоца архивске грађе и документарног материјала, у оправданим случајевима, продужити али не више од половине рока који је наложило овлашћено лице.

Против решења из става 5. овог члана, које је донео надлежни јавни архив, може се изјавити жалба Министарству.

У случају непоступања по решењу за отклањање неправилности овлашћено лице подноси захтев за покретање прекршајног поступка.

У случају да овлашћено лице утврди да је стваралац и ималац архивске грађе и документарног материјала оштетио или уништио архивску грађу или документарни материјал којем није истекао рок чувања то констатује записником на основу којег надлежни архив подноси кривичну пријаву или захтев за покретање прекршајног поступка.

Категоризација архивске грађе

Члан 24.

Архивска грађа, у зависности од свог значаја, разврстава се у категорије: културно добро, културно добро од великог значаја и културно добро од изузетног значаја.

Утврђивање архивске грађе за културно добро, културно добро од великог значаја и културно добро од изузетног значаја уређује се законом којим се уређује заштита културних добара.

Садржина акта о утврђивању и објављивање акта утврђује се законом којим се уређује заштита културних добара.

Регистри архивске грађе

Члан 25.

Упис у регистар архивске грађе врши се на основу акта о утврђивању.

Акт о утврђивању из става 1. овог члана доноси се само за архивску грађу која се налази у архиву.

Надлежни архив води регистар архивске грађе.

Државни архив Србије води централни регистар архивске грађе.

Архив Војводине води регистар архивске грађе за подручје Аутономне покрајине Војводине, као поверен посао.

Архиви су дужни да податке о архивској грађи за коју воде регистар достављају Државном архиву Србије и Архиву Војводине за архивску грађу за подручје Аутономне покрајине Војводине, у року од 30 дана од дана уписа архивске грађе у регистар.

Регистри су јавни.

Уз регистар се образује и чува следећа документација:

- 1) Општи инвентар;
- 2) Књига пријема архивске грађе (Улазни инвентар);
- 3) Сумарни инвентар;
- 4) Инвентар микрофилмотеке;
- 5) Досије фонда.

Садржина и начин вођења регистара из ст. 3. и 4. овог члана и пратеће документације уз регистре из става 8. овог члана уређује се посебним законом.

Израда информативних средстава о архивској грађи

Члан 26.

Архиви израђују информативна средства о архивској грађи ради њене заштите и давања информација о њој и из ње.

Под информативним средствима из става 1. овог члана подразумевају се нарочито: прегледи архивских фондова, водичи, сумарни инвентари, аналитички инвентари, регеста, регистри као помоћна информативна средства.

Садржину и начин вођења информативних средстава из става 1. овог члана прописује Државни архив Србије и доноси стручна упутства о њиховој изradi.

Евиденције у архивима

Члан 27.

Архив је дужан да води:

- 1) евиденцију фондова и збирки;
- 2) топографски показивач фондова и збирки у депоу;
- 3) евиденцију стваралаца и ималаца архивске грађе (активних и престалих са радом);
- 4) досијеа стваралаца и ималаца архивске грађе;
- 5) евиденцију архивске грађе снимљене у сигурносне и заштитне сврхе, односно микрофилмоване;
- 6) евиденцију архивске грађе снимљене у допунске сврхе, као и ради стварања целине фонда;
- 7) евиденцију конзервиране и рестауриране архивске грађе;
- 8) попис информативних средстава;
- 9) евиденцију корисника и коришћене архивске грађе;
- 10) евиденцију дигитализоване архивске грађе;
- 11) евиденцију архивске грађе примљене у депозит или књигу депозита.

Садржина и начин вођења евиденција из става 1. овог члана, уређује се посебним законом.

Специјални и приватни архиви не воде евиденцију из става 1. тач. 3) и 4) овог члана.

Евиденције из става 1. овог члана које садрже податке о личности чувају се у складу са законом којим се уређује заштита података о личности, уз обавезу поштовања правила о сразмерности обраде у односу на циљеве и сврху обраде података.

Ревизија фондова и збирки

Члан 28.

Архив је дужан да једном у 20 година изврши редовну ревизију архивских фондова и збирки.

Услове и начин ревизије прописује министар.

Мере заштите архивске грађе

Члан 29.

Архив спроводи стручне и техничке мере заштите архивске грађе у архиву и брине за њену сигурност.

Мере заштите архивске грађе су: превентивна заштита, микрофилмовање, дигитализација, конзервација и рестаурација.

Мере заштите архивске грађе ближе уређује министар.

Архив обезбеђује физичку заштиту архивске грађе, уз сарадњу органа управе надлежног за унутрашње послове.

Превентивна заштита

Члан 30.

Превентивна заштита спроводи се у свим архивима, као и код ствараоца и имаоца архивске грађе и документарног материјала.

Начин и ближе услове за спровођење превентивне заштите прописује министар.

Микрофилмовање и дигитализација

Члан 31.

Архив обавља сигурносна и заштитна снимања архивске грађе, односно врши њено микрофилмовање у циљу заштите, замене, допуне и комплетирања архивских фондова и збирки.

Први примерак микрофилма представља заштитну копију и не даје се на коришћење.

Микрофилм се може дигитализовати ради коришћења.

Архив дигитализује архивску грађу у циљу давања дигиталних копија на коришћење уместо оригинала, њиховог коришћења у оквиру информационог система, ради лакшег претраживања и објављивања.

Обавезно је микрофилмовање и дигитализација архивске грађе.

Микрофилмовање и дигитализацију архивске грађе која се чува у архивима могу да обављају само архиви.

Ближе услове за микрофилмовање и дигитализацију архивске грађе утврђену овим чланом, уређује министар, на предлог Државног архива Србије.

Конзервација и рестаурација архивске грађе

Члан 32.

Конзервација и рестаурација архивске грађе се спроводи само у конзерваторским лабораторијама и атељеима у архивима.

Начин и ближе услове за конзервацију и рестаурацију прописује министар.

Израда плана заштите и спасавања архивске грађе у ванредним ситуацијама

Члан 33.

Архив је дужан да изради план заштите и спасавања архивске грађе у ванредним ситуацијама, са посебним мерама за архивску грађу од изузетног значаја.

План заштите и спасавања архивске грађе у ванредним ситуацијама израђује се у складу са посебним прописима.

Истраживања архивске грађе страног порекла

Члан 34.

Јавни и специјални архив врши истраживање и копирање архивске грађе страног порекла у иностранству, која је од значаја за историју српског народа и Србије, ради допуне сопствених фондова.

Јавни архиви у матичности Државног архива Србије врше истраживање из става 1. овог члана на основу сагласности Државног архива Србије.

Културно-образовна делатност и представљање архивске грађе у иностранству

Члан 35.

Архив приређује изложбе, организује предавања, стручне и научне скупове и обавља друге културне и образовне активности ради подизања свести најшире јавности о значају архивске грађе као културног добра и значају архивске делатности уопште.

Архив приређује изложбе и представља архивску грађу у иностранству.

Архив сарађује у земљи и иностранству са другим установама културе, научним, образовним и сродним институцијама, информационим и документационим центрима и другим организацијама, ради унапређења архивске делатности.

Јавни архиви у матичности Државног архива Србије послове из ст. 2. и 3. овог члана обављају на основу сагласности Државног архива Србије.

Усавршавање запослених у архивима

Члан 36.

Архив је обавезан да се стара о сталном стручном усавршавању запослених у архивима, да прати развој архивске теорије и праксе, као и управљање документима, ради усавршавања и уједначавања организације и метода рада.

Издавање часописа и архивска библиотека

Члан 37.

Архив може да издаје стручни часопис или стручне публикације.

Архив има специјалну библиотеку чија делатност обухвата прикупљање, обраду, заштиту, чување и давање на коришћење библиотечко-информациони материјал који се односи на домаћу и страну стручну литературу из области архивистике, историографије, области друштвених наука, домаће и стране збирке извора које прате и допуњују архивску грађу установе при којој су основане, као и публикације објављене на основу истраживања архивске грађе која се налази у његовим фондовима.

3. КОРИШЋЕЊЕ АРХИВСКЕ ГРАЂЕ У АРХИВИМА

Рокови доступности архивске грађе

Члан 38.

Архивска грађа, по правилу, доступна је за коришћење након истека рока од 30 година од дана њеног настанка.

Архивска грађа доступна је за коришћење и пре истека рока од 30 година од дана њеног настанка, ако то одобри њен стваралац или ималац, ако је потребна државним органима и организацијама за обављање њихове делатности, ако је потребна за утврђивање, остваривање или заштиту права у судском, управном или поступку арбитраже и у научноистраживачке сврхе.

Корисник грађе је одговоран за повреду јавних интереса, односно приватности, као и повреду права и интереса лица до које би дошло услед коришћења архивске грађе из става 2. овог члана.

Члан 39.

Архивска грађа која садржи податке који се односе на одбрану земље и националну безбедност, као и на привредне и друге интересе Републике Србије, доступна је за коришћење по истеку рока од 50 година од дана настанка, ако посебним прописом није другачије одређено.

Доступност и коришћење архивске грађе и досијеа лица насталих у раду служби безбедности уређују се посебним законом који уређује њихову доступност и коришћење.

Одобрење за коришћење архивске грађе

Члан 40.

Захтев за коришћење архивске грађе садржи следеће податке: лично име, адреса пребивалишта или боравишта, број телефона и адреса електронске поште, број личне карте или путне исправе и сврху коришћења архивске грађе.

Подаци из става 1. овог члана се прикупљају у сврху заштите архивске грађе.

О одобрењу за коришћење архивске грађе решењем одлучује директор архива или лице које он овласти.

По жалбама против решења из става 3. овог члана у другом степену решава Министарство.

Услови и начин коришћења архивске грађе

Члан 41.

Сви имају право да под једнаким условима користе архивску грађу која се чува у архивима.

Архивска грађа се користи у архиву.

Архивској грађи у електронском облику може се приступати и електронским путем ако је јавно доступна.

Архив обезбеђује услове за коришћење архивске грађе.

Коришћење архивске грађе и информативних средстава у архивима је бесплатно.

Архивска грађа даје се на коришћење у службене сврхе, сврхе научног и стручног истраживања и потребе публикавања, за потребе наставе, изложби, остваривања или заштите личних права и друге сврхе.

На коришћење се по правилу дају микрофилмске или дигиталне копије архивске грађе.

Изузетно, на коришћење ће се дати оригинална архивска грађа иако постоје копије те грађе, ако то захтева научни метод рада.

За коришћење архивске грађе у рекламне сврхе, стицања добити, за умножавање и објављивање докумената, потребна је посебна дозвола надлежног архива.

Архиви немају обавезу да истражују архивску грађу коју поседују, у име и за рачун корисника грађе.

Корисник архивске грађе је одговоран за повреду јавних интереса, односно приватности, као и повреду права и интереса лица, насталих услед коришћења архивске грађе.

Ближе услове и начин коришћења архивске грађе прописује министар.

Члан 42.

На захтев корисника јавни архив издаје уверења, оверене копије и преписе докумената чије оригинале чува и који имају доказну снагу јавне исправе у складу са законом којим се уређује општи управни поступак.

Члан 43.

Архивска грађа се не даје на коришћење: ако је њен стваралац, ималац, давалац или дародавац приликом предаје у писаној форми поставио ограничења у погледу њеног коришћења; ако се налази на сређивању, обради, конзервацији и рестаурацији; ако стручни савет архива утврди да се може користити само под посебним условима; ако директор архива процени да би њеним коришћењем могли да буду повређени интереси државе или права грађана; ако је у оштећеном стању и ако је у току припрема за њено објављивање у издању архива.

Архивска грађа која није сређена, по правилу, не издаје се на коришћење.

Изузетно, несређена архивска грађа се може дати на коришћење на основу одобрења директора или лица које он овласти.

Архивску грађу могу користити без ограничења ствараоци чијом је делатношћу и радом та грађа настала.

Коришћење архивске грађе ван архива

Члан 44.

Архивска грађа може се користити и изван архива ради излагања на изложбама, под условом да је осигурана и уз обавезну израду заштитне копије о трошку приређивача изложбе.

Изузетно, државни органи могу, на одређено време, позајмити оригиналну архивску грађу, уз обавезну израду заштитне копије на терет државног органа.

Државни орган из става 2. овог члана дужан је да спроведе посебне мере заштите архивске грађе које одреди надлежни архив, као и да позајмљену архивску грађу осигура.

Архивска грађа може се привремено изнети из земље на основу решења Министарства о привременом изношењу архивске грађе у иностранство ради излагања, експертизе или спровођења мера техничке заштите.

У решењу из става 4. овог члана одређује се рок у којем архивска грађа мора бити враћена у земљу.

Пре изношења архивске грађе из земље обавезно је обављање заштитног снимања.

III. ОРГАНИЗАЦИЈА АРХИВСКЕ ДЕЛАТНОСТИ

1. ОСНИВАЊЕ И ОРГАНИ АРХИВА

Врсте архива

Члан 45.

Архиви се могу основати као:

- 1) јавни;
- 2) специјални;
- 3) приватни.

Оснивачи архива

Члан 46.

Јавне архиве оснива, односно оснивачка права врши Република Србија, осим Архива Војводине, Историјског архива Београда и Историјског архива града Новог Сада, чији су оснивачи АП Војводина, односно град Београд и град Нови Сад.

Јавни архив може, у складу са законом, основати национални савет националне мањине.

Оснивач специјалног архива утврђује се посебним законом.

Приватни архив може основати правно и физичко лице.

Дужности оснивача

Члан 47.

Оснивачи из члана 46. овог закона, осим обавезе јединица локалне самоуправе из члана 5. став 3. овог закона, дужни су да обезбеде средства у свом буџету за финансирање: објеката, односно простора за пријем и чување архивске грађе, инвестиционог и текућег одржавања, капиталних пројеката, текућих расхода и издатака, редовне делатности и остваривање програма и извршавања обавеза утврђених овим законом и другим прописима.

Оснивач, односно јединице локалне самоуправе из члана 5. став 3. овог закона, у случају доношења одлуке о реконструкцији, продаји, промени намене или рушењу објекта у коме се налази архив обавезан је да обезбеди том архиву објекте који одговарају нормама и захтевима чувања архивске грађе.

Архиви имају право на сопствене приходе које остварују вршењем услуга које не представљају јавну услугу у складу са законом којим се уређује буџетски систем.

Услови за оснивање архива

Члан 48.

Архив се може основати и почети са радом и обављати делатност ако су испуњени и посебни услови у погледу:

- 1) простора за рад и смештај архивске грађе, објеката и одговарајуће опреме;
- 2) минималног броја запослених на стручним архивистичким пословима;
- 3) финансирања рада архива и редовне делатности.

Министар прописује ближе услове из става 1. овог члана.

Министарство решењем утврђује испуњеност услова за почетак рада и обављање делатности архива утврђених овим законом.

Послове из става 3. овог члана за подручје аутономне покрајине, обавља надлежни покрајински орган, као поверени посао, осим за архиве којима је оснивач Република Србија.

Против решења из ст. 3. и 4. овог члана није дозвољена жалба али се може покренути управни спор.

Органи архива

Члан 49.

Органи архива су: директор, управни одбор и надзорни одбор.

Именовање директора архива, именовање вршиоца дужности директора архива, надлежности, престанак дужности и друго, утврђује се на начин и по поступку прописаним одредбама закона којим се уређује област културе.

Надлежност, избор чланова и рад управног и надзорног одбора архива, као и престанак дужности чланова управног и надзорног одбора, утврђује се на начин и по поступку прописаним одредбама закона којим се уређује област културе, а за архив чија оснивачка права врши аутономна покрајина и у складу са одредбама закона којим се уређује надлежност Аутономне покрајине Војводине.

2. АРХИВИ

Јавни архиви

Члан 50.

Државни архив Србије је централна и матична установа заштите архивске грађе за територију Републике Србије, у чијој надлежности је заштита архивске грађе и

документарног материјала насталих у раду органа, установа и организација Републике Србије и других стваралаца и ималаца чији је оснивач држава или чија је делатност од интереса за Републику Србију, као и архивску грађу од значаја за историју Србије и српског народа.

Архив Југославије је установа заштите у чијој надлежности је заштита архивске грађе настале радом централних државних органа и организација југословенске државе (1918–2006) и послови у вези са применом Споразума о питањима сукцесије Анекс „Д” у погледу „Државне архиве СФРЈ” и као такав представља јавни архив који је део мреже архивске службе Републике Србије.

Војни архив као установа заштите архивске грађе и документарног материјала који настају у раду Министарства одбране и Војске Србије, или се код њих налази, обавља архивску делатност за потребе органа управе надлежног за одбрану, у складу са одредбама овог закона које регулишу делатност и надлежности јавних архива, прописима о одбрани и прописима којима се уређује вршење архивске делатности за потребе одбране и Војске Србије.

Покрајински архиви – Архив Војводине и Архив Косова и Метохије су матичне установе заштите архивске грађе за територију аутономне покрајине и у њиховој надлежности је заштита архивске грађе и документарног материјала насталих у раду покрајинских органа и организација и других стваралаца и ималаца чији је оснивач аутономна покрајина или чија је делатност од интереса за аутономну покрајину.

Међуопштински архиви су установе заштите архивске грађе за територију више јединица локалне самоуправе и у њиховој надлежности је заштита архивске грађе и документарног материјала насталих у раду органа јединица локалне самоуправе и других стваралаца и ималаца чија је делатност од интереса за те јединице локалне самоуправе.

Архиви јединица локалне самоуправе су установе заштите архивске грађе за територију јединице локалне самоуправе и у њиховој надлежности је заштита архивске грађе и документарног материјала насталих у раду органа јединица локалне самоуправе и других стваралаца и ималаца чија је делатност од интереса за ту јединицу локалне самоуправе.

Специјални архиви

Члан 51.

Специјални архиви обављају заштиту одређене врсте архивске грађе и/или архивске грађе одређеног органа или организације.

Специјални архиви се оснивају посебним законима уз претходно прибављено мишљење Државног архива Србије.

Одредбе овог закона које се односе на обавезе јавних архива сходно се примењују и на специјалне архиве.

Мрежа архива

Члан 52.

Архиви из члана 50. овог закона, осим Војног архива, чине мрежу архива Републике Србије.

Министар решењем утврђује који јавни архиви и за коју територију обављају послове заштите архивске грађе.

Послове из става 2. овог члана за подручје Аутономне покрајине Војводине, обавља надлежни покрајински орган, као поверени посао, осим за архиве којима је оснивач Република Србија.

Решење из става 2. овог члана објављује се у „Службеном гласнику Републике Србије”, односно у „Службеном листу АП Војводине”.

Архивски информациони систем

Члан 53.

Јавни и специјални архиви се повезују у јединствен информациони систем и управљају заједничком информационо-комуникационом инфраструктуром за потребе стварања, примања, евидентирања, архивирања, чувања и коришћења електронских и свих других облика и врста докумената, у неограниченом временском периоду.

Умрежавање архива и обезбеђивање интернет конекције спроводи служба Владе надлежна за пројектовање, усклађивање, развој и функционисање система електронске управе и информационих система и инфраструктуре органа.

Умрежавање архива и обезбеђивање интернет конекције обавља се преко Јединствене информационо-комуникационе мреже електронске управе.

Начин вођења и садржај архивског информационог система уређује се посебним законом.

Надзор

Члан 54.

Министарство врши надзор над радом архива.

Надзор над радом архива на територији аутономних покрајина врше и надлежни органи аутономних покрајина, као поверени посао.

Надзор над радом архива за потребе одбране и Војске Србије врши министарство надлежно за одбрану.

Стручни надзор

Члан 55.

Надзор над стручним радом јавних архива у Републици Србији, осим над Архивом Југославије и Војним архивом, обављају матични архиви као поверени посао.

Надзор над стручним радом Архива Војводине и Архива Косова и Метохије обавља Државни архив Србије као поверени посао.

Надзор над стручним радом специјалних и приватних архива у Републици Србији обавља Државни архив Србије као поверени посао.

3. МАТИЧНОСТ АРХИВА

Обавезе матичних архива

Члан 56.

Матични архиви су Државни архив Србије, Архив Војводине, Архив Косова и Метохије.

Матични архив, поред послова из чл. 22–37. овог закона, обавља и следеће послове:

- 1) води евиденцију архива који су у њиховој надлежности;
- 2) обавља надзор над стручним радом архива и архивских одељења који су у њиховој надлежности;
- 3) води евиденције о архивској грађи;
- 4) води евиденцију о броју и структури запослених, архивским објектима и условима смештаја, опреми и финансирању архива у њиховој надлежности;
- 5) стара се о организовању стручног испита и сталног стручног усавршавања запослених у архивима;
- 6) обезбеђује услове за рад комисије за полагање стручних испита.

Послови из става 2. овог члана обављају се као поверени, у складу са законом.

Начин вршења надзора над стручним радом уређује Државни архив Србије као поверени посао.

Обавезе Државног архива Србије

Члан 57.

Државни архив Србије, поред послова из чл. 22–37. и члана 56. овог закона, обавља и следеће послове:

- 1) води централни регистар архивске грађе у Републици Србији;
- 2) води евиденцију јавних, специјалних и приватних архива у Републици Србији;
- 3) учествује у изради јединственог архивског информационог система;
- 4) учествује у изради стратегије развоја архива, као дела стратегије развоја културе Републике Србије;
- 5) пружа помоћ у стручном одржавању и заштити архивске грађе српског порекла која се налази у архивима/архивама цркава, епархија, српских православних црквених општина и манастира ван земље;
- 6) организује истраживања архивске грађе која је од значаја за историју Србије и српског народа, а налази се ван територије Републике Србије;
- 7) доноси план и програм стручног усавршавања радника у архивима;
- 8) доноси средњорочни и дугорочни програм развоја архивске делатности у Републици Србији у складу са законом;
- 9) утврђује методологију за стручни надзор, који обављају матични архиви;
- 10) утврђује и нормира послове које обављају запослени на стручним архивским пословима;

11) разматра извештаје матичних архива о стручном надзору на територији Републике Србије и налаже одговарајуће мере;

12) доноси стручна упутства за архиве у Републици Србији.

Послови из става 1. тач. 1), 2), 9) и 12) овог члана обављају се као поверени послови.

Акт из става 1. тачка 9) овог члана објављује се у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Архивски савет

Члан 58.

Државни архив Србије образује Архивски савет као стручно саветодавно тело, ради обезбеђивања сталне стручне подршке у очувању и развоју архивске делатности.

Члан 59.

Архивски савет има девет чланова које бира директор Државног архива Србије.

Чланови Архивског савета бирају се из реда угледних и афирмисаних стручњака у архивској делатности на период од пет година.

Члан 60.

Архивски савет:

- 1) предлаже стручна упутства за архиве у Републици Србији;
- 2) разматра међународне прописе, стандарде и препоруке из области архивске и информационе делатности и предлаже њихову примену;
- 3) предлаже план и програм стручног усавршавања запослених у архивима;
- 4) предлаже утврђивање и нормирање послова које обављају запослени на стручним архивским пословима;
- 5) даје предлоге и смернице у остваривању културне и образовне функције архива.

Члан 61.

Архивски савет доноси пословник.

Архивски савет доноси одлуке већином гласова од укупног броја чланова Архивског савета.

Рад Архивског савета је јаван.

Државни архив Србије пружа стручну и административно-техничку потпору Архивском савету.

4. СТРУЧНА АРХИВСКА ЗВАЊА

Услови за обављање стручних архивских послова

Члан 62.

У архивима стручне архивске послове обављају лица која имају одговарајуће образовање у складу са чланом 64. овог закона и положен стручни архивистички испит.

Лица која обављају стручне архивске послове у архивима до полагања стручног архивистичког испита имају статус приправника. Стручне архивске послове могу обављати лица са стеченим основним и вишим стручним звањима.

Полагање стручног испита

Члан 63.

Стручно оспособљавање за практични рад у архивима за запослене на стручним пословима с високим и вишим образовањем траје годину дана, а са средњим образовањем – девет месеци.

Стручно оспособљавање из става 1. овог члана обавља се у архивима.

Стручни испит полаже се у Државном архиву Србије пред Комисијом за полагање стручног испита у архивској делатности коју образује министар.

Стручни испит полаже се и у покрајинском архиву пред комисијом за полагање стручног испита у архивској делатности коју образује надлежни орган аутономне покрајине као поверени посао.

Трошкове полагања стручног испита сноси архив у коме је кандидат запослен.

Архив у свом финансијском плану планира средства за трошкове полагања стручног испита запослених из става 1. овог члана.

План и програм стручног оспособљавања запослених у архивима, програм стручног испита и начин његовог полагања прописује министар.

Запосленом из става 1. овог члана који у року од три године од стицања услова за полагање стручног испита не положи стручни испит престаје радни однос у архиву даном истека тог рока.

Стручна звања

Члан 64.

Полагањем стручног испита стичу се основна стручна звања: архивски помоћник, техничар рестауратор папира, виши архивски помоћник, архивист и конзерватор папира.

Послове архивског помоћника и техничара рестауратора папира може да обавља лице са стеченим средњим образовањем у четворогодишњем трајању и положеним стручним испитом.

Послове вишег архивског помоћника може да обавља лице са стеченим високим образовањем на студијама првог степена у обиму од најмање 180 ЕСПБ бодова, односно са стеченим првим степеном високог образовања или стеченим вишим образовањем, по пропису који је уређивао високо образовање до 10. септембра 2005. године.

Послове архивисте и конзерватора папира може да обавља лице са стеченим високим образовањем на студијама другог степена, односно на основним студијама у

трајању од најмање четири године, по пропису који је уређивао високо образовање до 10. септембра 2005. године и положеним стручним испитом.

Виша стручна звања на стручним архивским пословима су: архивски помоћник прве врсте, виши техничар рестауратор папира, виши архивски помоћник прве врсте, виши архивист и архивски саветник, конзерватор папира саветник и она се стичу доделом.

Министар образује Комисију за доделу виших стручних звања у архивској делатности.

Ближе услове и начин стицања виших стручних звања прописује министар.

IV. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 65.

Новчаном казном у износу од 50.000 до 2.000.000 динара казниће се за прекршај правно лице:

- 1) ако изврши повреду одредаба из члана 6. овог закона;
- 2) ако поступи супротно одредбама члана 9. овог закона;
- 3) ако архивску грађу не чува као целину – архивски фонд (члан 10. овог закона);
- 4) ако поступи супротно одредбама члана 11. овог закона;
- 5) ако не донесе акта предвиђена чланом 14. овог закона;
- 6) ако уништи документарни материјал без одобрења надлежног архива из члана 16. став 2. овог закона;
- 7) ако не преда сређену и пописану архивску грађу надлежном архиву (члан 17. став 1. овог закона);
- 8) уколико не изврши обавезе из члана 18. овог закона;
- 9) уколико поступи супротно одредбама члана 19. овог закона;
- 10) ако не изврши мере за отклањање недостатака које су уочене приликом вршења стручног надзора у наложеном року (члан 23. став 1. овог закона).

Новчаном казном од 5.000 до 150.000 динара казниће се за прекршај из става 1. овог члана одговорно лице у правном лицу.

Члан 66.

Надлежни јавни архив има право активне легитимације у погледу остваривања мера заштите и коришћења културних добара и подношења захтева за покретање кривичног и прекршајног поступка.

V. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 67.

Архиви основани до дана ступања на снагу овог закона дужни су да своју организацију и рад ускладе са одредбама овог закона у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Архив Србије промениће назив у Државни архив Србије у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Оснивачи архива дужни су да обезбеде додатна средства и повећање броја запослених за извршење нових обавеза утврђених овим законом.

Република Србија преузеће оснивачка права над јавним архивима чији је оснивач аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе, осим над Архивом Војводине и Историјским архивом Београда, када се стекну услови за преузимање обезбеђивањем средства у буџету Републике Србије.

Одлуку о преузимању оснивачких права из става 3. овог члана доноси Влада.

Оснивачка права из става 4. овог члана у име Републике Србије врши Влада.

Од дана преузимања оснивачких права над јавним архивима Влада ће у року од годину дана именовати органе јавних архива у складу са овим законом.

До именовања директора, управног и надзорног одбора јавних архива у складу са овим законом, досадашњи директор, управни и надзорни одбор настављају са радом.

На именовање органа јавних архива примењују се одредбе овог закона.

Директори јавних архива над којима је оснивачка права преузела Република Србија предузеће потребне мере ради уписа у судски регистар.

Јавни архиви ускладиће организацију, рад и опште акте са одредбама овог закона у року од годину дана од дана његовог ступања на снагу.

Организација, рад, општа акта и органи Војног архива ускладиће се са одредбама овог закона и прописима који уређују област одбране и Војску Србије, у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 68.

Послове из члана 12. овог закона служба Владе надлежна за пројектовање, усклађивање, развој и функционисање система електронске управе и информационих система и инфраструктуре органа обавља до обезбеђивања услова и капацитета Државног архива за обављање ових послова.

Члан 69.

До обезбеђивања услова за електронско архивирање и дуготрајно и поуздано чување архивске грађе која је изворно настала у електронском облику, опреме, стручног кадра и обуке запослених у архивима за вршење е-архивирања, ти послови вршиће се према одредбама закона који се примењивао до почетка примене овог закона а најкасније до 1. октобра 2020. године.

Члан 70.

Архивску грађу која је до дана ступања на снагу овог закона утврђена за културно добро архиви су дужни да микрофилмују без одлагања а најкасније у року од 10 година од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 71.

Архивски радник који је до дана ступања на снагу овог закона засновао радни однос у архиву и има положен стручни испит може наставити са обављањем архивских послова и после ступања на снагу овог закона.

Запослени који на дан ступања на снагу овог закона обавља архивске послове за које нема одговарајуће образовање или положен стручни испит, може наставити са обављањем тих послова под условом да у року од две године од дана ступања на снагу овог закона стекне одговарајуће образовање, односно положи стручни испит.

Запослени са академским звањем доктора историјских наука немају обавезу полагања стручног испита.

Члан 72.

Правни субјекти који су до поступка приватизације били у друштвеној или државној својини, могу задржати архивску грађу и документарни материјал који су приватизацијом преузели заједно са правним лицем, а потребни су им у обављању њихове основне делатности – годину дана од дана ступања на снагу овог закона, након чега је предају надлежном архиву.

Правни субјекти из става 1. овог члана дужни су да са документарним материјалом из става 1. овог члана поступају према одредбама члана 9. овог закона.

Ако архив није у могућности да преузме архивску грађу из става 1. овог члана, правни субјект из става 1. овог члана дужан је да је чува до тренутка када предаја архиву буде била могућа.

Члан 73.

Подзаконски прописи за спровођење овог закона донеће се у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 74.

Даном почетка примене овог закона престаје да важи Закон о архивској грађи Савезне Републике Југославије („Службени лист СРЈ”, бр. 12/98 и 13/98 – исправка).

Даном почетка примене овог закона престају да важе одредбе чл. 37, 38, 39, 40. и 41, члана 74. став 3, чл. 76, 81, 93, 97. и 131. Закона о културним добрима („Службени гласник РС”, бр. 71/94, 52/11 – др. закон и 99/11 – др. закон), а одредбе члана 53. став 2, члана 56. став 3, чл. 57, 61, 68, 70, 79, 85, 86, 87, 94, 95. и члана 111. став 4. тог закона престају да важе у делу који се односи на архивску грађу и рад архива.

Члан 75.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, а примењиваће се истеком годину дана од дана његовог ступања на снагу.